



॥ ಪ್ರಸೀದತು ಶ್ರೀ ವೀರಾಂಜನೇಯಃ ॥

# ಹೇಮಪುರ

ಶ್ರೀಕ್ಷೇತ್ರ ಬಂಗಾರಮಕ್ಕಿಯಿಂದ ಹೊರಬರುವ ಧಾರ್ಮಿಕ, ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ, ನೈತಿಕ ಹಾಗೂ ಲೋಕ ಹಿತಚಿಂತನೆಗಳ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ

## HEMAPURA

Shri Kshethra Bangaramakki  
Post Gerasoppa - 581 384  
Honnavaara Taluk, Uttara Kannada Dist.

ಗೌರವ ಸಂಪಾದಕರು:

ಪ.ಪೂ. ಶ್ರೀ ಮಾರುತಿ ಗುರೂಜಿಯವರು  
ಧರ್ಮಾಧಿಕಾರಿಗಳು  
ಶ್ರೀಕ್ಷೇತ್ರ ಬಂಗಾರಮಕ್ಕಿ

ಸಂಪಾದಕರು:

ತೇಜಸ್ವಿ

ಸಲಹೆಗಾರರು:

ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರ ಭಟ್ಟರು, ಶ್ರೀಕ್ಷೇತ್ರ ಬಂಗಾರಮಕ್ಕಿ  
ಶ್ರೀ ರವೀಶ, ವಕೀಲರು, ಸಾಗರ  
ಶ್ರೀ ನಾಗರಾಜ್ ನಾಯಕ್, ವಕೀಲರು, ಕಾರವಾರ  
ಶ್ರೀ ನಾಗರಾಜ್ ಶೇಟ್, ಶಿರಸಿ  
ಶ್ರೀ ಭೋಲಗಾನಂದ, ಶಿವಮೊಗ್ಗ  
ಶ್ರೀ ಪ್ರವೀಣ್, ಬೆಂಗಳೂರು  
ಶ್ರೀ ಜಿ.ಎಚ್. ನಾಯ್ಕ, ಹೊನ್ನಾವರ  
ಶ್ರೀ ಕೆ. ಮನೋಹರ್, ಬೆಂಗಳೂರು  
ಶ್ರೀ ಡಿ.ಎಂ. ಸತೀಶ್, ತುಮಕೂರು

ವಿನ್ಯಾಸ, ಅಕ್ಷರ ಜೋಡಣೆ ಮತ್ತು ಸಲಹೆಗಾರರು:

ಶ್ರೀ ವೀರಾಂಜನೇಯ ಪ್ರಕಾಶನ್

ಶ್ರೀಕ್ಷೇತ್ರ ಬಂಗಾರಮಕ್ಕಿ, ಪೋ: ಗೇರಸೊಪ್ಪಾ-581 384.

ತಾ: ಹೊನ್ನಾವರ, ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆ.

ದೂ: 08387-268544, 268333, 268545

ಮುದ್ರಕರು:

ಸಾಯಿನಾಥ್ ಗ್ರಾಫಿಕ್ಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು

### ಒಳಪುಟಗಳಲ್ಲಿ

ಸಚ್ಚಿಂತನ	2
ಸಂಪಾದಕೀಯ	3
ಯಶಸ್ವೀ ಬದುಕಿನ ಮಾರ್ಗಮಿಂಚು	4
ಮಧುರ ಪ್ರಕಾಶನದ ಸೌಜನ್ಯದೊಂದಿಗೆ	5
ಶ್ರೀಧರ ಸ್ಮರಣೆ	9
ಶ್ರೀರಾಮ ಕಥಾಸಾರ	10
ಸಂಪ್ರದಾಯ	11
ಪರಮೇಶ್ವರನ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ಲೀಲೆಗಳು	13
ಮಹಾಕ್ಷತ್ರಿಯ	13
ಬದುಕಲೊಂದಿಷ್ಟು ಆಪ್ತಮಾತುಗಳು	16
ಧರ್ಮದ ದಿವ್ಯತೇಜ	16
ಕಗ್ಗದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ	19
ವಚನಭಾಗವತ	20
ಔಷಧೀಯ ಸಸ್ಯ ಸಂಪತ್ತು	21
ಸುಂದರಕಾಂಡದ ಸೌಂದರ್ಯ	22
ಯಾರಿಗೆ ಯಾರು - ಕವನ	22
ಆಮಂತ್ರಣ - "ಸಂಸ್ಕೃತ ಶಿಬಿರ"	23
ಕವನ - ಪಕ್ಷಿ	23
ಪದಬಂಧ-43	24

### ಹೇಮಪುರ ಘನ ಗಂಭೀರ

ಘನವಂತ ಬಲವಂತ ಇಷ್ಟಾರ್ಥ ದಾತ  
ಭಕ್ತವತ್ಸಲನೆಂಬ ಬಿರುದು ಹೊತ್ತಾತ  
ವೀರಾಂಜನೇಯನಿವ ತನ್ನ ಸೇವಿಸುವ  
ಭಕ್ತರನು ಉದ್ಧರಿಸಿ ಗುರಿಯ ಮುಟ್ಟಿಸುವ.



ದರ್ಶನದ ಲಾಭವಿದೆ ತಾಪಕಿದೆ ಪರಿಹಾರ  
ಹರ್ಷವೇ ಮೈವೆತ್ತಿ ನರ್ತಿಸುವುದಿಲ್ಲಿ  
ಆಕರ್ಷಣೀಯವಹ ಲೋಕಹಿತ ಕಾರ್ಯಗಳ  
ವರ್ಷದುದ್ದಕ್ಕೂ ನಡೆಸುತ್ತಿಹನು ಮಾರುತಿಯು

ಪ್ರಕಟಣೆ: ಪತ್ರಿಕೆಯು ಪ್ರಕಟವಾದ ಒಂದು ವಾರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ  
ಅಂತರ್ಜಾಲದಲ್ಲೂ ಲಭ್ಯ [www.bangaramakki.org](http://www.bangaramakki.org)



## ಲೌಕಿಕತೆಯ ಪರಿವರ್ತನೆಯೇ ಭಗವಂತನಡೆಗೆ ಸುಲಭ ದಾರಿ



ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ದೇವರ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಅಥವಾ ಭಗವದನುಗ್ರಹ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗಾಗಿ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ; ಎಂಬ ಭಾವವನ್ನು ತೋರ್ಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಚಿಂತಿಸಿದರೆ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ(ಯುಗದಲ್ಲಿ) ಭಗವದನುಗ್ರಹ ಅಥವಾ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನೂರಾರು ವರ್ಷಗಳ ತಪಸಿನ ಪರಿಶ್ರಮ ಪಡಬೇಕಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ದೇಹ, ಬುದ್ಧಿ, ಮನಸ್ಸು ಪರಿಪಕ್ವವಾಗಬೇಕಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅದರ ಅವಶ್ಯಕತೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಇಂದು ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ನೆಮ್ಮದಿ ಇಲ್ಲ. ನೊಂದಿರುತ್ತಾನೆ. ಬೆಂದಿರುತ್ತಾನೆ. ಆದುದರಿಂದ ದೇವರ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕಾಗಿ ಹಪಹಪಿಸುತ್ತಾನೆ. ಹೀಗೆ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದ ಇಂದಿನ ಕಾಲದ ಸಂದಿಗ್ಧ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ, ಅಂದಿನ ಕಾಲದ ಎಲ್ಲವೂ ಇದ್ದು ದೇಹ, ಬುದ್ಧಿ, ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪರಿಪಕ್ವಗೊಳಿಸಿ ದೇವರ ಅನುಗ್ರಹ ಪಡೆಯುವ ಸ್ಥಿತಿಗೂ, ಇಂದಿನ ಕಾಲದ ಎಲ್ಲವೂ ಇದ್ದು, ನಾವು ನೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದೆಲ್ಲ ಕೈಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿ, ಯಾವ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಆಸರೆ, ಹಳೆಯ ಮೌಲ್ಯಗಳು, ಮೈತ್ರಿಗಳು, ಸಂಬಂಧಗಳು ಮತ್ತು ಆಸಕ್ತಿಗಳು ಕಡಿದು ಹೋಗಿರುವ ಸಂದಿಗ್ಧ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೂ ಒಂದೇ ಸಮನಾದದ್ದು. ಅಂದರೆ ಹಿಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸುಖ ಸಮೃದ್ಧಿಯನ್ನು ತೊರೆದು ದೇಹ, ಬುದ್ಧಿ, ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿ ದೇವರ ಅನುಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಕಾಯಬೇಕಿತ್ತು. ಆದರೆ ಇಂದಿನ ಕಲಿಪ್ರಭಾವವೇನೆಂದರೆ ಶಾಂತಿ, ಸುಖ, ಸಮೃದ್ಧಿ ತಾನೆ ತಾನಾಗಿ ತೊರೆದು ದೇಹ, ಬುದ್ಧಿ, ಮನಸ್ಸು ನೊಂದು ಬೆಂದು ನಮ್ಮ ಏಕಮಾತ್ರ ಆಶ್ರಯನೂ, ಸಖನೂ, ಮಾರ್ಗದರ್ಶಿಯೂ, ಸರ್ವಾಂತರ್ಯಾಮಿಯಾದ ಭಗವಂತನಡೆಗೆ ತಿರುಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ತೀರ ಸಂದಿಗ್ಧ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಆಗಿದೆ.

ಆದರೆ ಇಂದಿನ ಈ ಅನುಭವ ತುಂಬ ನೋವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದು, ಅನೇಕರಿಗೆ ಇದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ಅದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ದೇವರನ್ನೂ, ತಮ್ಮ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಧ್ಯೇಯವನ್ನೂ ಮರೆಯುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಭವಿಷ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೇನು ತಿಳಿಯದು. ನಾವು ನಶ್ವರ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೇ ನೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರುವೆವು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆಯು ರೋಗಕ್ಕಿಂತ ವೇದನಾತ್ಮಕ ಆದರೆ ಅದು ಅನಿವಾರ್ಯ. ವ್ಯಾಧಿ ಬಲಯುತವಾಗಿದ್ದರೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಅಷ್ಟೇ ಬಲಯುತವಾಗಿರಬೇಕು. ಇದು ರೋಗನಿವಾರಣೆಯ ಒಂದು ಹಂತ.

ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಭಗವಂತ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಕಷ್ಟ ಸಂಕಟಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ - ಇದರಿಂದ ಅವರ(ಭಕ್ತರ) ಕಣ್ಣು ತೆರೆಯಲೆಂದು. ಆದರೆ ಮಾಯೆ ಎಷ್ಟು ಬಲಿಷ್ಠವಾದದ್ದೆಂದರೆ ಜನರು ಹಳೆಯ ದುಃಖಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮರೆತು ಮತ್ತೆ ಹಿಂದಿನಂತೆಯೇ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗಾಗಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ದೇವರನ್ನು ನೆನೆಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಭಕ್ತರಿಗೆ ಏನಾದರೊಂದು ಬೇಕು. ಅದೇ ಇಂದಿನ ಕಾಲದ ಕಷ್ಟ, ನಷ್ಟ, ಸಂಕಟದ ಸಂದಿಗ್ಧ ಸ್ಥಿತಿ.

ಎಲ್ಲ ಕಷ್ಟಗಳೂ ನಮ್ಮನ್ನು ತಿದ್ದಲೆಂದೇ ಬರುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ ಸಹಜ ಪ್ರವೃತ್ತಿಗಳನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಿ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಧನೆಯ ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ದಹಿಸಬೇಕು. ಕಬ್ಬಿಣದ ಸರಳು ವಕ್ರವಾದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಸುತ್ತಿಗೆ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಬೇಕಾಗುವುದು. ನಾವು ಬಡಿಗಲ್ಲು ಸುತ್ತಿಗೆಗಳ ನಡುವೆ ಕಬ್ಬಿಣದ ಸರಳಿನಂತೆ ಸಿಲುಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ, ಎಂಬುದನ್ನು ನೆನೆಯಲು ನಮ್ಮ ಅಹಂಕಾರ ಮತ್ತು ಮಾಯೆ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಸುತ್ತಿಗೆ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಾಗ ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದು "ಏನಾಯಿತು ನನಗೆ" ಎಂದು ಕಿರುಚುತ್ತೇವೆ, ಅಳುತ್ತೇವೆ, ನೋವಿನಿಂದ ನರಳುತ್ತೇವೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿಕೊಳ್ಳಲು ನಮಗೆ ಹೇಳಿದವರಾರು? ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಅದು ನಮ್ಮನ್ನು ತಿದ್ದುವ 'ಸಮಯ'. ಕಷ್ಟ ಯಾವಾಗಲೂ ಭೌತಿಕವಾಗಿರಬೇಕೆಂದೇನಿಲ್ಲ. ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಧಕರಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಮೊದಲಿನ ಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿರುವ ತೀವ್ರತೆ ಕಡಿಮೆಯಾದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಶುಷ್ಕತೆಯ ಅನುಭವವಾಗುವುದು. ಆಗ ಅವರಿಗೆ ಕಗ್ಗತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಅನಿಸುವುದು. ಈ ಅನುಭವ ಪ್ರಾಪಂಚಿಕನ ಕಷ್ಟದಷ್ಟೇ ವೇದನಾತ್ಮಕವಾಗಿರುವುದು.

ಹಾಗಾಗಿ ಇಂದಿನ ಕಾಲದ ಕಷ್ಟ, ನಷ್ಟ, ಸಂಕಟ, ನೊಂದುವಿಕೆ, ಬೆಂದುವಿಕೆಗಳೆಂಬ ಹೊರಭಾಗದ ಮತ್ತು ದೇಹದ ಒಳಭಾಗದ ಮೇಲೆ ಬೀಳು ಸುತ್ತಿಗೆಯ ಪೆಟ್ಟುಗಳನ್ನೂ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕವಾಗಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ದೇಹ, ಬುದ್ಧಿ, ಮನಸ್ಸನ್ನು ಭಗವಂತನಡೆಗೆ ಹರಿಯಬಿಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಹರಿಯಬಿಟ್ಟಿದ್ದನ್ನು ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರವಾಗಿ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಬೇಕು ಇದುವೇ ಇಂದಿನ ಲೌಕಿಕತೆಯಿಂದ ಭಗವಂತನಡೆಗೆ ನಡೆಯುವ ರಹದಾರಿ. ಅಂತೆಯೇ ಮುನ್ನಡೆಯೋಣ.

ಶ್ರೀ ರಾಮಸ್ವರಣಂ

ಪ.ಪೂ. ಶ್ರೀ ಮಾರುತಿ ಗುರೂಜಿಯವರು

ಧರ್ಮಾಧಿಕಾರಿಗಳು, ಶ್ರೀಕೇಶ್ರ ಬಂಗಾರಮಕ್ಕಿ.

## ಆಚಾರ: ಪರಮೋ ಧರ್ಮ:

ಕ್ರಿಯಾ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ  
ಕಾರ್ಯ ಸಿದ್ಧಿಯ ಆಗರ

ಆಚಾರ: ಪರಮೋ ಧರ್ಮ: ಆಚಾರ: ಪರಮಂ ತಪಃ

ಆಚಾರ: ಪರಮಂ ಜ್ಞಾನಮ್ ಆಚಾರಾತ್ ಕಿನ ಸಾಧ್ಯತೆ?

ಆಚಾರವು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಧರ್ಮ, ಆಚಾರವೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ತಪಸ್ಸು, ಆಚಾರವು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಜ್ಞಾನ, ಆಚರಣೆಯಿಂದ ಏನು ತಾನೇ ಅಸಾಧ್ಯ?

ಮಾನಸಿಕ ಸಂಕಲ್ಪಗಳು ಮೂಡುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಮೂಡಿದ ಸಂಕಲ್ಪ ಅದು ಕ್ರಿಯಾ ರೂಪಕ್ಕೆ ಬರದಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಬೆಲೆಯೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಣಿಸಿದ ಚಿಂತನೆ ಕ್ರಿಯಾ ರೂಪವನ್ನು ಕಾಣದೆ ಕನಸು ಕನಸಾಗಿಯೇ ಇದ್ದು ಯಾವ ಪ್ರಗತಿ ಕಾಣದೇ ವ್ಯರ್ಥ. ಒಳ್ಳೆಯ ವಿಚಾರಗಳು ತಮ್ಮ ಅಸ್ಥಿತ್ವ ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಸಾರ್ಥಕತೆ ಕಾಣದೇ ಶೂನ್ಯವಾಗುತ್ತವೆ.

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದಬೇಕು ಅಂಕಗಳಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರ ನಿಜವಾಗಿ ಓದಿ ಅರ್ಥೈಸಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಅಕ್ಷರಗಳ ಮೂಲಕ ತನ್ನ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಸೈ ಎನಿಸಿಕೊಂಡಾಗ, ಕ್ರಿಯೆ- ಆಚರಣೆ ಮೂಲಕ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾದರೆ ಅಧಿಕ ಅಂಕ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗಿ ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಸಾಧಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕ್ರಿಯಾಚರಣೆಯಿಂದ ಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಹೀಗೆ ಆಚರಣೆಯೇ ಶ್ರೇಷ್ಠ ತಪಸ್ಸು ಎಂದು ಮಂತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ಆಚರಿಸುವ ತಪಸ್ಸಿಗಿಂತ ಕ್ರಿಯೆಗಳ ಮೂಲಕ ಆಚರಣೆ ನಿರಂತರ ನಡೆದಾಗ ಅದು ತಪಸ್ಸು ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಒಂದೊಂದು ಕಲ್ಪನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಇಡುತ್ತಾ ಅದು ಸಾವಿರ ಅಡಿ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ನಿರಂತರ ಕ್ರಿಯೆ ತಪಸ್ಸು ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಇದು ಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ.

ಆಚಾರದಿಂದ, ಆಚರಣೆಯಿಂದ ನಿತ್ಯ ಅನುಭವ ಮಹಾಜ್ಞಾನವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಅದರ ಜ್ಞಾನ ನಿರ್ಧರಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಅನುಭವ ಅಂದರೆ ನಿರಂತರ ಕ್ರಿಯೆ, ಅದು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಜ್ಞಾನ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಹೊಸ ವೈದ್ಯನಿಗಿಂತ ಹಳೇ ರೋಗಿ ಜ್ಞಾನಿಯಾಗಿರುತ್ತಾನೆ ಎನ್ನುವಂತೆ ಯಾರು ನಿರಂತರ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲರೋ, ಚಿಂತಿತ ಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ತರುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಒಳ್ಳೆಯ ಜ್ಞಾನಿ ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಚಿಂತನೆ ಕೆಟ್ಟದ್ದಾಗಿದ್ದರೆ ಆಚರಣೆ ಕೆಟ್ಟ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸುತ್ತದೆ. ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿಯೇ ದೋಷಯುಕ್ತವಾದ ಚಿಂತನೆ ದುರಂತಕ್ಕೆ ನಾಂದಿ ಹಾಡುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ತಪ್ಪಾದ ಆಚರಣೆ 'ಪರಮೋ ಅಧರ್ಮಃ' ಎನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ ಆದರಿಂದ ಸದಾಚಾರ ಸದಾಚರಣೆ ಜೀವನದ ದಿಕ್ಕನ್ನು ಬದಲಿಸಿ ಸರ್ವ ಒಳಿತಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ.

ಹೀಗೆ ಆಚರಣೆ ಕ್ರಿಯಾ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದಿಂದ ಏಲ್ಲವೂ ಸಾಧ್ಯ. ಅದನ್ನು ಕೇವಲ ಹೇಳುವ ಮೂಲಕ ಕನಸು ಕಾಣುವ ಮೂಲಕ ಏನನ್ನೂ ಮಾಡಲಾಗದು. ಅಂದರೆ ಕ್ರಿಯೆಯ ಆರಂಭವಾಗಬೇಕು.

ಆಚಾರ: ಪ್ರಥಮೋ ಧರ್ಮಃ  
ಇತ್ಯೇತತ್ ವಿದುಷಾಂ ವಚಃ  
ತಸ್ಮಾತ್ ರಕ್ಷೇತ್ ಸದಾಚಾರಮ್  
ಪ್ರಾಣಭ್ಯೋಪಿ ವಿಶೇಷತಃ

ಹೀಗೆ ಆಚರಣೆಯನ್ನು ಪ್ರಾಣಕ್ಕಿಂತಲೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಎನ್ನುವ ಸಿದ್ಧಾಂತವು ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ವಸಂತದಿಂದ ಶಿಶಿರ ಋತುವಿನ ತನಕ ಚೈತ್ರದಿಂದ ಫಾಲ್ಗುಣದ ತನಕ (ಒಂದು ವರ್ಷದ ತನಕ) ಒಂದು ವರ್ಷದ ನಮ್ಮ ಆಚರಣೆ ಏನು ಫಲ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ನಮ್ಮ ಈ ವರ್ಷದ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಬೇಕೆ? ಎನ್ನುವ ಆತ್ಮವಲೋಕನವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಾವು ವಿಲಂಬಿಯಿಂದ ವಿಕಾರಿಯತ್ತ ಸಾಗೋಣವೇ? ವಿಲಂಬವಿಲ್ಲದೆ ವಿಕಾರಿಯತ್ತ ಸಾಗಿ ನಮ್ಮ ಆಚರಣೆಯ ಮೂಲಕ ಕಾರ್ಯಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲು ಆಚಾರ ಎನ್ನುವ ಪರಮ ಧರ್ಮ ಪ್ರಿಯರಾಗಿ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆಯತ್ತ ಕಾರ್ಯೋನ್ಮುಖರಾಗೋಣವೇ?

ಕನಸು ನನಸಾಗಲು ಬೇಕು ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆ  
ಜಡತ್ವ ಬಿಡಿಸಲು ಬಿಡಬೇಕು ಜಾಡ್ಯತೆ  
ಚಿಂತಿತ ಚಿಂತನೆ ಪಡೆಯಲಿ ಕಾರ್ಯೋನ್ಮುಖತೆ  
ಫಲದ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯದೇ ಜೀವನ ಸಾರ್ಥಕತೆ

ಸಂಪಾದಕರು

ಯಶಸ್ವೀ ಬದುಕಿನ ಮಾರ್ಗಮಿಂಚು

## ಧನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿ

ಲೇ: ವನರಾಗ ಶರ್ಮಾ

‘ಪಾಸಿಟಿವ್ ಥಿಂಕಿಂಗ್ ಮಾಡಿ, ನೆಗೆಟಿವ್ ಥಿಂಕಿಂಗ್ ಬಿಡಿ’ ಎಂದು ಅಧ್ಯಾತ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರ, ಮನಶಾಸ್ತ್ರ, ನೀತಿಶಾಸ್ತ್ರ ಎಲ್ಲವೂ ಹೇಳುತ್ತವೆ. ಬಹುತೇಕ ನಮ್ಮ ಸಂಕಟಗಳು ನೆಗೆಟಿವ್ ಥಿಂಕಿಂಗ್‌ನಿಂದ ಬಂದವುಗಳಾಗಿವೆ ಅಥವಾ ನಾವೇ ತಂದುಕೊಂಡವುಗಳಾಗಿವೆ. ಆದ ಕಾರಣ ಮೊದಲು ನಾವು ಸಕಾರಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ; ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ಬಿಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ನಿಷೇಧಾತ್ಮಕ ಆಲೋಚನೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಬದುಕಿನಿಂದ ವಿಮುಖವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ‘ಧನಾತ್ಮಕ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುವಾತ ಒಮ್ಮೆ ಸಾಯುತ್ತಾನೆ; ಋಣಾತ್ಮಕ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುವಾತ ದಿನವೂ ಸಾಯುತ್ತಾನೆ’ ಎಂಬ ಮಾತಿನಂತೆ ನೆಗೆಟಿವ್ ಥಿಂಕಿಂಗ್ ಅನ್ನುವುದು ಬದುಕನ್ನು ರಸ ಹೀರಿದ ಸಿಪ್ಪೆಯಂತಾಗಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಸುಖ ಆತನಿಗೆ ಕನಸಿನಲ್ಲೂ ಲಭ್ಯವಾಗದು. ‘ಸದಾ ದುಃಖ ; ಬಹು ರೋಗಿ’ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಪಕ್ಕಾಗಿ ಕಷ್ಟ-ದುಃಖದ ಮಡುವಿನಲ್ಲಿಯೇ ಮುಳುಗೇಳುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಅಳುವಾತನು ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಬೇಡದವನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಸಂಕಟದ ಬೇಗುದಿಯಲ್ಲಿ ಬೇಯುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಬದಲಿಗೆ ಕೆಡುಕಿನಲ್ಲಿಯೇ ಒಳಿತನ್ನು ಕಾಣುವ, ನೋವಿನಲ್ಲಿಯೇ ನಲಿವನ್ನು ಅರಸುವ, ಕಸದಲ್ಲಿಯೇ ರಸವನ್ನು ತೆಗೆಯುವ, ಕಟುಕನಲ್ಲಿಯೂ ಸಜ್ಜನನನ್ನು ಹುಡುಕುವ, ಸಕಲ ಜೀವಾತ್ಮರಲಿ ಲೆಸನೆ ಕಾಣುವ ಭಾವ, ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಚಿಂತನೆ ನಮ್ಮದಾದರೆ ಆಗ ನಮಗೆ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿಯೂ ಸಂತೋಷದ ಬೆಳಕು ಗೋಚರಿಸುತ್ತದೆ, ಬೆಂಗಳೂರು ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲೂ ಓಯಿಸಿಸ್ ದೊರಕುತ್ತದೆ. ಅಸಹನೀಯವಾದ ಬದುಕಿನ ಕ್ಷಣಗಳೂ ಸಹ್ಯವೆನಿಸುತ್ತವೆ.

ಡಿವಿಜಿಯವರ ಮಾತನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೆನೆಯಬಹುದು:

ಅರೆಗೆಣ್ಣು ನಮದೆಂದು ಕೊರಕೊರಗಿ ಫಲವೇನು?

ಅರೆ ಬೆಳಕು ಧರೆಯೊಳೆಂದೊರಲಿ ಸುಖವೇನು?

ಇರುವ ಕಣ್ಣಿರುವ ಬೆಳಕಿನೊಳಾದನಿತ ನೋಡಿ

ಪರಕಿಸಿದೊಡದು ಲಾಭ - ಮಂಕುತಿಮ್ಮ||

ಅದು ಕಾರಣ ಎಷ್ಟು ಸಿಕ್ಕಿದೆಯೋ ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷ ಪಡುತ್ತ, ಅಷ್ಟನ್ನೂ ಸದುಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಚಿಂತನೆ, ಯೋಚನೆ ಸಕಾರಾತ್ಮಕವಾಗಿರಬೇಕು. ಪರಿಕಿಸಿ, ನಿರುಕಿಸಿ ಅದರ ಲಾಭವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ದೇವರನ್ನು ನಂಬುವ, ಸತ್ಯವನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವ ಮನೋನೀತಿ ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಚಿಂತನೆಗೆ ಇಂಬು ಕೊಡುತ್ತದೆ; ಬಲ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ: ದೇವರು ಕರುಣಾಮಯಿ ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತ ಹೋದರೆ ನಮಗೆ ಅವನ ಅದೇ ರೂಪವೇ ಗೋಚರಿಸುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆತ ನಿಷ್ಕರುಣಿ, ಸೈತಾನ ಎಂದು ವಿಕೃತವಾಗಿ ಯೋಚಿಸುತ್ತ ಹೋದರೆ ವಿಕೃತ ರೂಪವೇ ಕಾಣುತ್ತ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಶಾಂತಿಯಾಗಲಿ ಸುಖವಾಗಲಿ ಗೋಚರಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲ.

ಇದಕ್ಕೊಂದು ಸುಂದರವಾದ ದೃಷ್ಟಾಂತ ಹೀಗಿದೆ ನೋಡಿ..

ಸರ್ಪವೊಂದು ಮೊದಲನೇ ದಿನ ಉಪವಾಸ ಬಿದ್ದಾಗ ‘ಕರುಣಾಳು ದೇವನೆ, ನನಗೆ ಆಹಾರ ದಯಪಾಲಿಸು’ ಎಂದು ದೇವರಲ್ಲಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡಿತು, ಸಿಗಲಿಲ್ಲ, ಎರಡನೇ ದಿನ, ಮೂರನೇ ದಿನ ಹೀಗೆ ಆರೇಳು ದಿನವೂ ಬೇಡಿಕೊಂಡಿತು. ಆಹಾರ ಸಿಗದಾಗ ದೇವರನ್ನು ‘ನಿಷ್ಕರುಣಿ’ ಎಂದು ವಾಚಾಮಗೋಚರ ಶಪಿಸುತ್ತ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡಿತು. ಆಗ ಹಾವಾಡಿದೊಬ್ಬ ಪುಂಗಿ ಬಾರಿಸುತ್ತ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ. ಪುಂಗಿ ನಾದಕ್ಕೆ ಹೆಡೆಯಾಡಿಸುತ್ತತ್ತೀತನಾದರೂ ಆಹಾರ ಕೊಟ್ಟಾನು, ದೇವರು ಕರುಣಾಮಯಿ, ಇವನನ್ನು ಕಳಿಸಿದ, ಎನ್ನುತ್ತ ಅವನ ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಮಲಗಿತು. ಹಾವಾಡಿದ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಆಹಾರ ಹಾಕಲಿಲ್ಲ. ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಗುಡಿಸಲಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಉಪವಾಸ ಕೆಡವಿದ. ಹಾವು ಹಸಿವಿನಿಂದ ಚಡಪಡಿಸುತ್ತ ಮತ್ತೆ ದೇವರನ್ನು ಶಪಿಸುತ್ತ, ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಮಧ್ಯ ರಾತ್ರಿ ಏನೋ ಸದ್ದಾಯಿತು. ಹೌದು ಬುಟ್ಟಿ ಸದ್ದಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕಿಂಡಿಯೊಂದನ್ನು ಕೊರೆದು, ಬೃಹತ್ ಗಾತ್ರದ ಇಲಿಯೊಂದು ‘ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಗಡದ್ದು ತಿಂಡಿಯಿದೆ ಎಂದು ಬಗೆದು, ತಿಂಡಿಯ ಆಸೆಯಿಂದ ಒಳ ಬಂತು. ಈಗ ಸರ್ಪಕ್ಕೆ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ದೇವರು ಕರುಣಾಮಯಿ ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಗಬಗಬನೆ ಇಲಿಯನ್ನು ನುಂಗಿತು, ಅಲ್ಲದೆ ಬುಟ್ಟಿಯ ಸೆರೆಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಲು ಕಿಂಡಿಯೂ ಆಗಿತ್ತು, ಅದರಿಂದ ಹಾವು ಹೊರಗೆ ಹರಿದು ಹೋಗುತ್ತ ‘ದೇವನು ಇಲಿಯನ್ನು ಆಹಾರಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿದ, ಅದೇ ಇಲಿಯಿಂದಲೇ ಬುಟ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಪಾರುಮಾಡಿಸಿದ! ಅನಂತ ವಂದನೆಗಳು, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ದೇವರು ಕರುಣಾಮಯಿ ಹಾಗೆಯೇ ಭಾವಿಸಿ, ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಇಷ್ಟು ಸಂಕಟವೂ ಆಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ದೇವರಿಗೆ ಶಾಪ ಹಾಕುವ ಪ್ರಮೇಯವೂ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ಹಸಿವಿನ ಸಂಕಟದಲ್ಲಿಯೂ ನೆಮ್ಮದಿ ಇರುತ್ತಿತ್ತು, ದುಃಖವಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ’ ಎಂದು ಆತನನ್ನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸ್ಮರಿಸಿತು.

ಆಹಾರ ಸಿಗದಾಗ ದೇವರು ನಿಷ್ಕರುಣಿಯಾದ, ಸಿಕ್ಕಾಗ ಕರುಣಾಳುವಾದ. ಕರುಣಾಳುವೆಂದು ಬಗೆದು, ಆತ ಅನುಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾನೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಕಾದಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಗಲಿಬಿಲಿ ಗೊಂದಲಗಳಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ, ವಿಲಿವಿಲಿ ಒದ್ದಾಟ-ಸಂಕಟಗಳಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಹಸಿವಿನಿಂದ ಕಂಗಾಲಾಗಿರುವಾಗ ಗಲಿಬಿಲಿ-ಗೊಂದಲ, ಭಯ-ಆತಂಕವೂ ಕಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಸಂಕಟ ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಯಿತೇ ಹೊರತು ಕಮ್ಮಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಸಂಕಟ ಬಂದಾಗ ಇಷ್ಟ ದೇವರಲ್ಲೋ, ಸತ್ಯದಲ್ಲೋ, ಪ್ರಕೃತಿಯಲ್ಲೋ, ಅಗೋಚರ ಶಕ್ತಿಯಲ್ಲೋ ದೃಢವಾದ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನಿಟ್ಟು, ಸಕಾರಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಚಿಂತಿಸುತ್ತ, ಒಳಿತನ್ನೇ ಕಾಣುತ್ತ ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ಖಂಡಿತ ನಮ್ಮ ಸಂಕಟ ದೂರಾಗಿ ಯಶಸ್ಸಿನ ಹಾದಿ ಗೋಚರಿಸುತ್ತದೆ. ಕಷ್ಟ ಕಳೆದು ಸುಖದ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಸಂಕಷ್ಟ ಎದುರಾದಾಗ ಅದನ್ನು ಧೈರ್ಯ. ಆತ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಎದುರಿಸುವ ಬದಲಿಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಕಂಗಾಲಾದರೆ ಇದ್ದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವೂ ಕಳೆದು ಹೋಗುತ್ತದೆ, ಹೊಸ ಆಲೋಚನೆ, ಹೊಳಪು, ಉಪಾಯ ಹೊಳೆಯುವುದಿಲ್ಲ, ಬುದ್ಧಿ ಮಂಕಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾರಿಗೂ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಸುಖವೊಂದೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ದುಖವೊಂದೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ; ಕಷ್ಟವೂ ಸುಖವೂ ಕೂಡಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ ಬರುತ್ತದೆ. ನಾಣ್ಯ ಬೇಕೆಂದರೆ ಅದರ ಎರಡು ಮುಖಗಳೂ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತವೆ, ಕೂಡಿಯೇ ಅದು ನಾಣ್ಯ ಎನಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಕೆಲವರು 'ಬೇರೆಯವರು ತನ್ನನ್ನು ತಿರಸ್ಕಾರದಿಂದಲೇ ನೋಡುತ್ತಾರೆ, ವೈರ ಭಾವದಿಂದಲೇ ನೋಡುತ್ತಾರೆ, ನನಗೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಿದೆ; ಮುಂದಿನಿಂದ ಚಂದ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ, ಹಿಂದಿನಿಂದ ಟೀಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ.. ಹೀಗೆಂದೇ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಬೇರೆಯವರು ಮಾಡುವ ಮೋಸದ ಬಗ್ಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಇರೋಣ, ಅವರ ಬಣ್ಣದ ಮಾತಿಗೆ ಮರುಳಾಗುವುದು ಬೇಡ ಅದೆಲ್ಲ ಸರಿ, ಆದರೆ 'ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಕೆಟ್ಟದಾಗಿಯೇ ಕಾಣುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಭಾವ ಯಾಕೆ? ಎಷ್ಟೋ ಜನಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದು ಹೋಗಲಿ, ಎಲ್ಲಿಯೋ ಒಮ್ಮೆ ನೆನಪು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೂ ಪುರುಸೊತ್ತು ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಅವರ ಕೆಲಸವೇ ಅವರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಇರುತ್ತದೆ, ಅಂತಹ ಧಾವಂತದಲ್ಲಿ ಅವರು ಇರುವಾಗ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕುರಿತು ಆಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ವಿಷಾದ ಭಾವ ಅನಗತ್ಯ. ಹಾಗೇನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕುರಿತು ಆಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ವಿಷಾದ ಭಾವ ಅನಗತ್ಯ. ಹಾಗೇನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ ಎದುರಿಗೆ ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭ ಬಂದಾಗ ಅದನ್ನು ಹೇಗೆ ಎದುರಿಸುವುದು ಎಂಬುವುದನ್ನು ಚಿಂತಿಸಿ, ಸಿದ್ಧತೆಯಲ್ಲಿದ್ದರಾಯಿತು ಅಷ್ಟೆ ನಿಮ್ಮ ದಾರಿ ಸರಿಯಿರುವಾಗ ಟೀಕೆಗೆ ಅಂಜುವ ಅಗತ್ಯವಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಪುಣೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಬಬ್ಬರಿಗೆ ಸವಾಲೊಂದು ಎದುರಾಯಿತು. ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಮೊದಲಿಗಾಗಿ ಇರುತ್ತಿದ್ದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಯೊಬ್ಬಳು ವರ್ಷಾಂತ್ಯ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಅನುತ್ತೀರ್ಣಳಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಳು. ಆತಮ ಹತ್ಯೆಗೂ ಎಳಸಿದಳು. ಬದುಕಿನಿಂದ ವಿಮುಖಳಾದ ಅವಳನ್ನು ಮರಳಿ ಜೀವನ್ನುಖಿಯಾಗಿ 'ಸಿದ್ಧ'ಗೊಳಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆಗ ಅವಳಲ್ಲಿ ಜೀವನೋತ್ಸಾಹ ತುಂಬಿ, ಆತ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸ ಹೆಚ್ಚಿಸಿ, ಧನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಚಿಂತಿಸುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ತುರ್ತು ಅಗತ್ಯ ಎಂದ ಭಾವಿಸಿದ ಅವಳ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಒಂದು ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿದರು. ದಿನಲೂ ವಾಕಿಂಗ್ ಹೋಗುವಾಗ 'ಸಾಧ್ಯ ಇಲ್ಲ' ಎಂಬುದನ್ನು ಪಾಟಿಯಲ್ಲಿ ಬರೆದು 'ಇಲ್ಲ' ಎಂಬುದನ್ನು ಆಕೆ ಅಳಿಸಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ವಾಪಸ್ ಬರುವವರೆಗೂ ನೂರಾರು ಬಾರಿ ಮಾಡಬೇಕು ಇದು ಅನೇಕ ದಿನಗಳ ವರೆಗೆ ನಡೆಯಿತು. ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಅವಳಲ್ಲಿ ಧನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಚಿಂತಿಸುವ ಪ್ರೇರಣೆ ನೀಡಿದ್ದರು. ಆತ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ತುಂಬಿದ್ದರು 'ಸಾಧ್ಯ' ಎಂಬುದು ಉಳಿದುಕೊಂಡು ಆಕೆ ಜೀವನೋತ್ಸಾಹವನ್ನು ಮರಳಿ ಪಡೆದಳು. ಪಬ್ಲಿಕ್ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಶ್ರೇಯಾಂಕ ಗಳಿಸಿದಳು. ನಿಷೇಧಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಚಿಂತಿಸಿದಾಗ ಆಕೆ ಆತ್ಮ ಹತ್ಯೆಗೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದಳು. ಧನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಚಿಂತಿಸಿದಾಗ ಯಶಸ್ಸು ಗಳಿಸಿದ್ದಳು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸದಾ ಧನಾತ್ಮಕವಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸೋಣ. ನಿಷೇಧ ಭಾವನೆಯನ್ನು ಬದಿಗೊತ್ತೋಣ.

ಈ ನುಡಿ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಮೆಲಕು ಹಾಕೋಣ :

ಪಾಸಿಟಿವ್ ಯೋಚನೆಯು ವಿಜಯದಾ ಮೂಲನಿಧಿ

ಹುಸಿಯಾಗಿ ಯೋಚಿಸದೆ ನೆಗೆಟಿವ್ ಬಿಟ್ಟು ||

ಹೊಸ ಹಾದಿ ಹುಡುಕುತ್ತ ಹೊಸ ಹೂಟ ಬಲಿಯುತ್ತ

'ಆಸೆ' ಯಿಡು ಜೀವಂತ-ವನರಾಗ ಮಿತ್ರ ||



ಮಧುರ ಪ್ರಕಾಶನ

## ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವೇ ನಿಮ್ಮ ಯಶಸ್ಸಿನ ರಹಸ್ಯ

ಎಂ. ಎಲ್.ರಾಘವೇಂದ್ರರಾವ್

ಪ್ರತಿವ್ಯಕ್ತಿ ತನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ತೊಡಕು ತೊಂದರೆಗಳು ಇಲ್ಲದೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕಾದರೆ ಆತ್ಮ ವಿಶ್ವಾಸ ಮುಖ್ಯವೆಂದು ಬೇರೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಡಿಗ್ರಿಗಳು, ಪಿ.ಎಚ್.ಡಿ.ಗಳು ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಲದು. ಅದಕ್ಕೆ ಜೊತೆಯಾಗಿ ತಕ್ಕ ಸಲಿಗೆ ನಿರ್ಭಯ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವಿದ್ದರೇನೇ ಆ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಜೀವನ. ಯಾವುದೇ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ, ವಿದ್ಯಾಗಂಧವೇ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಅತ್ಯುನ್ನತ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಚರಿತ್ರೆ ತಿರುವಿ ಹಾಕಿದರೆ ಕೇವಲ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಮಾತ್ರವೇ ಅವರ ಯಶಸ್ಸಿನ ರಹಸ್ಯವೆಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದು.

ಪ್ರತಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲೂ ಅದ್ಭುತವಾದ ಬುದ್ಧಿ ತಿಳುವಳಿಕೆ, ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆ ಅಡಗಿರುತ್ತದೆ. ಕೇವಲ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ತೊಡಗಿದ್ದಾಗಲೇ ಅವೆಲ್ಲವೂ ಹೊರಬೀಳುತ್ತವೆ. ಬಹಳ ಜನ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಭಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಶಕ್ತಿಯುಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅಂದಾಜಿಸುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟವೆನಿಸುವ ಯಾವುದೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೂ, ಅದು ತಮ್ಮಿಂದ ಸಾಧ್ಯವೇನಾ? ಎಂಬ ಧೋರಣೆಯಿಂದ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಅವರಲ್ಲಿ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲದಿರುವುದೇ.

ಮೊದಲು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ಗುರ್ತಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿನ ದೌರ್ಬಲ್ಯಗಳನ್ನು ಗುರ್ತಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ನಿಮ್ಮ ಪ್ರತಿಭೆ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳನ್ನು ನೀವೇ ಗುರುತಿಸಿ ಹೆಮ್ಮೆ ಪಡಿರಿ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ಅಂದಾಜಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಸಾಕು... ಇತರರು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕುರಿತು ಏನೆಂದುಕೊಂಡರೂ ಕಿವಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ.

ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಈವರೆಗೂ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಘಾಸಿಗೊಳಿಸಿದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳೇನೋ ಹಾಳೆಯ ಮೇಲೆ ಬರೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಸಮಯಾನುಸಾರ ಅವಕಾಶ ನೋಡಿ ಒಂದೊಂದನ್ನೇ ಮೀರುತ್ತಾ ಬನ್ನಿ. ಇದಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ ಸೆಲ್ಫ್ ಹಿಪ್ಪಾಟಿಸಂ ಒಳ್ಳೆ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ.

ನಿಮ್ಮ ಪ್ರತಿಭಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಗಳಿಗೆ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ರೂಪ ಕೊಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಆಲೋಚನೆಗಳಿಗೆ, ನಿರ್ಧಾರಗಳಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ಸಹ್ಯ ಟೀಕೆ ವಿಮರ್ಶೆಗಳನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿರಿ. ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಟೀಕಿಸುವವರಿಗೆ ದೂರವಾಗಿರಿ. ಆಗಲೇ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಯಾವುದೇ ಕೆಲಸ ಆರಂಭಿಸಿದರೂ ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡಬಲ್ಲೆ ಅನ್ನೋ ಧೈರ್ಯದಿಂದಲೇ ಆರಂಭಿಸಿರಿ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳು ಅನುಕೂಲವಾಗಿರದೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಸೋತರು ಅಧೀರರಾಗದೆ ಮತ್ತೊಂದು ಅವಕಾಶ ಬಂದಾಗ ಯಶಸ್ಸು ಸಾಧಿಸಬಹುದು ಅನ್ನೋ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಿ.

ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ಈ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿನ ದುರಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಹೊಡೆದೋಡಿಸಿರಿ. ಹೊಸ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಭೇಟಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ, ಹೊಸ ಜೀವನ ಆರಂಭಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಜ್ಜಾಗಿರಿ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೀವು ಕೀಳಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ವಭಾವ ಈಗಲೇ, ಈ ದಿನವೇ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿ.

ನೀವು ಇಂತಹ ಕೆಲಸ ಸಾಧಿಸಬೇಕೆಂಬ ದೃಢನಿಶ್ಚಯಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ ಶೇ.90 ರಷ್ಟು ಯಶಸ್ಸು ಬಂದ ಹಾಗೆ ಲೆಕ್ಕ ನೀವು ಧೈರ್ಯ ಸಾಧನೆಗೆ ತೊಡಗಿದೊಡನೆಯೇ ನಿಮ್ಮ ಶರೀರ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಸ್ಪಂದಿಸುತ್ತದೆ.

ನಿಮ್ಮ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ಇನ್ನೂ ಗಟ್ಟಿಗೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಹಿಪ್ಪಾಟಿಕ್ ತಂತ್ರ ಕೂಡಾ ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಕ್ರಮ ತಪ್ಪದೆ ಇವುಗಳನ್ನು ಆಚರಿಸಿ ಒಳ್ಳೆ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಹೊಂದಬಹುದು.

ಸೆಲ್ಫ್ ಇಮೇಜಿನೇಷನ್ ಟೆಕ್ನಿಕ್

ನೀವು ಸೆಲ್ಫ್ ಹಿಪ್ಪಾಟಿಸ್ ಏರ್ಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ನಂತರ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿರಿ. ಅಂದರೆ ನೀವು ಯಾವುದಾದರೂ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಮಾಡಲುದ್ದೇಶಿಸಿರಿ ಅಂತಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ. ಆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಯಶಸ್ವಿಯಾದಂತೆ ಹಿಪ್ಪಾಟಿಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಊಹಿಸಬೇಕು. ನೀವು ಸಂದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು ಅಂದುಕೊಳ್ಳಿ ಆಗ ನೀವು ವಾರಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ದಿನಕ್ಕೆ ಎರಡು ಬಾರಿ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಸಾಯಂಕಾಲ ಸೆಲ್ಫ್ ಹಿಪ್ಪಾಟಿಸ್ ಉಂಟಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ನೀವು ಸಂದರ್ಶನದಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ, ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಪಾಲ್ಗೊಂಡಂತೆ ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹಿಪ್ಪಾಟಿಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ 10 ನಿಮಿಷಗಳ ಕಾಲ ಊಹಿಸುವುದರಿಂದ ನೀವು ಕೈಗೊಂಡ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ನಿಮ್ಮ ಅಂತಃಚೇತನದಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿಗೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಊಹಿಸಿದ ನಂತರ ಕೆಲವು ಸೆಲ್ಫ್ ಸಜೆಷನ್ ಕೂಡಾ ಕೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು

ಹಿಪ್ಪಾಟಿಕ್ ಸಜೆಷನ್

1. ನಾನು ಅಂದುಕೊಂಡ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನನ್ನ ಆಶಯಗಳನ್ನು ಸಕ್ರಮವಾಗಿ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಬಲ್ಲೆ.
2. ನನ್ನಲ್ಲಿ ದಿನದಿನಕ್ಕೆ ಕಾರ್ಯದೀಕ್ಷೆ, ಛಲ, ಹಠ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ.
3. ನನ್ನ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ ದಿನದಿನಕ್ಕೂ ಗಟ್ಟಿಗೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ.

ಹಿಪ್ಪಾಟಿಸ್ ಏರ್ಪಡಿಸಿಕೊಂಡ ನಂತರ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಊಹೆಗಳು, ಕಲ್ಪನೆಗಳು, ಎಲ್ಲವೂ ಆಗಿಹೋದ ಮೇಲೆ ಆ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಒಂದೊಂದು ಮೂರು ಬಾರಿ ಪುನರುಕ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಅಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ ಬಳಿಕ 10 ನಿಮಿಷ ಕಾಲ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸಮಾಧಿ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ಸಹಜ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರಬೇಕು.

ಆದರೆ ಕೆಲವರು ನಾವು ಸಮಾಧಿ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಹೋಗಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾದರೆ ನಮಗೆ ನಿಮ್ಮ ಸಲಹೆಗಳು ಹೇಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತವೆ ಅನ್ನೋ ಅನುಮಾನ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ.

ಇಲ್ಲಿ ನೀವೊಂದು ವಿಷಯ ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಎಷ್ಟು ಗಂಭೀರವಾದ, ಆಳವಾದ ಸಮಾಧಿ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಹೋದೆವು ಎಂಬುದು ಮುಖ್ಯವಲ್ಲ ಎಷ್ಟೇ ಲೈಟ್ ಟ್ರಾನ್ಸ್ ಆದರೂ ಸಜೆಷನ್ ಸಬ್ ಕಾನ್ವಿಯಸ್ನಲ್ಲಿ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ದಾಖಲಾಗುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ಸಮಾಧಿಸ್ಥಿತಿ ಕುರಿತು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳದೆ ಲೈಟ್ ಟ್ರಾನ್ಸ್ ಆದರೂ ಕೂಡಾ ಒಳ್ಳೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸಲಹೆಗಳನ್ನಿತ್ತು ಉತ್ತಮ ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನು ಹೊಂದಬಹುದು.

**ಚೇತನ - ಅಂತಃಚೇತನ**

ನಿಮ್ಮ ಮನೋನೇತ್ರದಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ನಿಮ್ಮ ಅಂತಃಚೇತನದಲ್ಲಿ ಎಂತಹ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ವಿಜ್ಞಾನ ಸಂಪತ್ತು ಅಡಗಿದೆಯೋ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ಒಂದು ಬಂಗಾರದ ಗಣಿ ಅಡಗಿದೆ. ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ನೀವು ಹೊಂದಬಹುದು. ಆದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನು ಆನಂದಮಯವಾಗಿ ತೇಜೋಮಯವಾಗಿ ಸಕಲ ಸಂಪದ್ಭರಿತವಾಗಿ ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಬಹಳ ಜನಕ್ಕೆ ಈ ನಿಜ ತಿಳಿಯದೆ ಗಾಢ ಸುಷುಪ್ತಿನಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುತ್ತಾರೆ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಪಾರವಾದ ಜ್ಞಾನ ಸಂಪತ್ತಿದೆ. ಅಪಾರವಾದ ಪ್ರೇಮ ಸಂಪತ್ತಿದೆ. ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಮಟ್ಟಿಗಷ್ಟೇ ಬೇಕಾದಾಗ ಅವುಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

**ಚೇತನಾ ಮನಸ್ಸು- ಅಂತಃಚೇತನಾ ಮನಸ್ಸು**

ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಎರಡು ದಿಶೆಗಳಿವೆ. ಒಂದು ಚೇತನ, ಮತ್ತೊಂದು ಅಂತಃಚೇತನ. ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಒಂದು ಹೂವಿನ ತೋಟವನ್ನಾಗಿ ಭಾವಿಸಿರಿ. ನೀವೇ ಆ ತೋಟಕ್ಕೆ ತೋಟಮಾಲಿ ಅಂದುಕೊಳ್ಳಿ. ಆಲೋಚನೆ ಎಂಬ ಬೀಜವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಮನೋನಂದನವನದಲ್ಲಿ ನಾಟುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಅಂದುಕೊಳ್ಳಿ. ಅಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಅಂತಃಚೇತನ ಮನದಲ್ಲಿ ಎಂದು ಅರ್ಥ. ನೀವು ಬಿತ್ತಿದ ಬೀಜಗಳು ಮೊಳೆತು, ಬೆಳೆದು, ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಶರೀರದ ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ಪರಿಸರಗಳ ಮೇಲೆ ಅವುಗಳ ಫಲಿತಾಂಶಗಳನ್ನು ತೋರುತ್ತವೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಅಂತಃಚೇತನಾವನದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ, ಸುಖ, ಸಹೃದ್ಭಾವ, ಒಳ್ಳೆ ಕೆಲಸಗಳು, ಒಳ್ಳೆ ಭವಿಷ್ಯತ್ತು ಎಂಬ ಬೀಜಗಳನ್ನು ನಾಟಿರಿ. ಅವುಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಾ ಇರಿ ನೀವು ಚೇತನಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಅವುಗಳನ್ನು ಕುರಿತೇ ಆಲೋಚಿಸಿರಿ. ಅದೇ ರೀತಿ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ನಾಟುತ್ತಾ ಇರಿ. ನಿಮಗೆ ಕಡೆಗೆ ಸತ್ಕಲಗಳು ಬಂದು ಸೇರುತ್ತವೆ. ನಿಮ್ಮ ಅಂತಃಚೇತನ ಎನ್ನುವುದು ಸಾರವಂತವಾದ ನೆಲದಂಥಾದ್ದು. ಆ ನೆಲದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಬೀಜಗಳು ಬಿತ್ತಿದ್ದರೂ, ಕೆಟ್ಟ ಬೀಜಗಳು ಬಿದ್ದರೂ ಒಳ್ಳೆಯದಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದು, ಕೆಟ್ಟದಕ್ಕೆ ಕೆಟ್ಟದ್ದು ಫಲಿತಾಂಶಗಳು ಉಂಟಾಗುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರತಿ ಆಲೋಚನಾ ಒಂದು ಕಾರಣ, ಪ್ರತಿ ಸಂಘಟನೆ ಅದರ ಫಲಿತಾಂಶ.

ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಿಮ್ಮ ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಆಗಲೇ ಆಶಿಸಿದ ಫಲಿತಾಂಶ ಲಭಿಸುತ್ತದೆ.

ನಿಮ್ಮ ಅಂತಃಚೇತನದೊಳಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ಅವು ಶಾಂತಿಯುತವಾದುದು, ನೀರ್ಮಾಣಾತ್ಮಕವಾದುದು, ಸಮಗ್ರವಾದುದು, ಆದರೆ ಅವುಗಳ ಫಲಿತಾಂಶಗಳು ಕೂಡಾ ನೀರ್ಮಾಣಾತ್ಮಕವಾಗೂ, ಸಮಗ್ರವಾಗೂ, ಶಾಂತಿಯುತವಾಗೂ ಇರುತ್ತವೆ. ಅಂದರೆ ನೀವು ಅಜ್ಞಾತವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಅಂತಃಚೇತನಕ್ಕೆ ಸಹಕಾರ ನೀಡುತ್ತದೆ ಎಂದಾಯಿತು. ಆ ಶಕ್ತಿ ಅಪೂರ್ವವಾದುದು, ಅಸಮಾನವಾದುದು.

ನೀವು ಎಲ್ಲಿಗೇ ಹೋದರೂ ಗಮನಿಸಿರಿ. ಮನುಷ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಬಾಹ್ಯ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತ್ರವೇ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ ವಿನಾ, ಅಂತಃಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಕುರಿತು ಆಲೋಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾದವರು ಮಾತ್ರ ಬಾಹ್ಯ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕಿಂತ ಅಂತಃಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಒಳಗಿರುವ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಂತ ಬೆಲೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಯಾವ ವಿಧವಾಗಿ ಅಂತಃಕರಣದಲ್ಲಿ ಭಾವಿಸಿದರೆ ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಬಾಹ್ಯ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. 'ಯದ್ಭಾವಂ ತದ್ಭವತಿ' ಎಂದಿದ್ದಾರೆ ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರು. ನೀವು ಬಾಹ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳುವ ಮಾತುಗಳಾಗಲಿ, ಮಾಡುವ ಚೇಷ್ಟೆಗಳಾಗಲಿ ನಿಮ್ಮ ಅಂತಃಚೇತನದಲ್ಲಿರುವ ಚೇತನಾಚೇತನ ಜಗತ್ತಿನಿಂದ ಅವಿಭವಿಸಿದ್ದೇ.

ನಿಮ್ಮ ಅಂತಃಚೇತನ ಅಗಾಧವಾದ ಸಮುದ್ರದಂಥಾದ್ದು. ಅವರಲ್ಲಿ ಅಸಂಖ್ಯಾತವಾದ ಅಮೂಲ್ಯ ರತ್ನಗಳಿವೆ. ನಿಮ್ಮ ಆಲೋಚನೆಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ತ್ವರಿತವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಅಂತಃಚೇತನದಿಂದ ಅನಂತವಾದ ಆಲೋಚನೆಗಳು ಅತಿ ಬಲಿಷ್ಠವಾಗಿ ಹೊರಬೀಳುತ್ತವೆ. ಅವು ನಿಮ್ಮ ವಿಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಜ್ಞಾಪಕಶಕ್ತಿಗೆ, ಬುದ್ಧಿಕೌಶಲಗಳಿಗೆ ಪೂರಕ. ಅಂತಃಚೇತನಾ ರೂಪಕವಾದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಹೊರಬೀಳುವ ವಿಜ್ಞಾನ ಸಂಪತ್ತು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮೇಧಾವಿಗಳಾಗಿ ರೂಪಿಸುತ್ತದೆ. ಅಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಡೆದೋಡಿಸುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ಸೋಲುಗಳನ್ನು ವಿಜಯವನ್ನಾಗಿ ರೂಪಿಸುತ್ತವೆ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿನ ಭಯ, ಅನುಮಾನಗಳನ್ನು ಅಳಿಸಿ ಹಾಕುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿನ ಮೂಢ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಕೊನೆಗಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ನೋವಿಗೆ ಉಪಶಮನ ಉಂಟಾಗಿಸುತ್ತದೆ. ಚಿಂತೆಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸಿ ಆನಂದವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತದೆ. ಮಾನಸಿಕ ದೌರ್ಬಲ್ಯಗಳಿಂದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ದೂರ ಮಾಡುತ್ತದೆ.

ಪ್ರತಿ ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲೂ ಸಜೆಸ್ಟಿಬಿಲಿಟಿ ಸ್ವಭಾವವಿರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವರಲ್ಲಿ ಇದು ಹೆಚ್ಚಾಗಿಯೂ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿಯೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಸಜೆಸ್ಟಿಬಿಲಿಟಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಉಳ್ಳವರು ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಉಳಿದವರು ಅವರ ಮಾನಸಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಸಜೆಷನ್‌ಗೆ ಪ್ರಭಾವಿತರಾಗುತ್ತಾರೆ.

ತಮಗೆ ತಾವೇ ಕೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಸಜೆಷನ್‌ಗಳನ್ನು ಆಟೋಸಜೆಷನ್ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇತರರ ಮೂಲಕ ಹೊಂದುವ ಸಜೆಷನ್‌ನ್ನು ಹೆಟ್ರೋಸಜೆಷನ್ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಸ್ವಯಂ ಸಲಹೆಗಳಿಗಿಂತ (ಸೆಲ್ಫ್ ಸಜೆಷನ್) ಹೆಟ್ರೋಸಜೆಷನ್ ಕೂಡಾ ಬಲವಾಗಿ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಆಟೋ ಸಜೆಷನ್‌ವೊಂದರ ಉಪಯೋಗಗಳನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪರಿಶೀಲಿಸೋಣ.

ಸಜೆಷನ್-ಸಲಹೆಗಳು ಸೌಮ್ಯವಾಗಿರಬಹುದು, ಹೆಚ್ಚಾಗಿರಬಹುದು, ನೇರವಾಗಿ ಇಲ್ಲವೇ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿರಬಹುದು. ಹಾಗೆ ಸಕಾರಾತ್ಮಕ, ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಕೂಡಾ ಇರಬಹುದು. ಆಟೋಸಜೆಷನ್ ಯಾವಾಗಲೂ ನೇರವಾಗೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಸಲಹೆಗಳಿಗೆ ಇರುವ ಪ್ರಭಾವ ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಸಲಹೆಗಳಿಗೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ವಿರುದ್ಧ ಪದಗಳನ್ನು ಯಾವತ್ತೂ ಸಲಹೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬಾರದು. 'ಇಲ್ಲ', 'ಅಲ್ಲ', 'ಆಗುವುದಿಲ್ಲ' ಗಳಂಥ ಪದಗಳು ಬಳಸತಕ್ಕದ್ದು. 'ನಾಳೆ ನನಗೆ ತಲೆನೋವು ಬರುವುದಿಲ್ಲ' ಇದು ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಸಜೆಷನ್. ಹಾಗಲ್ಲದೆ ನಾಳೆ ನನ್ನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ತುಂಬಾ ನೆಮ್ಮದಿಯಿಂದ ಇರುತ್ತೇನೆ, ಇದನ್ನು ಪಾಜಿಟಿವ್ ಸಜೆಷನ್ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ನಿಧಾನವಾಗಿ ಅನುನಯಿಸುತ್ತಾ ಕೊಟ್ಟ ಸಲಹೆಗಳು ಅಧಿಕಾರಯುತವಾಗಿ ನೀಡಿದ ಸಲಹೆಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಜನ ಅಧಿಕಾರ, ಹಕ್ಕು ಚಲಾಯಿಸುವುದನ್ನು ಸಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಒಳ್ಳೆತನದಿಂದ, ನಿಧಾನವಾಗಿ ಹೇಳಿದರೆ ನಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ರೇಗಾಡಿದರೂ, ಸಿಟ್ಟಾದರೂ, ಕಮಾಂಡ್ ಮಾಡಿದರೂ ಅದು ನಮಗಷ್ಟು ಇಷ್ಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ವ್ಯತಿರೇಕ ನಮ್ಮ ಅಂತಃಚೇತನದಿಂದ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾರಾದರೂ ಕೇಳಿದರೆ ನಾವು ಆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಅವರು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರ ಚಲಾಯಿಸಿದರೆ ನಮಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸು ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಂದೊಂದು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಯುತ ಸಲಹೆಗಳು, ಕಮಾಂಡಿಂಗ್ ಸಜೆಷನ್, ಆ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಉಪಯೋಗ ಪಡುತ್ತವೆ. ನಾವು ಕೊಡುವ ಸಲಹೆಗಳಲ್ಲಿ 'ನೀನು ಮಾಡಬಲ್ಲೆ' ಅಂದರೆ ಪರ್ಮಿಟಿವ್ ಸಜೆಷನ್ ಆಗುತ್ತದೆ. "ನೀನು ಮಾಡಲೇಬೇಕು" ಎಂಬುದು ಕಮಾಂಡ್ ಅನಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಸಲಹೆಗಳು ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಕುಗ್ಗಿಸುತ್ತವೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಜೀವನವನ್ನೇ ಹಾಳು ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ಯಾರಾದರೂ 'ನೀವು ನೀರಸವಾಗಿದ್ದೀರಲ್ಲಾ?' ಎಂದು ಮಾತನಾಡಿಸಿದರೆ ಆ ಏನೋ ಬಿಡು ಎಂಬಂತೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ, 'ಏನೀ ತೀರಾ ಇಳಿದುಹೋಗಿದ್ದೀರಾ, ಮೈ ಸರಿಯಿಲ್ಲವಾ?' ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು ಅಂದುಕೊಳ್ಳಿ. ಇನ್ನು ಆತನಲ್ಲಿ ಆ ವೇದನೆ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ "ಯಾಕೆ ಒಂಥರಾ ಇದ್ದೀರಾ?" ಅಂದರು ಅಂದರೆ ಸಾಕು. ಇನ್ನು ಆತ ಮಾನಸಿಕವಾಗಿ ಕಳವಳಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಿ ಸುಸ್ತಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ನೆಗೆಟಿವ್ ಸಜೆಷನ್- ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಸಲಹೆ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸಬ್ ಕಾನ್ಸಸ್ ಮೈಂಡ್ ಮೇಲೆ ಅಷ್ಟು ಪ್ರಭಾವಿತವಾಗುತ್ತವೆ.

ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ನಾಲ್ಕೈದು ಬಾರಿ ಪುನರುಕ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ ಅದು ಒಳ್ಳೆ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಉಂಟಾಗಿಸುತ್ತದೆ. ನೀವು ಟಿ.ವಿ., ರೇಡಿಯೋ, ಜಾಹೀರಾತುಗಳಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಿರುತ್ತೀರ. ಪ್ರಕಟಣೆಗಳನ್ನು ಪದೇ ಪದೇ ರಿಸೀವ್ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತೀರಿ. ಹಾಗೆ ಪುನರುಕ್ತಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ನೋಡುವವರ ಮೇಲೆ ಅವುಗಳ ಪ್ರಭಾವ ವಿಪರೀತವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಹಿಪ್ಪಾಸಿಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿದರೆ ಅವು ಅಂತಃಚೇತನದಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸ್ಪಂದಿಸುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಸಜೆಷನ್ ಕೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಡೀಪ್ ಹಿಪ್ಪಾಸಿಸ್ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸಾಧಾರಣ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟ ಸಲಹೆಗಳು ಕೂಡಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತವೆ.

ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಅವು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಾಟಿ ಹೋಗುವ ರೀತಿ ಇರಬೇಕು. ನೀವು ತುಂಬಾ ಸುಸ್ತಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದೀರ ಅಂತಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ. ಸೆಲ್ಫ್ ಹಿಪ್ಪಾಸಿಸ್ ಏರ್ಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ನನಗೆ ಹಾಯಾಗಿ ಹಿತವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅಂದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಿಂತ ಪ್ರಶಾಂತವಾದ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ನಿಮಗೆ ಇಷ್ಟವಾದ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಊಹಿಸುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಿ ನೀವು ರಿಲಾಕ್ ಆಗುತ್ತಿರುವಂತೆ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಊಹೆ ಉಂಟಾಗಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಸಲಹೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಾರ್ಯ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಸಲಹೆಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಊಹಾ ಚಿತ್ರ ಕೂಡಾ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆ ಸುಖವನ್ನೇ ನೀಡುತ್ತದೆ.

ಆಟೋ ಸಜೆಷನ್ ಕೊಡುತ್ತಿರುವಾಗ ನೀವು ಅವುಗಳ ಫಲಿತಾಂಶಗಳನ್ನು ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಂದುತ್ತಿರುವಂತೆ ಸ್ವಂದನಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಬಾರದು. ನೀವು ಸಲಹೆ ನೀಡಿದ ನಂತರ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆ ನಿಮಗೆ ತಲೆನೋವು ಅಂತಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ.

'ನನ್ನ ತಲೆನೋವು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕೂಡಲೇ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಅನ್ನುವುದಕ್ಕಿಂತ ನನಗೆ ಕ್ರಮೇಣ ಬಹಳ ಹಾಯಾಗಿ ಪ್ರಶಾಂತವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಾನು ಪ್ರಶಾಂತತೆಗೆ ಒಳಗಾದಂತೆಲ್ಲ ನನ್ನ ತಲೆನೋವು ಕ್ರಮೇಣ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ' ಅಂತ ಸಲಹೆ ನೀಡಿದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ನಿಮ್ಮ ಅಂತಃಚೇತನದ ಮೇಲೆ ವಿಪರೀತವಾದ ಭಾರವನ್ನು ಹಾಕಬಾರದು. ಅಂದರೆ ಒಮ್ಮೆಲೇ ವಿಪರೀತ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಾರದು. ಒಂದೇ ವಿಷಯದ ಮೇಲೆ ಸಜೆಷನ್ ಕೊಡಬೇಕು. ಆ ಸಲಹೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಲಿಂಕ್ ಸಜೆಷನ್ ಅನುಬಂಧವಾಗಿ ಕೊಡಬಹುದು. ಅಷ್ಟೇ ಹೊರತು ಅನೇಕ ಅಂಶಗಳ ಮೇಲೆ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ನೀಡಿದರೆ ಫಲಿತಾಂಶ ನಿರ್ಜೀವವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ.

ನೀವು ಕೊಡುವ ಸಲಹೆಗಳ ಒಂದು ಲಕ್ಷ್ಯ ನೀವಂದುಕೊಂಡ ಧ್ಯೇಯವನ್ನು ನೀವು ಆಶಿಸಿದ ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದೇ. ನಿಮ್ಮ ಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಲಕ್ಷ್ಯಸಾಧನೆ ನಿಮ್ಮ ಚೇತನಾ ಮನಸ್ಸಿಗಿಂತ ಅಂತಃಚೇತನಕ್ಕೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತು. ನೀವು ಅಂತಃಚೇತನವನ್ನು ಆಚರಣೆಗೆ ತರಬೇಕು. ಅದು ನಿಮ್ಮ ಲಕ್ಷ್ಯಸಾಧನೆಗೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಉಪಕರಿಸುತ್ತದೆ.



ಆಟೋ ಸಜೆಷನ್ ಕೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಸುಲಭ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ವಿದೇಶಿ ಖ್ಯಾತ ವೈದ್ಯ ಜೇಮ್ಸ್ ಹಿಕ್ಮನ್. ನೀವು ಸಾಧಿಸಲು ದ್ದೇಶಿಸಿದ ವಿಷಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಒಂದು ಹಾಳೆಯ ಮೇಲೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಬರೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ನಂತರ ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ಒಂದೆರಡು ವಾಕ್ಯಗಳಿಗೆ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ವಿವರಗಳು ಮಾತ್ರ ಬರೆಯಿರಿ. ನಿಮ್ಮ ಆಶಯಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೆಸರಿಸಿರಿ. ಮತ್ತೆ ಈ ವಾಕ್ಯಗಳಿಂದ ಒಂದೇ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿರಿ. ಆ ಮಾತು ನಿಮ್ಮ ಧ್ಯೇಯವನ್ನು ಸಾರಬೇಕು. ನೀವು ಮೊದಲು ಬರೆದುದೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸಬೇಕು. ಅಂತಹ ವಾಕ್ಯವನ್ನೇ ಪದೇ ಪದೇ ಪುನರುಕ್ತಿ- ರಿಪೀಟ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಹಾಗೇ ಮನುಷ್ಯನ ಮೇಲೆ ಸಜೆಷನ್ ಪ್ರಭಾವ ಕಾನ್ಸಸ್ ಮೈಂಡ್ ಮೇಲೆ ಸಹಾ ಇರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ, ಎಮಿಲಾಕ್ಯೂ- ಈತ ಫ್ರೇಂಚ್ ದೇಶಸ್ಥ. ಹಿಪ್ಪಾಸಿಸನಲ್ಲೇ ಅಲ್ಲದೆ ಮಾಮೂಲಿ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಸಜೆಷನ್ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದೆಂದು ಈತನ ಪರಿಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದೆ.

**'EVERY DAY IN EVERY WAY I AM GETTING BETTER AND BETTER'**

ಈ ಸಜೆಷನ್ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿದಿನ ರಾತ್ರಿ ಮಲಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ, ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎಳುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ನಾಲ್ಕೈದು ಬಾರಿ ಇದೇ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಪುನರುಕ್ತಿ-ರಿಪೀಟ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಉತ್ತಮ ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡುದಾಗಿ ಕೆಲವು ಸಾವಿರ ಮಂದಿ ಮೇಲೆ ಆತ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಕೂಡಾ ಮಾಡಿ ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಸುಖನಿದ್ದೆ ಮಾಡಿ

ಕೆಲವರು ನಿದ್ರೆಗೆ ತೊಡಗಿದಾಗ ನಿದ್ರೆ ಬಾರದೆ ಹಲವಾರು ಆಲೋಚನೆಗಳು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮುತ್ತಿಕೊಂಡು ಗೊಂದಲ ಎಬ್ಬಿಸುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೇ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರೂ ನಿದ್ರೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ.

ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನೀವು ಎದುರಿನಲ್ಲಿರುವ ಬೆಡ್‌ಲಾಂಪ್ ಕಡೆ ಕಣ್ಣಾಡಿಸದಂತೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ಏಕಾಗ್ರ ಚಿತ್ತದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾ ಸೆಲ್ಫ್ ಹಿಪ್ಪಾಸಿಸ್ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ. ಕ್ರಮೇಣ ನೀವು ಸಮಾಧಿ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಹೋಗಿಬಿಡುತ್ತೀರಿ. (ಬಲ್ಬ್ ನೋಡಿ ಸಮಾಧಿ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಹೋಗುವ ವಿಧಾನ ಈಗಾಗಲೇ ವಿವರಿಸಲಾಗಿದೆ.) ಹೀಗೆ ಸಮಾಧಿ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಹೋದ ನಂತರ ಈ ಕೆಳಗಿನ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಜೆಷನ್- ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ.

'ನಾನು ಪ್ರಶಾಂತವಾಗಿ ನಿದ್ರೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವುದೇ ಇತರ ಆಲೋಚನೆಗಳು ನನ್ನನ್ನು ಅಡ್ಡಿಪಡಿಸಲಾರವು.'

'ನನಗೇಗ ತುಂಬಾ ಹಿತವಾಗಿ ಪ್ರಶಾಂತವಾಗಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಪ್ರಶಾಂತವಾಗಿ, ಗಾಢವಾಗಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನ ಶರೀರ ಭಾರವಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಗಾಢವೆನಿಸುತ್ತಿದೆ.'

'ನನಗೆ ಇನ್ನೂ ಇನ್ನೂ ಪ್ರಶಾಂತವಾಗಿರುವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಡೀಪ್... ಡೀಪ್... ಡೀಪ್...'

ನಾನು ಸಮಾಧಿ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ನಿದ್ರೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಬೆಳಗ್ಗೆನೇ ಪ್ರಶಾಂತವಾಗಿ ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಎಳುತ್ತೇನೆ. ರಿಲ್ಯಾಕ್ಸ್... ರಿಲ್ಯಾಕ್ಸ್... ಡೀಪ್... ಡೀಪ್...'

ಹೀಗೆ ಅಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಪ್ರಶಾಂತವಾಗಿ ಮಲಗಿರಿ. ನಿಮಗೆ ಹಾಯಾಗಿ ನಿದ್ರೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಸಮಾಧಿ ಸ್ಥಿತಿಯಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ನಿದ್ರೆಗೆ ಹೋಗಿಬಿಡುತ್ತೀರಿ.



ಶ್ರೀಧರ ಸ್ಮರಣೆ

## ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದಿಂದ ಮಾತ್ರ ಪರಿಹಾರ

ಲೇ|| ಶ್ರೀ ಜಿ. ಟಿ. ಶ್ರೀಧರಶರ್ಮ

9480473568

ಶ್ರೀಧರಸ್ವಾಮಿಗಳು ಒಂದು ದಿನ ಉತ್ತರಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಯಾಣ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ, ತುಂಬ ವಯಸ್ಸಾದ ಮಹಿಳೆಯೊಬ್ಬಳು ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಹೀಗೆ ತನ್ನ ಸಂಕಟವನ್ನು ತೋಡಿಕೊಂಡಳು. "ಸ್ವಾಮಿ! ತನ್ನ ಪತಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಹನ್ನೆರಡು ವರ್ಷಗಳೇ ಆಗಿವೆ. ಅವರು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರೇತರೂಪದಿಂದ ಕಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಪ್ರತಿವರ್ಷವೂ ಅವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಅನ್ನದಾನವೇ ಮುಂತಾದ ಪುಣ್ಯಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೂ ನನಗೇಕೆ ಇಂತ ಹಿಂಸೆ ? ಸ್ವಾಮಿ, ದಯಮಾಡಿ ನೀವೇ ನನಗೆ ಈ ಹಿಂಸೆಯನ್ನು ಪರಿಹರಿಸಿಕೊಡಬೇಕು" ಎಂದು ವಿವರಿಸುತ್ತಾ ಕಣ್ಣೀರಿನ ಕೋಡಿಯನ್ನೇ ಹರಿಸಿದಳು. ಆ ಹೆಂಗಸಿನ ದುಃಖಕ್ಕೆ ಮರುಗಿದ ಶ್ರೀಧರರು "ತಂಗಿ! ನೀನು ಈಗ ಅಳುತ್ತಿದ್ದೀಯೆ. ನಿನ್ನ ಗಂಡ ಬದುಕಿದ್ದಾಗ ನೀನು ಆತನನ್ನು ಪರಿಪರಿಯಿಂದ ಪೀಡಿಸಿದೆ. ಆ ಕೊರಗಿನಲ್ಲಿಯೇ ಸತ್ತಿರುವ ನಿನ್ನ ಗಂಡ ನಿನಗೇಗ ಹಿಂಸೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ನಿನ್ನ ಮಕ್ಕಳೂ

ಸರಿದಾರಿಗೆ ಬರದೆ ಅವರೂ ನಿನಗೆ ಖೇಡಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದಿಂದ ಮಾತ್ರ ನಿನ್ನ ತಪ್ಪಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಶುದ್ಧಮನಸ್ಕಳಾಗಿ ನೀನು ಇಲ್ಲಿಯ ಶ್ರೀಮಹಾವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ನಿನ್ನಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ತಪ್ಪು ದಂಡ ಹಾಕು. ಮೂರು ದಿನಗಳ ತನಕ ಗೋಮೂತ್ರ ಮಾತ್ರ ಸೇವಿಸಿ ನಿರಾಹಾರಿಯಾಗಿರು. ಇದರೊಂದಿಗೆ ಪ್ರತಿಕ್ಷಣವೂ 'ನನ್ನಿಂದ ತಪ್ಪಾಗಿದೆ' ಎಂದು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪಟ್ಟರೆ ಮಾತ್ರ ನಿನಗೆ ಈ ಸಂಕಟ ಪರಿಹಾರವಾಗುತ್ತದೆ" ಎಂದು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ವಿವರವಾಗಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾ ನದೀ ನೀರನ್ನು ಅಭಿಮಂತ್ರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಆ ಹೆಂಗಸು ಕೂಡಾ ಗುರುಗಳ ಉಪದೇಶದಂತೆ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪಟ್ಟು, ಭಗವಂತನಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಶರಣಾದಳು. ಆ ಕ್ಷಣದಿಂದಲೇ ಅವಳು ಗುರುಭಕ್ತೆಯಾದಳು. ದಿನಕಳೆದಂತೆ ಅವಳ ದುಃಖವೆಲ್ಲಾ ಪರಿಹಾರವಾಗಿ ಮಕ್ಕಳೂ ಕೂಡ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದರು.



ಶ್ರೀರಾಮ ಕಥಾಸಾರ

## ಸಂಪಾತಿಯ ಪ್ರವೇಶ

ಲೇ.|| ಬಸ್ತಿ ಸದಾನಂದ ಪೈ, ಸಾಗರ

ವಾನರರು ಪ್ರಾಯೋಪವೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಮಲಗಿದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಸಂಪಾತಿ ಎಂಬ ಗೃಧ್ರರಾಜನೊಬ್ಬನು ಬರುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಜಟಾಯುವಿನ ಅಣ್ಣ. ವಿದ್ಯಾಗಿರಿಯ ಗುಹೆಯಿಂದ ಹೊರಬಂದು ಮಲಗಿದ್ದ ಕಪಿಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾನೆ. ಅವರು ಸತ್ತ ಹಾಗೆಲ್ಲ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರನ್ನೇ ತಿನ್ನುವೆನು ಎಂದು ಸಂತಸ ಪಡುತ್ತಾನೆ. ಆಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಪಕ್ಷಿ ಹೇಳಿದ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಂಗದನು ಹನುಮಂತನೊಡನೆ ವಾನರರ ವಿನಾಶಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಯಮನೇ ಗೃಧ್ರರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ರಾಮನ ಕಾರ್ಯ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ರಾಜನ ಮಾತಿನಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ರಾಮನಿಗೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಜಟಾಯು ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪ್ರಾಣವನ್ನರ್ಪಿಸಿದನು. ನಾವು ರಾಮನ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಬಳಲಿ ಕಾಡನ್ನು ಹೊಕ್ಕೆವು. ಆದರೂ ಸೀತೆಯನ್ನು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ರಾವಣನಿಂದ ಹತನಾದ ಗೃಧ್ರ ರಾಜ ಜಟಾಯುವು ಭಾಗ್ಯಶಾಲಿ ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ದಶರಥನು ಕೈಕಯಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ವರದಿಂದಾಗಿ ಸೀತಾ ಸಮೇತ ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಗೆ ವನವಾಸವಾಯಿತು. ರಾಮ ಬಾಣದಿಂದ ವಾಲಿ ವಧೆಯಾಯಿತು. ರಾಮನ ಕೋಪದಿಂದ ಸಮಸ್ತ ರಾಕ್ಷಸರ ವಧೆಯಾಯಿತು. ನಮಗೆ ಈಗ ಮರಣ ಸಂಶಯ ಉಂಟಾಗಿದೆ. ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಕಪಿಗಳ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಂಪಾತಿಯ ಮನಸ್ಸು ಕಲಕುತ್ತದೆ.

ಜಟಾಯುವಿನ ಮರಣ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಂಪಾತಿ ಶೋಕಿಸುತ್ತಾನೆ. ಜಟಾಯುವಿಗೆ ಯಾರೊಂದಿಗೆ ಯದ್ಧವಾಯಿತು? ಹೇಗಾಯಿತು? ಎಂದು ತಿಳಿಯ ಬಯಸಿ ವಾನರರಿಗೆ ತನ್ನನ್ನು ಗಿರಿಯಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿಸಲು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ಅವನ ಮಾತುಗಳ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಲ್ಲದೇ ಕಪಿಗಳು ಸುಮ್ಮನಾಗುತ್ತಾರೆ. ಕೊನೆಗೆ ಹೇಗಿದ್ದರೂ ನಾವು ಸಾಯಲು ಹೊರಟವರು. ಸಂಪಾತಿ ನಮ್ಮನ್ನು ತಿಂದುಹಾಕಿದರೆ ನಮ್ಮ ಇಷ್ಟಾರ್ಥ ಕೈಗೂಡಿದಂತಾಗುವುದು ಎಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಬೆಟ್ಟದಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಅಂಗದನು ಸಂಪಾತಿಗೆ ವಾಲಿಯ ವಿಚಾರವನ್ನೂ, ರಾಮನು ಸೀತಾ ಸಮೇತನಾಗಿ ವನವಾಸಕ್ಕೆ ಬಂದ ವಿಚಾರವನ್ನೂ, ಸೀತಾಪಹರಣದ ವಿಷಯವನ್ನೂ ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ದಂಡಕಾರಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವರು ವಾಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಬಲಾತ್ಕಾರದಿಂದ ರಾವಣನೆಂಬ ರಾಕ್ಷಸನು ಸೀತೆಯನ್ನು ಅಪಹರಿಸಿದನು. ರಾಮನ ತಂದೆಯ ಸ್ನೇಹಿತನಾದ ಜಟಾಯುವು ಅವನೊಡನೆ ಯುದ್ಧಮಾಡಿ ರಥವನ್ನು ಪುಡಿ ಪುಡಿ ಮಾಡಿ ಸೀತೆಯನ್ನು ಕೆಳಕ್ಕಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ನಂತರ ವೃದ್ಧನೂ ಬಳಲಿದವನೂ ಆದ ಗೃಧ್ರ ರಾಜನು, ರಾವಣನಿಂದ ಹತನಾದನು ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಸುಗ್ರೀವನು ನಮ್ಮನ್ನು ಕಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ನಾವು 'ಗೌಪ್ಯವಾದ ಒಂದು ಬಿಲದೊಳಗೆ ಸಿಲುಕಿದೆವು. ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಕಾಲಾವಧಿ ಮುಗಿದು ಹೋಗಿದೆ. ಅವನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿದ್ದರಿಂದ ನಾವಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದರೆ ನಮ್ಮ ಉಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಾಯೋಪವೇಶ ಮಾಡಲು ಮಲಗಿದ್ದೆವು ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ.

ಸಂಪಾತಿಯು ತನ್ನ ರೆಕ್ಕೆಗಳು ಸುಟ್ಟುಹೋದ ಕಾರಣವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಜಟಾಯುವಿನ ಮರಣದ ಸೇಡು ತೀರಿಸಲು ನಾನು ಅಸಹಾಯಕನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಜಟಾಯುವಿನ ಅಣ್ಣನು ನೀನಾಗಿದ್ದರೆ ರಾವಣನ ವಾಸಸ್ಥಳ ನಿನಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದರೆ ತಿಳಿಸು ಎಂದು ಅಂಗದನು ಸಂಪಾತಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

ಸುಟ್ಟು ಹೋದ ರೆಕ್ಕೆಗಳುಳ್ಳವನಾದ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ರಾಮನಿಗೆ ಉತ್ತಮವಾದ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವೆನು. ದೇವಾಸುರರ ಯುದ್ಧವನ್ನು ಅಮೃತ ಮಂಥನವನ್ನೂ ಬಲ್ಲವನು ನಾನು. ವಿಷ್ಣುವಿನಿಂದ ಆಕ್ರಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಮೂರು ಲೋಕಗಳನ್ನು ಬಲ್ಲೆ. ರೂಪ ಸಂಪನ್ನಳಾದ ಸರ್ವಾಭರಣ ಭೂಷಿತಳಾದ ಓರ್ವ ತರುಣಿಯನ್ನು ದುರಾತ್ಮನಾದ ರಾವಣನು ಅಪಹರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದನ್ನು ಕಂಡೆ. ಆ ಹೆಂಗಸು ರಾಮಾ, ಲಕ್ಷ್ಮಣಾ ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಾ ಆಭರಣಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತೆಸೆಯುತ್ತಿದ್ದಳು. ರಾಮನ ಹೆಸರನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಆಕೆಯೇ ಸೀತೆಯಿರಬೇಕು. ರಾವಣನು ಲಂಕಾ ನಗರಿಯಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಇಲ್ಲಿಂದ ನೂರು ಯೋಜನ ದೂರದಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ದ್ವೀಪವಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ರಮಣೀಯವಾದ ಲಂಕಾಪಟ್ಟಣವಿದೆ. ಅಲ್ಲಿ ರಾಕ್ಷಸಿಯರಿಂದ ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸೀತೆ

ಸೆರೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾಳೆ. ಸಮುದ್ರದ ದಕ್ಷಿಣ ದಡವನ್ನು ಸೇರಿ ಸೀತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಿರಿ. ನೀವು ಬೇಗನೆ ಹೋಗಿ ಜಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿ ಹಿಂತಿರುಗುವಿರೆಯೆಂಬುದನ್ನು ದಿವ್ಯ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ.

ಸೀತಾಪಹರಣದ ವಿಚಾರ ನನಗೆ ಯಾರು ಹೇಳಿದರೆಂಬುದನ್ನು, ಸೀತೆ ಎಲ್ಲಿರುವಳು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ.

ವೃದ್ಧನಾದ ನಾನು ಈ ಗಿರಿ ದುರ್ಗದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದಿದ್ದೇನೆ. ನನಗೆ ನನ್ನ ಮಗ ಸುವಾರ್ಷನು ಆಹಾರ ತಂದುಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಒಂದು ದಿನದ ಸೂರ್ಯಾಸ್ತಮಾನವಾದ ಮೇಲೆ ಆಹಾರವನ್ನು ತಾರದೇ ಹಿಂತಿರುಗಿದನು. ಹಸಿವಿನಿಂದ ಬಳಲಿದ ನಾನು ಆತನನ್ನು ಗದರಿಸಿದೆನು. ಆಗ ಅವನು ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಮಹೇಂದ್ರ ಗಿರಿಯ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಅಡ್ಡಗಟ್ಟಿ ಮಾಂಸಕ್ಕಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದ. ಸೂರ್ಯೋದಯದ ಕಾಂತಿಯುಳ್ಳ ಸ್ತ್ರೀಯೊಬ್ಬಳನ್ನು ಕಾಡಿಗೆಯ ಕಾಂತಿಯುಳ್ಳ ಸ್ತ್ರೀಯೊಬ್ಬಳನ್ನು ಕಾಡಿಗೆಯ ಕಾಂತಿಯುಳ್ಳವನೊಬ್ಬನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದನ್ನು ನೋಡಿದೆನು. ಅವರನ್ನು ತಡೆಯಲೆಂದು ಹೋದಾಗ ವಿನಯದಿಂದ ದಾರಿ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡು ಎಂದು ಬೇಡಿದನು. ಮತ್ತು ವೇಗವಾಗಿ ಹೊರಟು ಹೋದನು. ಆಗ ಅಂತರಿಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಬಂದು ರಾವಣನ ಮತ್ತು ಸೀತೆಯರ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಆಹಾರ ತರಲು ಕಾಳ ಮಿರಿ ಹೋದುದಕ್ಕೆ ಇದೇ ಕಾರಣ ಎಂದೂ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದನು. ರಾಮನ ಕಾರ್ಯ ನಿಮ್ಮದು ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ರಾವಣನ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ.

ನಾನು ರೆಕ್ಕೆ ಸುಟ್ಟು ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದ ಸ್ಥಳ ವಿಂದ್ಯ ಪ್ರದೇಶವೆಂದು ತಿಳಿದೆನು. ಇಲ್ಲಿ ನಿಶಾಕರರೆಂಬ ಋಷಿಗಳು ಬಹಳ ಕಾಲದಿಂದ ಉಗ್ರವಾದ ತಪಸ್ಸನ್ನಾಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಎಂಟು ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಇಲ್ಲಿದ್ದು ನಿಶಾಕರ ಋಷಿಗಳನ್ನು ಕಂಡು ನನ್ನ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡನು. ಋಷಿಗಳು ಮುಂದೆ ನಡೆಯಲಿರುವ ರಾಮನ ವನವಾಸ, ಸೀತಾಪಹರಣದ ವಿವರ ತಿಳಿಸಿ ನೀನು ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದು ಕಪಿಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡು. ಆಗ ನಿನಗೆ ರೆಕ್ಕೆಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಎಂದು ಹೇಳಿದರು ಎಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಕಪಿಗಳ ಎದುರಿಗೆ ಸಂಪಾತಿಗೆ ರೆಕ್ಕೆಗಳು ಬಂದು

ಅಲ್ಲಿಂದ ಹಾರಿಹೋಗುತ್ತಾನೆ.

ನಮಗೆ ಕಷ್ಟ ಬಂದಾಗ ಎನೂ ದಾರಿ ಕಾಣದೇ ಹತಾಶರಾಗುತ್ತೇವೆ. ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಗೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತೇವೆ. ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತೀರ್ಣರಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು, ಸಾಲ ಬಾಧೆಯಿಂದ ರೈತರು, ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ನಿತ್ಯವೂ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತೇವೆ.

ನಮ್ಮ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆ ಇದ್ದರೆ, ಹತಾಶೆಯಾದಾಗಲೂ, ಆಶಾಕಿರಣಗಳು ಗೋಚರಿಸುತ್ತವೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಪಾತಿಯದ್ದೇ ಉದಾಹರಣೆ. ಸಹಾಯ ಯಾರು, ಹೇಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂಬುದು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನ ಗೊಂದಲಗಳನ್ನು ದೂರಮಾಡಿ, ಮುನ್ನುಗ್ಗಲು ದಿಕ್ಕುಚಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಮನುಷ್ಯರು ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಹಿಂತಿರುಗಿ ನೋಡಿದರೆ ನಂತರ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹಿರಿಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ರಾಮಾಯಣದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಘಟನೆ ಮನವನ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕೆ ತೋರಿದ ದಾರಿ ಎನ್ನಲು ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಅರಿಯುವ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಬೇಕು.



ಸಂಪ್ರದಾಯ

## ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸೇ ನಮಗೆ ಮುಖ್ಯ ಶತ್ರುವೇ?

ಲೇ: ಜಿ.ವಿ. ಶರ್ಮಾಪಂಡಿತ್

ಹೌದು!

ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸೇ ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರ! ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸೇ ನಮ್ಮ ಶತ್ರು!

ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ಸುಖಸಂತೋಷಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸೇ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ.

ಉದ್ಧರೇದಾತ್ಮ ನಾತ್ಮಾನಂ

ಆತ್ಮಾನ ಮವ ಸಾಧಯೇತ್|

ಆತ್ಮೈವ ಹ್ಯಾತ್ಮನೋಬಂಧುಃ

ಆತ್ಮೈವ ರಿಪುರಾತ್ಮನಃ||

ಗೀತಾ-6.5

ಮನಸ್ಸನ್ನು ಗೆದ್ದವನೇ ಮಹಾತ್ಮನು. ಮನಸ್ಸಿಗೆ ವಶನಾದವನೇ ಮೂರ್ಖನು. ಕಣ್ಣಿಗೆ ಹಿತವಾದ ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನು ಮನಸ್ಸು ಬಯಸುತ್ತದೆ. ಗೆಳೆಯನ ಹೆಂಡತಿಯು ಸಹ ಚಂದವಾಗಿದ್ದರೆ “ಇಂಥವಳು ನನ್ನವಳಾಗಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ” ಎಂದು ಮನಸ್ಸು ಕೊರಗುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ಶ್ರೀಮಂತನ ಸುಖದ ಸುಪ್ಪತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ನೋಡಿ “ನಾನೇ ಶ್ರೀಮಂತನಾದರೆ ಎಂಥಾ ಸುಖವನ್ನು ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದನೋ” ಎಂದು ದುರಾಸೆಗೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಬೀದಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವಂಥಾ ಸುಂದರಿಯಾದ ಹುಡುಗಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಬಗೆಬಗೆಯಾಗಿ ತಡವರಿಸುತ್ತದೆ.



ಅಕ್ಕ ಪಕ್ಕದವರ ಅದೃಷ್ಟವನ್ನು ನೋಡಿ ಅಸೂಯೆ ಪಡುತ್ತದೆ. ಎಷ್ಟು ಸುಖವಾಗಿ ಇದ್ದರೂ ಇನ್ನೂ ಸುಖವಾಗಿರಬೇಕೆಂದು ಬಯಸುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮನ್ನು ಸುಖಪಡಲು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅಸಂತೃಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸಿ ಗೋಳಾಡಿಸುತ್ತದೆ. ದುರಾಸೆಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿ ಅಶಾಂತಿಯಲ್ಲಿ ಬೀಳಿಸುತ್ತದೆ. ನಾವೆಷ್ಟು ಸಮಾಧಾನಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದರೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಸಾವು ಸತ್ಯವೆಂದು ಗೊತ್ತು. ಹೆಂಡತಿಯಾಗಲೀ, ಮಕ್ಕಳಾಗಲೀ, ಬಂಧು ಮಿತ್ರರಾಗಲೀ, ಹಣವಾಗಲೀ, ಕೊನೆಗೆ ನಮ್ಮ ದೇಹವಾಗಲೀ ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಣದ ಜೊತೆ ಪರಲೋಕಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದರೂ ಕೋತಿಯ ಮನಸ್ಸಿನ ಕುಣಿತವನ್ನೇ ಅನುಕರಿಸಿ ಅನುಸರಿಸಿ ಹಾಳಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತೇವೆ.

**ಜಿತಾತ್ಮನಃ ಪ್ರಶಾಂತಸ್ಯ ಪರಮಾತ್ಮಾಸಮಾಹಿತಃ|**

**ಶೀತೋಷ್ಣ ಸುಖದುಃಖೇಶು ತಥಾಮಾನಾಪಮಾನಯೋಃ||**

**-ಭಗವದ್ಗೀತಾ ಧ್ಯಾನಯೋಗ**

ಮನಸ್ಸನ್ನು ಗೆದ್ದವನೇ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ನೋಡಬಲ್ಲನು. ಮನಸ್ಸನ್ನು ಗೆದ್ದವನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸರ್ವಶಕ್ತಿಗಳು ವಶವಾಗುತ್ತವೆ. ಯಾವನ ಮನಸ್ಸು ತನ್ನ ಸ್ವಾಧೀನದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆಯೋ ಅವನನ್ನು ಚಳಿಯೂ ನಡುಗಿಸಲಾಗದು. ಬಿಸಿಲು ಪ್ರಖರತೆ ತೋರಿಸಲಾಗದು. ಸುಖ ದುಃಖಗಳೆರಡು ವಶಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದು. ಯಾವ ಆಸೆಯೂ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬರಲಾಗದು.

**“ಮನಃ ಏವ ಮನುಷ್ಯಾಣಾಂ ಕಾರಣಂ ಬಂಧ ಮೋಕ್ಷಯೋಃ”**

ಮನಸ್ಸೇ ಮನುಷ್ಯನ ಬಂಧನಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ. ಮನಸ್ಸಿನ ಕಾರಣದಿಂದಲೇ ಮನುಷ್ಯನು ಅನುಬಂಧನಗಳಿಗೆ ವಶನಾಗಿ ಬಂಧನದಲ್ಲಿ ಬೀಳುತ್ತಾನೆ. ಲಕ್ಷಕೊಬ್ಬರೂ ಈ ವಜ್ರಮುಷ್ಠಿಯಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಲಾರರು. ದೂಷಣ ತಿರಸ್ಕಾರಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಮೋಹದ ಕಾರಣದಿಂದ ಭರಿಸುತ್ತಾ ಮುನ್ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು! ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯ(ಕಣ್ಣು, ಕಿವಿ, ಬಾಯಿ, ಮೂಗು, ಶರೀರ) ಗಳ ವಶನಾಗಿಸಿ, ಕಣ್ಣು ವಿನೋದವನ್ನು, ಮೂಗು ಸುಗಂಧವನ್ನು, ಬಾಯಿ ರುಚಿಗಳನ್ನು, ಕಿವಿಗಳು ಸಂಗೀತಾದಿ ಹಾಡುಗಳನ್ನು, ಶರೀರವು ಸುಖವನ್ನು ಬಯಸುತ್ತವೆ! ಐಹಿಕ ಭೋಗಗಳಿಗೆ ದಾಸನಾಗಿರುವುದು ಮನಸ್ಸು! ಮನುಷ್ಯನ ಪರಮ ಶತ್ರುಗಳಾದ ಕಾಮ, ಕ್ರೋಧ, ಲೋಭ, ಮದ, ಮತ್ಸರಗಳಿಗೆ(ಅರಿಷಡ್ವರ್ಗ) ನಮ್ಮನ್ನು ಅಧೀನ ಮಾಡುವುದು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸೇ!

**ಆದರೆ;**

**ಆದರೆ;;**

**ಆದರೆ;;;**

ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೈವಶಮಾಡಿಕೊಂಡವರೇ,  
ನಾವೇ ಬುದ್ಧ ಮಹಾತ್ಮರಾಗಬಹುದು!  
ನಾವೇ ಸ್ವಾಮಿ ದಯಾನಂದರು ಆಗಬಹುದು!

**ಕೊನೆಗೆ**

ನಾವೇ ದೈವತ್ವವನ್ನು ವಶಮಾಡಿಕೊಂಡು ದೇವರಾಗಬಹುದು.

**ಇದು ಸತ್ಯ! ಮಹಾಸತ್ಯ!! ಪರಮಸತ್ಯ!!**

**‘ಬಂಧಾಯ ವಿಷಯಾಸಂಗೋ, ಮುಕ್ತೈ ನಿರ್ವಿಷಯಂಮನಃ’**

ಇಂದ್ರಿಯ ಬಂಧನಗಳಿಂದ ಮನಸ್ಸನ್ನು ದೂರೀಕರಿಸಿದರೆ, ಮುಕ್ತಿಯ ಮಾರ್ಗ ಕಣ್ಮಂದೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾಗುತ್ತದೆ. ಜಗತ್ತೇ ನಮಗೆ ಕೈವಾರ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಕೈಮುಗಿಯುತ್ತದೆ.

**ಆದ್ದರಿಂದ**

ಹುಚ್ಚು ಮನಸ್ಸು ಆಡಿಸಿದಂತೆ ನಾವು ಆಡಬಾರದು. ಕಂಡದ್ದೆಲ್ಲಾ ಕೈಗೆ ಸಿಗಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಬಾರದು. ಅನಾಯಾಸ ಸುಖಗಳಿಗೆ ಆಸೆ ಪಡಬಾರದು. ಮನೆಯವರ ಬಯಕೆಗಳಿಗೆ ನಾವು ಮಲಿನವಾಗಬಾರದು. ಸಂತೃಪ್ತಿ ಎಂಬ ಔಷಧವನ್ನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ದುರಾಶೆ ಎಂಬ ರೋಗ ನಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ನಿರಾಶೆ ನಿಷ್ಪಹಗಳು ತಾವೇ ವಾಸಿಯಾಗಿ ಮಾಯವಾಗುತ್ತವೆ.

**ಮನಸ್ಸೇ ನಮ್ಮ ಶತ್ರು**

**ಮನಸ್ಸೇ ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರ**

**ಮನಸ್ಸನ್ನು ಗೆದ್ದರೆ ವಿಧಿಯನ್ನೂ ಗೆಲ್ಲಬಹುದು!**

**“ ಮನಸ್ಸಿನ ಅಭಿಲಾಷೆಯೆಂಬ ನದಿಯ ಪ್ರವಾಹ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಸಾದನೆಗೆ ಶುಭವನ್ನೋ ಅಶುಭವನ್ನೋ ಆಲೋಚಿಸದೇ ತಗ್ಗಿನ ಕಡೆಗೆ ಹರಿಯುವುದು “**

**- ಪರಮಪೂಜ್ಯ ಶ್ರೀ ಮಾರುತಿ ಗುರೂಜಿಯವರು.**

## ಪರಮೇಶ್ವರನ 25 ಲೀಲೆಗಳು

ಮೃಗಶಿರಕ್ಕೆ ನಕ್ಷತ್ರ ಪದವಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟ ಲೀಲೆಯು

ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನಾದ ಬ್ರಹ್ಮನು ಸಕಲಲೋಕಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತ ಸರಸ್ವತಿಯನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದನು. ಸೌಂದರ್ಯ ಲಾವಣ್ಯಗಳಿಗೆ ಮಾರುಹೋಗಿ ಅವಳ ಅಂಗ ಸುಖವನ್ನು ಬಯಸಿದನು. ಅದರಂತೆ ಅವಳನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ದ್ಯುಕ್ತನಾದನು. ಆಗ ಸರಸ್ವತಿಯು ಸಕಲ ಲೋಕಗಳ ತಂದೆಯಾದ ನೀನು ನನ್ನ ತಂದೆಯೂ ಎಂಬುದು ನಿಸ್ಸಂಶಯ ಅಂದ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನಂಥ ಪ್ರಾಜ್ಞನು ಮಗಳ ರತಿ ಸುಖಕ್ಕೆ ಸುವುದೇ? ಭೇ ಬಿಡು, ಬಿಡು, ಎಂದಳು.

ಆಗ ಕಾಮಾತುರನಾದ ಬ್ರಹ್ಮನು, (ಕಾಮಾತುರಣಾಂ ನ ಭಯಂ ನ ಲಜ್ಜಾ ಎಂಬ ಆಯೋಕ್ತಿಯಂತೆ) ಲಜ್ಜಾ ಭಯಗಳನ್ನು ತೊರೆದು ಈಗ ರತಿ ಸುಖಕ್ಕೆ ಕಾಲವು ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿದೆ. ರತಿ ಸುಖಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಳಾಗು ವೃಥಾ ಕಾಲಹರಣ ಮಾಡಬೇಡವೆಂದನು. ತಂದೆಯೇ, ಮಾನವರಿಗೆ ನೀರಡಿಕೆಯಾದರೆ ನೀರನ್ನು ಕುಡಿದು ನೀರಡಿಕೆಯನ್ನು ಹಿಂಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವರು ಆದರೆ ನೀರಿಗೆ ನೀರಡಿಕೆಯಾದರೆ ಹಿಂಗಿಸಲಾಗದು. ಮಾನವರಿಗೆ ಭಳಿಯಾದರೆ ಅಗ್ನಿಯಿಂದ ಹಿಂಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅಗ್ನಿಗೆ ಭಳಿಯಾದರೆ ಏತರಿಂದ ಹಿಂಗಿಸಲಿಕ್ಕಾದೀತು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಂತೆ ಲೋಕದ ತಂದೆಯೂ ಪ್ರಾಜ್ಞರೂ ಆದ ನೀವೇ ದಾರಿ ತಪ್ಪಿ ನಡೆದರೆ ನಿಮಗೆ ಮಾರ್ಗದೋರುವವರಾರು? ನೀವು ಹೀಗೆ ವರ್ತಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ ದೂರ ಸರಿ ಎನ್ನಲು, ಬ್ರಹ್ಮನು ಕಾಮೋದ್ರೇಕದಿಂದ ತಬ್ಬಿಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವಳು ಹೆಣ್ಣು ಚಿಗರೆಯಾಗಿ ಓಡತೊಡಗಿದಳು.

ಬ್ರಹ್ಮನೂ ಸಹ ಗಂಡು ಚಿಗರೆಯಾಗಿ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿದನು. ಇನ್ನು ಗಂಡರಳೆಯು ಹೆಣ್ಣರಳೆಯನ್ನು ಹಾರುವುದೇನೋ ಎನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಹೆಣ್ಣು ಚಿಗರೆಯು ಶಿವಧೋ! ಶಿವಧೋ! ಪರಮೇಶ್ವರಾ ಕಾಪಾಡು ಎಂದಿತು. ಪರಮೇಶ್ವರನು ಬಂದು ಗಂಡರಳೆಯ ರುಂಡವನ್ನು ಹಾರಿಸಿದನು. ಬ್ರಹ್ಮನು ಪರಮೇಶ್ವರನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ ಈ ಸರಸ್ವತಿಯನ್ನು ನನಗೆ ಲಗ್ನವಾಗುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. ಆಗ ಪರಮೇಶ್ವರನು ಸರಸ್ವತಿಯ ಪುನರ್ನಿರ್ಮಾಣಮಾಡಿ ಬ್ರಹ್ಮನೇ ಇವಳಿಗೆ ವರನೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಿ ಲಗ್ನ ಮಾಡಿದನು.

ಬ್ರಹ್ಮನು ಗಂಡರಳೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಪರಮೇಶ್ವರನು ಕತ್ತರಿಸಿದ ಚಿಗರೆಯ ರುಂಡಕ್ಕೆ ಮೃಗಶಿರ(ಮೃಗ-ಚಿಗರೆ, ಶಿರ-ರುಂಡ) ನಕ್ಷತ್ರದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು ಎಂಬಲ್ಲಿಗೆ ಹದಿನೆದನೆಯದಾದ ಮೃಗಶಿರಕ್ಕೆ ನಕ್ಷತ್ರ ಸ್ಥಾನ ಕೊಟ್ಟ ಲೀಲೆಯು ಸಂಪೂರ್ಣವಾದುದು.



ಮಹಾಕ್ಷತ್ರಿಯು

## ಇಂದ್ರನು ಓಡಿಹೋದನು

ಲೇ: ದೇವುಡು

ಇಂದ್ರನು ಶಚಿಯ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸುಖಾಸನದಲ್ಲಿ ದಿಂಬಿಗೆ ಒರಗಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿದ್ದಾನೆ. ಆತನಿಗೆ ನೆಮ್ಮದಿಯಿದ್ದಂತಿಲ್ಲ. ಏನೋ ಮುಜುಗರವಾಗಿ, ಆತನ ಮನಶ್ಚಾಂತಿಯು ಕೆಟ್ಟಿದೆ. ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ಇರಲು ಆ ವೀರವರನಿಗೆ ದಿಗಿಲು. ವೃತ್ತನು ಸತ್ತಿರುವುದು ನಿಜವಾದರೂ ಅವನಲ್ಲಿ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬರುವನೋ ಎಂದು ಅಂಜಿಕೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಸಿಂಹಾಸನದೇವಿಯು ಹೇಳಿದ ವೃತ್ತಹತ್ಯೆಯು ತನ್ನನ್ನು ಅಂಟಿಕೊಂಡಿರುವುದು ತನಗೂ ತಿಳಿದಿದೆ. ಎಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಅಶೌಚದವನಂತೆ ಮೈಲಿಗೆ ಮೈಲಿಗೆಯಾಗಿರುವಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆಚಾರ್ಯನೂ ಮಂತ್ರೋದಕಮಾರ್ಜನಾದಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೂ ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಮೊದಲಿನಂತಿಲ್ಲ. ಏನು ಮಾಡಿದರೆ ಸರಿಹೋದೀತು ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ವಿಶ್ವರೂಪವನ್ನು ವಧಿಸಿದಾಗ ಬಂದ ಹತ್ಯೆಯನ್ನು ಹಂಚಿ ಹಾಕಿದಂತೆ ಈಗಲೂ ಮಾಡೋಣ ಎಂದರೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ವೃತ್ತನ ಪೌರುಷವನ್ನು ಬಲ್ಲರು. ಯಾರೂ ಆ ಹತ್ಯೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವಂತಿಲ್ಲ. ತಾನೇ ಅದನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ತೀರಬೇಕು. ಅದು ಯಾವ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದೋ ತಿಳಿಯದು. ಸರ್ವಜ್ಞನಾದ ಸುರಾಚಾರ್ಯನು ಮಾತ್ರ “ಅದು ನಾವು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲದಾಗ ಬಂದರೆ, ಕೂಡಲೇ ನೀನು ಇಂದ್ರತ್ವವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಪೂರ್ಣತ್ವವನ್ನು ಧ್ಯಾನಿಸು. ಆ ವೇಳೆಗೆ ನಾನೆಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಬರುವೆನು, ಮುಂದೆ ನೋಡೋಣ” ಎಂದು ಅವನಿಗೆ ಅಭಿವಚನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ.

ಆಚಾರ್ಯನೂ ಅಗ್ನಿವಾಯುಗಳೂ ಆತನ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬರುವ ಹೊತ್ತು. ಇಂದ್ರನೂ ಅವರನ್ನು ಕಾಣಲು ಕಾತರನಾಗಿ ಕಾದಿದ್ದಾನೆ. ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಕುಳಿತಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಎದ್ದು ಓಡಾಡಲು ಆರಂಭಿಸಿದನು. ಶಚಿಯು ಕಾಲುಕಡೆ ಕುಳಿತಿದ್ದವಳು ಎದ್ದು ಕಿಟಕಿಯನ್ನು ಒರಗಿಸಿಕೊಂಡು ನಿಂತಿದ್ದಳು. ಯಾರೋ ಸುಳಿದಂತಾಯಿತು. ಯಾರೆಂದು ಇಂದ್ರನು ನೋಡುವುದರೊಳಗಾಗಿ, ಶಚಿಯು ‘ಅಯ್ಯೋ!’ ಎಂದಳು. ಇಂದ್ರನು ಏನೆಂದು ಅತ್ತ ತಿರುಗುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಶಚಿಯು “ಯಾರೋ....” ಎಂದಳು. ಮುಂದಕ್ಕೆ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಳೋ ಅಷ್ಟರೊಳಗಾಗಿ ಆಕೆಗೆ ಪ್ರಜ್ಞೆಯು ತಪ್ಪಿತು. ಬಿದ್ದುಹೋಗಬೇಕು. ಅಷ್ಟರೊಳಗಾಗಿ ಇಂದ್ರನು ಆಕೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು, ಹಾಗೆಯೇ ತಂದು ಸುಖಾಸನದಲ್ಲಿ ಮಲಗಿಸಿದನು. ಶಚಿಯು ಮೈಯಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಘಮಘಮವೆಂದು ಸುವಾಸನೆಯು ಪುಷ್ಪಗುಚ್ಛದಲ್ಲಿದ್ದಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಸಗುತ್ತಿರಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಏನೋ ದುರ್ವಾಸನೆಯು ಮೂಗಿಗೆ ತೋರುತ್ತಿದೆ. ಬರಬರುತ್ತ ಅದೂ ಬಲವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೋ ತೋರದಿದೆ.

ಆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅಗ್ನಿವಾಯುಗಳೂ ಆಚಾರ್ಯನೊಡನೆ ಬಂದರು. ಆಚಾರ್ಯನು ಶಚಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ “ಇಂದ್ರ, ತೆಗೆದುಕೋ, ನಿನ್ನ ವಜ್ರಾಯುಧವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೋ... ಹೊಡೆ, ಹೊಡೆ, ಅದೋ ನೋಡು. ವೃತ್ರನ ಪ್ರೇತವು ಪೃಥ್ವಿ ಭೂತವನ್ನು ಹಿಡಿದಿದೆ. ಅದರಿಂದಲೇ ಈ ದುರ್ಗಂಧ! ಮೊದಲು ಹೊಡೆ...” ಎಂದನು.

ಇಂದ್ರನು ವಜ್ರಾಯುಧವನ್ನು ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಿದನು. ಹಾಗೆಯೇ ಪೃಥ್ವಿಭೂತವನ್ನು ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಿದನು. ಪೃಥ್ವಿಭೂತವೂ ದೃಗ್ಗೋಚರವಾಯಿತು. ನೇರಿಲೆಯ ಹಣ್ಣಿನ ಬಣ್ಣವಾಗಿ, ಗಂಧವೇ ಪ್ರಧಾನ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿರುವ ಪೃಥ್ವಿಭೂತಕ್ಕೆ ಕೆಟ್ಟ ಕಷ್ಟ ಬಡಿದಿದೆ. ತಮೋರಾಶಿಯೋ ಎಂಬಂತಾಗಿದೆ. ವಜ್ರವನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಬೇಕು? ಖನಿಜ, ಉದ್ದಿಜ, ಅಂಡಜ, ಜರಾಯಜ ಸಮೇತವಾದ ಪಂಚೀಕೃತಭೂಮಂಡಲವೊಂದುಕಡೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದೆ. ಅಪಂಚೀಕೃತವಾದ ಶುದ್ಧ ಪೃಥ್ವಿಮಂಡಲವೊಂದು ಕಡೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಇಂದ್ರನು ಯಾವುದರ ಮೇಲೆ ವಜ್ರವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಬೇಕು? ವಜ್ರಾಹುತಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿರುವ ಲೋಕಲೋಕಗಳೆಲ್ಲ ಧ್ವಂಸವಾಗಿ ಹೋದರೆ? ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ತಾನೂ ಒಬ್ಬ ಶಚಿಯೂ ಒಬ್ಬಳು. ದೇವಲೋಕವು ಒಂದು ಭಾಗ. ಏನು ಮಾಡಬೇಕೋ ತಿಳಿಯದೆ ಇಂದ್ರನು ಮುಗ್ಧನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ತನಗೆ ಏನೂ ತಿಳಿಯದಾಗಿದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಲೂ ತೋರದೆ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದಾನೆ.

ಆಚಾರ್ಯನು ಆತನ ಅಂತಃಸಂಕಟವನ್ನು ತಿಳಿದನು. “ಇಂದ್ರ, ಮಹಾಕಾಶದಲ್ಲಿ ನಿಂತು, ‘ದೇವಶತ್ರುವಾಗಿ ಈಗ ಪೃಥ್ವಿಭೂತವನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವ ವೃತ್ರನ ಮೇಲೆ ಈ ಪ್ರಯೋಗ’ ಎಂದು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸು” ಎಂದನು. ಇಂದ್ರನು ಪರಪ್ರಚೋದಿತನಾಗಿ ಕಾರ್ಯಮಾಡುವವನಂತೆ ಆಚಾರ್ಯನ ನಿರ್ದೇಶನದಂತೆ ಸಂಕಲ್ಪಮಾಡಿ, ಸಂಕಲ್ಪಪೂರ್ವವಾಗಿ, ವೃತ್ರನನ್ನು ಗುರಿಗೈದು ಶುದ್ಧ ಪೃಥ್ವಿಭೂತ, ಪಂಚೀಕೃತ ಪೃಥ್ವಿಭೂತ, ಎರಡರ ಮೇಲೆಯೂ ವಜ್ರವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದನು. ಭೂಕಂಪವಾಯಿತು. ಕುಲಾಚಲ ಪರ್ವತಗಳೂ ನಡುಗಿಹೋದವು. ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ‘ಅಯ್ಯೋ!’ ಎಂಬ ನೂರು ಸಿಡಿಲುಗಳು ಒಂದೇ ಸಲ ಬಿದ್ದರೆ ಆಗುವಂತಹ ಘೋರವಾದ ಸದ್ದಾಯಿತು. ಅದನ್ನೇ ಕೇಳಿ ಅಗ್ನಿವಾಯುಗಳೂ ಹೆದರಿದರು. ಇಂದ್ರನು ತಲ್ಲಣಿಸಿದನು. ಶಚಿಯು ಒದ್ದಾಡಿಹೋದಳು. ಆಚಾರ್ಯನೊಬ್ಬನು ಧೀರನಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಾನೆ.

ಆತನಿಗೂ ಒಳಗೊಳಗೆ ದಿಗಿಲಾಯಿತೋ ಏನೋ? “ಇರಲಿ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದೀತು” ಎಂದು ಸಪ್ತರ್ಷಿಗಳನ್ನು ನೆನೆದನು. ಅವರೂ ಅವಸರ ಅವಸರವಾಗಿ “ಏನು? ಏನು?” ಎಂದು ಬಂದರು. ಆಚಾರ್ಯನು ನಡೆದುಬಂದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಅವರಿಗೆ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿ, “ಏನಾದರೂ ಆಗಲಿ, ನೀವು ಇರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ತಮ್ಮನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡೆ” ಎಂದನು. ಅವರೂ “ಹೌದು, ಹೌದು ಅಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆದ ಈ ಮಹಾಶಬ್ದವನ್ನು ಕೇಳಿ ನಮಗೂ ಕುತೂಹಲವಾಗಿ ನೋಡಿದೆವು. ಇದು ಆ ಹತನಾದ ವೃತ್ರನ ಶಬ್ದ ಎಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ನಾವು ಮಹೇಂದ್ರನ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಬರಬೇಕು ಎಂದುಕೊಂಡೆವು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆಚಾರ್ಯರಿಂದ ಕರೆಯೂ ಬಂತು” ಎಂದರು.

ವಜ್ರಘಾತದಿಂದ ನೊಂದ ವೃತ್ರನು ತನ್ನದೊಂದು ಆವರಣವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ವೃತ್ರನು ಸಾಯಲಿಲ್ಲ. ಪೃಥ್ವಿಭೂತದಿಂದ ನೆಗೆದನು. ಎಲ್ಲರೂ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನೋಡಿದರು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬಾಯಿ ಅಂಟು ಅಂಟಾಗಿದೆ. ಏನೋ ಕೆಟ್ಟ ರುಚಿ. ಆಚಾರ್ಯನು ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದನು. ಶಚಿಯು ಇತ್ತ ಕುಗ್ಗುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಎಳೆಯ ಬಾಳೆಯ ಸುಳಿಯು ಬೆಂಕಿಯ ಝಳಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ ಒಣಗುವಂತೆ ಒಣಗುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಇಂದ್ರನು “ಆಚಾರ್ಯ, ಇದೇನು? ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಿ, ಏನೋ ಆಗಿಹೋಗುತ್ತಿದೆ” ಎಂದು ಕೂಗಿಕೊಂಡನು. ಆಚಾರ್ಯನು ಕಣ್ಣುಬಿಟ್ಟು ನೋಡಿದನು. ಸಪ್ತರ್ಷಿಗಳು ನಕ್ಕು, “ದಿಗಿಲಿಲ್ಲ ನೋಡು, ನೋಡು” ಎಂದರು. ಆಚಾರ್ಯನು ನೋಡಿದನು. ವೃತ್ರನು ಜಲಭೂತವನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದಾನೆ.

ಆಚಾರ್ಯನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಇಂದ್ರನು ಆಪೋದೇವಿಯರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದನು. ಶುದ್ಧಜಲವು ಅರ್ಧಚಂದ್ರಮಂಡಲಾಕಾರವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿತು. ಪಂಚೀಕೃತ ಜಲಮಂಡಲವು ತನಗೆ ಏನೋ ರೋಗ ಬಂದಂತೆ ಒದ್ದಾಡುತ್ತಿದೆ. ಶುದ್ಧ ಜಲಮಂಡಲವು ಬೆಳ್ಳಗೆ ಬೆಳ್ಳಿಯ ಗುಂಡಿನಂತೆ ಮೆರೆಯಬೇಕಾಗಿದ್ದುದು ಪೆಚ್ಚಾಗಿ ಏನೋ ಹಿಂಸೆಯಲ್ಲಿರುವಂತೆ ನಿಸ್ತೇಜವಾಗಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಧಾನ ಗುಣವಾದ ರಸವು ಕೆಟ್ಟುಹೋಗಿದೆ. ದೇವಗುರುವಿನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ದೇವರಾಜನು ಮತ್ತೆ ವೃತ್ರಾರ್ಥವಾಗಿ ವಜ್ರವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದನು. ಅಲ್ಲಿಯೂ ಮೊದಲಿನಂತೆ ಮಹಾಶಬ್ದವಾಯಿತು. ಲೋಕಲೋಕಗಳೆಲ್ಲವೂ ಸ್ವಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಚಲಿಸಿದವೋ ಎಂಬಂತಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿಯೂ ವೃತ್ರನ ಆವರಣವೊಂದು ಕಳಚಿ ಬಿತ್ತು. ವೃತ್ರನು ಇನ್ನೂ ಸಾಯಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಂದಲೂ ನೆಗೆದು ಹೋದನು.

ಆಚಾರ್ಯನು ಶಚಿಯತ್ತ ತಿರುಗಿದನು. ಶಚಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಜ್ಞಾನ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಇರುವ ತೇಜಸ್ವಿಲ್ಲ. ಮಹಾಸೌಂದರ್ಯವತಿಯಾದ ಆಕೆಯ ರೂಪವು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಕರಾಳವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಎತ್ತೆತ್ತಲೋ ದೇಹವು ವಿಕಾರವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಕೂಡಲೇ ಆಚಾರ್ಯನು ವೃತ್ರನೆಲ್ಲಿರುವನು ಎಂದು ಹುಡುಕಿ ನೋಡಿದನು. ವೃತ್ರನು ಅಗ್ನಿಭೂತವನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದಾನೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಲು ಹೇಳಿದನು. ಕೆಂಪಗೆ ಮನೋಹರವಾಗಿ ತ್ರಿಕೋಣಾಕಾರವಾಗಿ ಶುದ್ಧ ತೇಜೋಮಂಡಲವೂ, ಪಂಚೀಕೃತ ತೇಜೋಮಂಡಲವೂ ಕಣ್ಣೆದುರಾಗಿ ನಿಂತುವು. ಆ ಶುದ್ಧಮಂಡಲದ ಮನೋಹರತೆಯು ಶುದ್ಧವಾಗಿಲ್ಲ. ಏನೋ ಆಗಿ ಅದು ತನ್ನ ಸ್ವರೂಪತೆಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ. ಒಡಕು ಹರವಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟಿರುವ ನೀರು ನೋಡುನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ಸೋರಿ ಹೋಗುವಂತೆ ಆ ಮಂಡಲದ ಮನೋಹರತೆಯು ಹೋಗಿ ಭೀಕರತೆಯೂ ವಿಕಾರತೆಯೂ ಅಲ್ಲಿ ಮೂಡುತ್ತಿದೆ. ದೇವಪತಿಯು ಆಚಾರ್ಯನಿಂದ ಅಪ್ಪಣೆ ಪಡೆದು ಅಲ್ಲಿಯೂ ವೃತ್ರಾರ್ಥವಾಗಿ ಸಂಕಲ್ಪಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ವಜ್ರವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದನು.

ಮತ್ತದೆ ಹಿಂದಿನಂತೆಯೇ ಶಬ್ದ. ಈ ಸಲ ಇಂದ್ರನನ್ನು ಯಾರೋ ಒದ್ದಂತಾಯಿತು. ಇಂದ್ರನು 'ಅಯ್ಯೋ' ಎಂದು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಬಿದ್ದನು. ಶಚಿಯು ಪೂರ್ವದಂತಾದಳು.

ಕೂಡಲೇ ಆಚಾರ್ಯನು ಸಪ್ತರ್ಷಿಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ, ಇಂದ್ರನನ್ನು ತೋರಿಸಿದನು. ಅವರು ಅಭಿಮಂತ್ರಿಸಿದರು. ಇಂದ್ರನು ಪ್ರಕೃತಿಸ್ಥನಾದನು. ಇತ್ತ ಅಗ್ನಿವಾಯುಗಳಿಗೂ ಆಚಾರ್ಯನಿಗೂ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವರು "ಆಚಾರ್ಯ, ಜಾಗೃತೆ ಮಾಡು, ವೃತ್ರನಲ್ಲಿ ಹೋದನೋ ನೋಡು. ನನಗಿನ್ನು ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲವೆನ್ನಬೇಡ. ಅತ್ತ ನೋಡು. ಶಚೀದೇವಿಯ ಕಡೆ ದೃಷ್ಟಿಯಿರಲಿ" ಎಂದರು. ನೋಡಿದರೆ ಶಚೀದೇವಿಯ ಕೈಕಾಲುಗಳೂ ದೇಹವೂ ಸೊರಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ. ಅಗ್ನಿವಾಯುಗಳೂ ಗಾಬರಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸಪ್ತರ್ಷಿಗಳೂ ಖಿಲವಾದ ವೇದಮಂತ್ರಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಆಚಾರ್ಯನು ವೃತ್ರನು ವಾಯುಮಂಡಲವನ್ನು ಹಿಡಿದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಇಂದ್ರನು ಆತನ ಅಪ್ಪಣೆಯಿಂದ ವಾಯು ಭೂತವನ್ನು ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಿದನು. ದೀರ್ಘಚತುರಶ್ವಾಕಾರವಾದ ಶುದ್ಧವಾಯುಮಂಡಲವು ಅನುಭವ ಗೋಚರವಾಯಿತು. ಪಂಚೀಕೃತ ವಾಯುಮಂಡಲವು ದೃಗ್ಗೋಚರವಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿಯೂ ಎಲ್ಲವೂ ಸೊಟ್ಟಸೊಟ್ಟಾಗಿದೆ. ವಾಯುವಿನ ಪ್ರಧಾನ ಗುಣವಾದ ಚಲನೆಯೇ ನಿಂತಂತಾಗಿದೆ. ಆಚಾರ್ಯನ ಅಪ್ಪಣೆಯಂತೆ ಇಂದ್ರನು ಅಲ್ಲಿಯೂ ವೃತ್ರಾರ್ಥವಾಗಿ ವಜ್ರವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದನು. ಅಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಅದೇ ಶಬ್ದವಾಯಿತು. ಈ ಸಲವಂತೂ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೇನಾದರೂ ಒಡೆದುಹೋಯಿತೋ ಎನ್ನುವಷ್ಟು ಶಬ್ದ. ಸಪ್ತರ್ಷಿಗಳ ಅನುಗ್ರಹದಿಂದ ಉಳಿದವರೆಲ್ಲರೂ ಉಳಿದರು. ಶಚಿಯು ಪ್ರಕೃತಿಸ್ಥಳಾದಳು.

ಸಪ್ತರ್ಷಿಪ್ರಚೋದಿತನಾದ ಆಚಾರ್ಯನು ವೃತ್ರನನ್ನು ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಿದನು. ಇಂದ್ರನು ವಜ್ರವನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಅಶಕ್ತನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಎಲ್ಲವೂ ಹೂ ಅರಳಿದಂತೆ ಅರಳುತ್ತಿದೆ. ಶಚಿಯು ಬೆಂಕಿಯ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದೆ ಅರಳಾಗುವ ಭತ್ತದಂತೆ ಅರಳುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಅಗ್ನಿವಾಯುಗಳೂ ಅರಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆಚಾರ್ಯನು ಸಪ್ತರ್ಷಿಗಳನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಶಕ್ತಿಪ್ರಧಾನಮಾಡಿ, "ಹೂಂ, ಹೊಡೆ" ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಇಂದ್ರನು ಬಹುಕಷ್ಟದಿಂದ ವಜ್ರವನ್ನು ಈ ಸಲವೂ ಪ್ರಯೋಗಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ಸಲವೂ ವಜ್ರದ ಏಟಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದರೂ ವೃತ್ರನು ಹತನಾಗದೆ, ಇಂದ್ರನ ಮೇಲೆಯೇ ಬೀಳುತ್ತಾನೆ. ಆ ಆಘಾತಕ್ಕೆ ಇಂದ್ರನು ಕೆಳಗೆ ಬೀಳುತ್ತಾನೆ. 'ಅಯ್ಯೋ' ಎಂದು ಅಳಲು ಮೊದಲುಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಏಕೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನೇ ತಿಳಿಯದೆ ಅಗ್ನಿವಾಯುಗಳೂ ಅಳುತ್ತಾರೆ. ಶಚಿಗೆ ಎಚ್ಚರವಾಗಿದೆ. ಆಕೆಯೂ ಅಳುತ್ತಾಳೆ. ಆಚಾರ್ಯನಿಗೂ ಅಳು ಬರುತ್ತಿದೆ.

ಸಪ್ತರ್ಷಿಗಳು ತಮ್ಮ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ತೋರಿಸಿದರು. ತಮ್ಮಲ್ಲೆಲ್ಲ ಶ್ರೇಷ್ಠನಾದ ವಸಿಷ್ಠನನ್ನು ಸಂಬೋಧಿಸಿ, "ವಿಪ್ರೇಂದ್ರ, ಇದು ನಿನ್ನ ಸರದಿ. ವೃತ್ರನು ಇಂದ್ರನ ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದಾನೆ. ಇದು ಶುಕ್ರಾಚಾರ್ಯನ ಸಂಜೀವಿನೀ ವಿದ್ಯೆಯ ಬಲ. ಇದನ್ನು ಅಹಂಕಾರವನ್ನು ಗೆದ್ದು ನೀನಲ್ಲದೆ, ಇನ್ನು ಯಾರೂ ಸರಿಮಾಡಲಾರರು. ಕೃಪೆಮಾಡು" ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಆತನು ನಸುನಕ್ಕು, ರಥಂತರ ಸಾಮವನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾನೆ. ಮಿಕ್ಕವರೂ ಆತನನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಸಾಮಗಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಸಾಮಗಾನ ಮಾಡಿದಂತೆಲ್ಲ ಇಂದ್ರನನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದ ವೃತ್ರನು ಕ್ರಮಕ್ರಮವಾಗಿ ಈಚೆಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. "ನಾನು ಈ ಸಾಮವನ್ನು ಸಹಿಸಲಾರೆ. ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ನೀವು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ನಿಲ್ಲಿಸಿ" ಎಂದು ಅಂಗಲಾಚುತ್ತಾನೆ. ಇಂದ್ರನು ಸ್ವಸ್ಥನಾಗುವವರೆಗೂ ಸಾಮಗಾನ ಮಾಡಿ ಸಪ್ತರ್ಷಿಗಳು ನಿಲ್ಲಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಆ ವೇಳೆಗೆ ಆ ಸಾಮಗಾನಪ್ರಭಾವದಿಂದ ಮೂರ್ಛಿತನಾಗಿದ್ದ ವೃತ್ರನು ಮೆತ್ತಗೆ ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡು ಎದ್ದು ಸಪ್ತರ್ಷಿಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡಿ "ನನಗೊಂದು ವರವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು" ಎಂದು ಯಾಚಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವರು 'ಆಗಬಹುದು' ಎನ್ನಲು, ಅವನು "ನನಗಿನ್ನೂ ಆಯಸ್ಸಿದೆ. ಅದು ಕಳೆಯುವವರೆಗೂ ಇಂದ್ರನನ್ನು ಮಾತ್ರ ಪೀಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಬೇಕು" ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ. ಸಪ್ತರ್ಷಿಗಳು 'ಆಗಬಹುದು' ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ವೃತ್ರನು ಅಂತರ್ಧಾನನಾಗುತ್ತಾನೆ. ಇಂದ್ರನು "ಅಯ್ಯೋ! ಹತ್ಯೆ! ಹತ್ಯೆ" ಎಂದು ಓಡಿಹೋಗುತ್ತಾನೆ. ಆಚಾರ್ಯನೂ ಅಗ್ನಿವಾಯುಗಳೂ ಶಚಿಯೂ ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ನಿಲ್ಲದೆ ಓಡುತ್ತಾನೆ. ಎತ್ತ ಹೋದನೋ ತಿಳಿಯದೆ ಎಲ್ಲರೂ ವೃಥಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಬೇವಿನ ಸೊಪ್ಪಿನ ರಸದೊಂದಿಗೆ ಜೇನು ತುಪ್ಪವನ್ನು ಬೆರೆಸಿ, ಬಿಸಿ ಮಾಡಿ, ಗಂಟಲಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಬಾಯಿ ಮುಕ್ಕಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಗಂಟೆಲು ನೋವು ಕಡಿಮೆ ಆಗುವುದು.

ಗಂಟೆಲು ಒಡೆದು ಮಾತಾಡಲು ಲಷ್ಟ ಆದಾಗ ಸ್ವಲ್ಪ ಶುಂಠಿ, ಒಂದು ಲವಂಗ ಮತ್ತು ಮೂರು-ನಾಲ್ಕು ಉಪ್ಪಿನ ಹರಳನ್ನು ಅಗಿದು ಚಪ್ಪರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಗಂಟೆಲು ನೋವು ಕಡಿಮೆ ಆಗುವುದು.

ದಾಳಿಂಬೆ ಹಣ್ಣಿನ ದಿಂಡನ್ನು ಬೇಯಿಸಿ, ತಯಾರಿಸಿದ ಕಷಾಯಕ್ಕೆ ಉಪ್ಪು ಸೇರಿಸಿ ಬಾಯಿ ಮುಕ್ಕಳಿಸಿದರೆ ಗಂಟೆಲು ನೋವು ಬೇಗ ಕಡಿಮೆ ಆಗುತ್ತದೆ.

ಬದುಕಲೊಂದಿಷ್ಟು  
ಆಪ್ತಮಾತುಗಳು

## ಪ್ರತಿಭಾವಂತರೆನ್ನಿಸುವ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು

ಬಿ.ಎನ್. ರಮೇಶ ಬೊಂಗಳೆ

ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಮಂದಿ, ಆರಂಭದಲ್ಲಿ ಮೂರ್ಖರೆನ್ನಿಸಿಕೊಂಡು ನಂತರ ಸಫಲತೆ ಹೊಂದುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಸಮಾಜದ ಗೌರವಾದರಗಳಿಗೆ ಪಾತ್ರರಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಾಣಬಹುದು. ಅಂತಹವರು ನಿರಾಶೆಗೊಳಪಟ್ಟಿದ್ದಾಗ, ಕಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಸಿಲುಕಿದ್ದಾಗ ಧೈರ್ಯಗುಂದದೆ ತಲೆ ಎತ್ತರಿಸಿ ಬದುಕುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಜಗತ್ತು ಅವರನ್ನು ಕಂಡು ನಕ್ಕಿದ್ದೇ ಅಲ್ಲದೇ ಅವರ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿರೋಧವೊಡ್ಡಿದೆ.

ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಯುವಕ-ಯುವತಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಕು, ಉತ್ಸಾಹಿತರನ್ನಾಗಿಸಬೇಕು ಹಾಗೂ ಅಕಸ್ಮಾತ್ ಅದರಿಂದ ತಪ್ಪಾದರೆ ಅವರನ್ನು ಕಡೆಗಣಿಸಿ ಅವರ ಹೃದಯದ ಏಕಸಿತ ಮೊಗ್ಗನ್ನು ಚಿವುಟಿ ಹಾಕುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬಾರದು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅವರಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಮೂರ್ಖತನ ಗೋಚರಿಸಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲಕರವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಒದಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನುವುದು ಯಾರಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತದೆ, ಎಷ್ಟಿರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯಾರಿಂದಲೂ ನಿಖರವಾಗಿ ಹೇಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಅದನ್ನು ಹೊರಗೆಡಹಲು ಬೇಕಾದ ಅವಕಾಶಗಳು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಂದೇ ಕಿರಿಯರಿಗೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ಅವಕಾಶಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನೋಡುತ್ತಿರಬೇಕು. ಮೊದಲ ಅವಕಾಶದಲ್ಲಿಯೇ ಸಫಲರಾಗುತ್ತಾರೆಯೆ ಅತಿಯಾದ ಭರವಸೆಯು ಅವರು ತಮ್ಮಲ್ಲಿನ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸಲು ಅಡ್ಡಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡಬಹುದು. ಪ್ರತಿಭಾವಂತರೆನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಯಾವುದೇ ವಯಸ್ಸಿನ ಇತಿ-ಮಿತಿಯಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲ ವಿಧದಿಂದಲೂ ತಮಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ, ತಮ್ಮ ಅಭಿರುಚಿಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ಹೊಂದುವ ಅಭ್ಯಾಸ ನಿರಂತರ ಸಾಗುತ್ತಿರಬೇಕು. ಅಭ್ಯಾಸವು ಎಲ್ಲವನ್ನು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಸುತ್ತದೆ. ಆ ಅಭ್ಯಾಸ ಆಟೋಟಗಳಲ್ಲಾಗಿರಬಹುದು, ಕೆಲಸ-ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಾಗಿರಬಹುದು, ಓದು-ಬರವಣಿಗೆಯಲ್ಲಾಗಿರಬಹುದು ಅಥವಾ ಸಂಶೋಧನೆ-ಅಧ್ಯಯನದಲ್ಲಾಗಿರಬಹುದು. ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸ, ದೃಢತೆ ಮತ್ತು ಉತ್ಸಾಹಗಳ ಕುರಿತಾಗಿ ಈ ಹಿಂದಿನ ಅಧ್ಯಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಕೇವಲ ಪ್ರತಿಭಾವಂತರಷ್ಟೇ ಎನ್ನಿಸದೆ ಸಾಧನೆಯ ಶಿಖರವನ್ನು ಏರಿ ಕೀರ್ತಿವಂತರಾಗಬಹುದು. ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಪ್ರತಿಭಾವಂತರಾಗುವ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಎಡೆಬಿಡದೆ ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು, ಆಗ ಮಾತ್ರವೇ ಸ್ಪರ್ಧಾತ್ಮಕವೆನ್ನಿಸಿರುವ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿಯಾದ ಬಾಳನ್ನು ಬಾಳಬಹುದು. ಇನ್ನೂ ತಡವೇಕೆ ? ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬಹುದಲ್ಲವೇ?



## ಧರ್ಮದ ದಿವ್ಯತೇಜಃ ಶೃಂಗಿರಿ ದಕ್ಷಿಣಾಮ್ನಾಯ ಶ್ರೀ ಶಾರದಾ ಪೀಠ

ಲೇ: ಲ. ನ. ಶಾಸ್ತ್ರೀ

ಮಹಾಮಾತೆಯ ನಿರಾಣದ ನಂತರ ಶ್ರೀ ಶಂಕರರು ಪುನಃ ಶೃಂಗಿರಿಯತ್ತ ಹೊರಟರು. ಕಾಲಟಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ವಿದ್ಯಮಾನವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸದಾಶಿವ ಪರಮೇಶ್ವರರು, ಸುರೇಶ್ವರಾದಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ವಿವರಿಸಿದರು. ಆಚಾರ್ಯರ ಮಾತೃ ಸೇವೆ, ಮಾತೃ ಭಕ್ತಿ, ದಿವ್ಯಾದರ್ಶ ಇವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಶ್ಲಾಘಿಸಿದರು. ಇದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಶ್ರೇಷ್ಠಾದರ್ಶನವೆಂದು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡರು.

ಶೃಂಗಿರಿಗೆ ಆಚಾರ್ಯರ ಆಗಮನವಾಗಿ ಆರಂಭವು ವರ್ಷಗಳಿಗೂ ಮಿಕ್ಕಿತ್ತು. ಆ ಸುತ್ತಮುತ್ತಣ ಅನೇಕ ಜನ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಬಂದು ಆಚಾರ್ಯರಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನೋಪದೇಶ ಪಡೆದಿದ್ದರು. ಭಾಷ್ಯ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅರಣ್ಯಗಳ ಮಧ್ಯದ ಶೃಂಗಿರಿ ವಿದ್ಯಾಸ್ಥಾನವಾಗಿತ್ತು. ತಪೋನುಷ್ಠಾನ ಕೇಂದ್ರವಾಗಿತ್ತು, ಸಾರಸ್ವತ ತಪಸ್ಸಿನ ಕ್ಷೇತ್ರವಾಗಿತ್ತು, ಶಾರದಾವಾಸವಾಗಿತ್ತು.

ಕಾಲಟಿಯಿಂದ ಬದರಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಬದರಿಯಿಂದ ಕಾಲಟಿಗೆ ಎರಡು ಸಲ ಭರತಖಂಡವನ್ನು ಸಂಚರಿಸಿದ್ದರಷ್ಟೆ? ಆಗ ಆಚಾರ್ಯರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಂಡಿದ್ದು ಏನನ್ನು?

ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ಭರತಖಂಡವು ಛಿದ್ರಛಿದ್ರವಾಗಿತ್ತು. ರಾಜ ರಾಜರುಗಳಲ್ಲಿ ಸದಾ ಯುದ್ಧಗಳು, ಕದನಗಳು. ರಾಜಮನೆತನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ದ್ವೇಷಾಸೂಯೆ ಪಿತೂರಿಗಳು. ಇಡೀ ರಾಷ್ಟ್ರವು ಚಕ್ರಾಧಿಪತ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಅಶಾಂತಿ ತಾಂಡವವಾಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಧಾರ್ಮಿಕವಾಗಿ ವೈದಿಕ ಧರ್ಮವು ಭಾರತದ ಆರ್ಷ ಧರ್ಮವಾದರೂ ಆಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಗೊಂದಲ ಮೂಡಿತ್ತು. ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಆಚಾರವಿರಲಿಲ್ಲ. ಯಜ್ಞಯಾಗಾದಿಗಳ ಆಚರಣೆಯ ವೈಪರೀತ್ಯದಿಂದ ಅನರ್ಥವುಂಟಾಗಿದ್ದು, ಬೌದ್ಧ ಜೈನ ಮತಗಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿದ್ದವು. ಶೈವ, ವೈಷ್ಣವ, ಶಾಕ್ತ, ಗಾಣಾಪತ್ಯ ಮತಗಳು ತಾಂತ್ರಿಕ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಅವನತಿಯ ದಾರಿಯಲ್ಲಿದ್ದವು. ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ದೇವತೆ ಶಿವನೇ-ವಿಷ್ಣುವೇ-ಗಣಪತಿಯೇ-ದೇವಿಯೇ-ಸೂರ್ಯನೇ ಶ್ರೇಷ್ಠವೆಂದೂ ಉಳಿದ ದೇವರೆಲ್ಲಾ ಕನಿಷ್ಠವೆಂದೂ



ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ತಾತ್ವಿಕ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಂತೂ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರನ್ನು ದಿಕ್ಕೇಡಿಸುತ್ತಿದ್ದವು. ಕಾಪಾಲಿಕರು, ವಾಮ ತಾಂತ್ರಿಕರು, ಅನಾಚಾರಗಳಿಂದ, ದುರಾಚಾರಗಳಿಂದ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಕಂಟಕರಾಗಿದ್ದರು. ಚಾರ್ವಾಕ-ನಾಸ್ತಿಕರಂತೂ-ಯಾವ ನೈತಿಕ ತತ್ವವನ್ನೂ ನಂಬದೆ ಸತ್ಯ, ನ್ಯಾಯ, ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ ಮುಂತಾದವನ್ನು ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ಸ್ವಸುಖವೇ ಪರಮೋಚ್ಚ ಧೈಯವೆಂದು ಸಾರುತ್ತಿದ್ದರು.

ಧಾರ್ಮಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಶುದ್ಧ ವಾತಾವರಣವನ್ನು ಮೂಡಿಸಿದರೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಶುದ್ಧ ವಾತಾವರಣವು ತಾನಾಗಿ ಮೂಡುತ್ತದೆಯೆಂದು ತಾನಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿದ ಆಚಾರ್ಯರು, ಧರ್ಮದ ಆಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ನೈತಿಕ ತತ್ವಗಳ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ಪ್ರಥಮ ಸ್ಥಾನವನ್ನಿತ್ತರು. ಶೈವ, ವೈಷ್ಣವ, ಶಾಕ್ತ, ಸೌರ, ಗಾಣಾಪತ್ಯ, ಕಾಪಾಲಿಕ ಇತ್ಯಾದಿ ಮತಗಳಿಗೆ ಸಮಾನವಾಗಿರಬೇಕಾದ ನೈತಿಕ ನಿಯಮಗಳ ಪಾಲನೆಗೆ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಇತ್ತರು. ಈ ಮತಗಳಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಪೈಪೋಟಿಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ, ಪರಸ್ಪರ ಸಹಕಾರದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಕಂಡರು.

ಆಚಾರ್ಯರು ಈ ಎಲ್ಲ ಗೊಂದಲಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಭರತಖಂಡ ರಾಜಕೀಯವಾಗಿ ಭಿದ್ರ ಭಿದ್ರವಾಗಿದ್ದರೂ, ಧಾರ್ಮಿಕವಾಗಿ ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರ ಎಂಬುದನ್ನು ಸ್ಥಿರಪಡಿಸಲು, ವೇದಾಂತ ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ತತ್ವವನ್ನು ಪ್ರಸರಿಸಲು ಧರ್ಮ ಪೀಠಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು. ಇಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಅಧ್ಯಯನ, ಅಧ್ಯಾಪನ, ವೇದಾಂತ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಪಾಠ ಪ್ರವಚನ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಅನ್ವಯ, ವೇದಾಂತ ಧರ್ಮ ಮತ್ತು ತತ್ವಗಳ ಪ್ರಸಾರ ಇವುಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಇಡೀ ಭರತಖಂಡಕ್ಕೆ ಒಂದು ಧರ್ಮ, ಅದು ವೇದಾಂತ ಧರ್ಮ-ಸನಾತನ ಧರ್ಮ; ಇಡೀ ಭರತ ಖಂಡಕ್ಕೆ ಒಂದು ತತ್ವ, ಅದು ಅದ್ವೈತ ತತ್ವ; ಭರತ ಖಂಡಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಸಂಪರ್ಕ ಭಾಷೆ, ಅದು ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆ, ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾಗಿ ಶ್ರುತಪಡಿಸಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದರು.

ಹೀಗೆ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಮತಗಳು ಎಷ್ಟಿರಬೇಕು?

ಆಚಾರ್ಯರು ಇಡೀ ಭರತ ಖಂಡವನ್ನು ಒಂದು ಯಜ್ಞಕುಂಡವೆಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಂಡರು. ಯಜ್ಞದ ಉದ್ದೇಶ ಸದಾ ಶಾಂತಿಯಷ್ಟೆ ಅದು ಲಭ್ಯವಾಗುವುದು ಹೇಗೆ? ಯಜ್ಞ ಯಾಗದಲ್ಲಿ ಹವಿಸ್ಸನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸುವುದರಿಂದ. ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಹವಿಸ್ಸನ್ನು ಸಮರ್ಪಿಸುವುದು ತ್ಯಾಗ, ದಾನ, ವೈರಾಗ್ಯ ಸಂಕೇತ, ತ್ಯಾಗದಿಂದಲೇ ಅಮೃತತ್ವ ಪ್ರಾಪ್ತಿ, ಸುಖ, ಸಂತೋಷ ಪ್ರಾಪ್ತಿ.

ಯಜ್ಞಕುಂಡದ ಪೂರ್ವಕ್ಕೆ ಋಗ್ವೇದವನ್ನು ಹೋತ್ರವೂ, ದಕ್ಷಿಣಕ್ಕೆ ಯಜುರ್ವೇದವನ್ನು ಅಧ್ವರೈವೂ, ಪಶ್ಚಿಮದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ ಉದ್ಗಾತ್ರವು ಸಾಮವೇದವನ್ನೂ, ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ ಬ್ರಹ್ಮನು ಅಥರ್ವಣ ವೇದವನ್ನೂ ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ? ಹಾಗೆಯೇ ಚತುಃಪೀಠಗಳ ಸ್ಥಾಪನೆಯನ್ನು ಯೋಚಿಸಿದರು ಆಚಾರ್ಯರು. ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರ ತೀರದಲ್ಲಿನ ಪುರಿ ಜಗನ್ನಾಥ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಋಗ್ವೇದ, ದಕ್ಷಿಣದ ಸಹ್ಯಾದ್ರಿ ಶ್ರೇಣಿಯ ಶೃಂಗಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಯಜುರ್ವೇದ, ಪಶ್ಚಿಮದಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರತೀರದ ದ್ವಾರಕೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಮವೇದ ಮತ್ತು ಉತ್ತರದ ಹಿಮವತ್ ಪ್ರದೇಶದ ಬದರಿಯಲ್ಲಿ ಅಥರ್ವಣವೇದಗಳ ಅಧ್ಯಯನ, ಅಧ್ಯಾಪನ, ಪ್ರಸಾರವಾಗುವಂತೆ ಯೋಚಿಸಿದರು. ಇವೆಲ್ಲದೆ ವೇದಾಂಗಗಳು, ತರ್ಕ, ಮೀಮಾಂಸಾದಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಅಧ್ಯಯನ, ಅಧ್ಯಾಪನಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿದರು. ವೇದಾಂತ ಧರ್ಮವನ್ನು ಆಂತರಿಕ ಜಾಡ್ಯಗಳಿಂದ ಮುಕ್ತಗೊಳಿಸುವುದು, ಹೊರಗಿನ ಅಪಾಯಗಳಿಂದ ರಕ್ಷಿಸುವುದು ಇವು ಪೀಠಗಳ ಪ್ರಧಾನ ಗುರಿಗಳಾದವು.

ಆಚಾರ್ಯರು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಚರ್ಚಿಸಿ, ಅವಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಮೂರ್ತರೂಪ ಕೊಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದರು. ತಮ್ಮ ಮೊದಲ ಪೀಠವನ್ನು ಶೃಂಗಗಿರಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದರು.

ಈ ವೇಳೆಗೆ ಆಚಾರ್ಯರು ಶೃಂಗಗಿರಿಗೆ ಬಂದು ಆರು ವರ್ಷಗಳಿಗೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿತ್ತು. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಅವರು ಧರ್ಮ, ತತ್ವ ಪ್ರಸಾರಕ್ಕಾಗಿ ಭಾರತದ ದಕ್ಷಿಣ ಭೂಶಿರದವರೆಗೂ ಸಂಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅನಂತರ ಅಲ್ಲಿಂದ ಉತ್ತರಾಪಧೇಶ್ವರರಾಗಿ ಹಿಮಾಲಯದವರೆಗೂ ದಿಗ್ವಿಜಯ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರು ತಮ್ಮ ಸ್ವ-ಆಶ್ರಮವಾದ ಶೃಂಗಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಪೀಠ ಸ್ಥಾಪನೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ಉದ್ಯುಕ್ತರಾದರು. ಶೃಂಗಗಿರಿಯ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತ ಇದ್ದ ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರಿಗೆಲ್ಲಾ ಆಹ್ವಾನವಿತ್ತರು. ವಿಧ್ವಾಂಸರನ್ನೂ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡರು.

ತುಂಗಾನದಿಯ ಉತ್ತರದ ದಡದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪವಿತ್ರವಾದ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಅರಸಿದರು. ಅದು ದೇವಿ ಭಾರತಿಯವರು ತಪಸ್ಸು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಗುಹೆಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ ಇತ್ತು. ಆಚಾರ್ಯರು ಒಂದು ಶುಭ ದಿನ, ವೇದಮಂತ್ರಗಳ ಘೋಷ, ಮಂಗಳವಾದ್ಯಗಳ ಧ್ವನಿಯಾಗುತ್ತಿರಲು, ಆ ಪವಿತ್ರ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಚಕ್ರವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ, ದೇವಿ ಶಾರದೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಸನ್ನಿಹಿತಳಾಗುವಂತೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು. ಶೃಂಗಗಿರಿಗೆ ಬಂದ ನಂತರ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಅಂತರ್ಮುಖಿಯೇ ಆಗಿದ್ದ ಉಭಯ ಭಾರತಿದೇವಿಯು ಆ ದಿನ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ, ಗುಹೆಯಿಂದಾಚೆಗೆ ಬಂದು, ಶ್ರೀಚಕ್ರ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗುವವರೆಗೂ ಉಪಸ್ಥಿತರಾಗಿದ್ದರು. ಶಾರದಾ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಾದ ನಂತರ, ಅದಕ್ಕೆ ಬಲವೆಂದು, ಪತ್ರ ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನೂ ಅಕ್ಷತೆಯನ್ನೂ ಸಮರ್ಪಿಸಿ “ಶ್ರೀ ಶಾರದಾ ಪೀಠ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಪುನಃ ಗುಹಾಪ್ರವೇಶ ಮಾಡಿದರು.

ಶ್ರೀಚಕ್ರಯಂತ್ರದ ಮಧ್ಯಭಾಗದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಬಿಂದು ಮಂಡಲ ಓಡ್ಯಾಣ ಪೀಠ. ಮೊದಲನೇ ತ್ರಿಕೋಣಯಂತ್ರದ ಮೂರು

ಕೋಣಗಳಲ್ಲಿ ಇರುವ ಬಿಂದುಸ್ಥಾನಗಳು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಪೂರ್ಣಗಿರಿ, ಜಾಲಂಧರ, ಮತ್ತು ಕಾಮೇಶ್ವರೀ ಪೀಠಗಳು-ಭರತಖಂಡದ ಸಿಂಧೂ ಗಂಗಾ ಮತ್ತು ಬ್ರಹ್ಮಪುತ್ರಾ ಬಯಲು ಹೇಗೆ ವೇದಭೂಮಿಯೋ ಹಾಗೆಯೇ ಶ್ರೀಯಂತ್ರದ ಸ್ವರೂಪವೂ ಆಗಿದೆ. ಓಡ್ಯಾಣ ಪೀಠವು ವಾಯುವ್ಯ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಬಳಿಯಿರುವ ಸ್ವಾತಿಕಣಿವೆಯ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ ಉದ್ಯಾನವೆಂಬ ಸ್ಥಳ. ಪೂರ್ಣಗಿರಿ ಪೀಠವು ಉತ್ತರ ಬದರೀ ಕ್ಷೇತ್ರ; ಜಾಲಂಧರ ಪೀಠವು ಪಂಚನದೀ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಜಲಂಧರ್ ನಗರದಲ್ಲಿದೆ. ಕಾಮೇಶ್ವರೀ ಪೀಠವು ಅಸ್ಸಾಂ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಕಾಮಾಖ್ಯಾ ಕ್ಷೇತ್ರ, ಗೌಹತಿಯ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಕಾಮೇಶ್ವರೀ ಪೀಠವು ಚಂದ್ರನನ್ನು ಸಂಕೇತಿಸುತ್ತದೆ, ಇದು ಸೃಷ್ಟಿ ಶಕ್ತಿಯ ದ್ಯೋತಕ. ಪೂರ್ಣಗಿರಿ ಅಥವಾ ವಜ್ರೇಶ್ವರೀ ಪೀಠವು ಸೂರ್ಯನ ಪ್ರತೀಕ, ಸ್ಥಿತಿ ಪಾಲನೆಯ ಸಂಕೇತ. ಭಗಮಾಲಿನಿ ಅಥವಾ ಜಾಲಂಧರ ಪೀಠವು ಅಗ್ನಿ ತತ್ವ ಪ್ರತೀಕ, ಸಂಹಾರದ ದ್ಯೋತಕ. ಹೀಗೆ ಪಶ್ಚಿಮದಲ್ಲಿ ಅಘ್ನಾನಿಸ್ತಾನದಿಂದ ಪೂರ್ವದ ಅಸ್ಸಾಂ ಪ್ರಾಂತ್ಯದವರೆಗೆ, ಉತ್ತರದ ಬದರೀ ಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದ ಪಂಜಾಬಿನ ಜಲಂಧರ್ ನಗರದವರೆಗೆ ವ್ಯಾಪಿಸಿರುವ ಪವಿತ್ರ ಭೂಪ್ರದೇಶವೆಲ್ಲವೂ ಶ್ರೀಮಂತ ರೂಪವಾಗಿದ್ದು ವೇದ ವಿದ್ಯೆಯಂತೆಯೇ ಶ್ರೀವಿದ್ಯೆಯೂ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಸಾಧನವಾದುದು. ವೇದಾಂತದ ಗುರಿಯಂತೆಯೇ ಶ್ರೀವಿದ್ಯೆಯ ಗುರಿಯೂ ತತ್ವಾರ್ಥ ಚಿಂತನೆಯೇ ಆಗಿದ್ದು ಶ್ರೀ ವಿದ್ಯೋಪಾಸನೆಯು ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಾಧಕರಿಗೆ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಸಾಧನವಾಗುವಂತೆ, ಆಚಾರ್ಯರು ಶ್ರೀಚಕ್ರವನ್ನು ಶೃಂಗಗಿರಿಯ ಪೀಠದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ವೈದಿಕ ಪೂಜಾವಿಧಾನವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಟ್ಟರು.

ಶ್ರೀಚಕ್ರದ ಮಧ್ಯಬಿಂದುವನ್ನು ಆವರಿಸಿಕೊಂಡು ಪೂರ್ವ ಮತ್ತು ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೆ ಅಭಿಮುಖವಾಗಿ ಎರಡು ವರ್ಗದ ತ್ರಿಕೋಣಗಳು ಇವೆ. ಐದು ಶಕ್ತಿಯ ಚಕ್ರಗಳು ಪೂರ್ವಕ್ಕೂ, ನಾಲ್ಕು ಶಿವಚಕ್ರಗಳು ಪಶ್ಚಿಮಕ್ಕೂ ಇವೆ. ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಬಿಂದುವು ಅಭೇದಯೋಗದಲ್ಲಿ ಇರುವ ನಿಷ್ಕಲ ಶಿವ ಅಥವಾ ಕಾಮೇಶ್ವರ, ಕಾಮೇಶ್ವರೀ (ಅಥವಾ ಶ್ರೀ ಲಲಿತಾ) ಇವರ ಸ್ಥಾನವಾಗಿದೆ. ಬಿಂದುವನ್ನು ಆವರಿಸಿರುವ ಒಂಬತ್ತು ತ್ರಿಕೋಣಗಳಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಸಿನ ತತ್ವ ಮತ್ತು ವೃತ್ತಿಗಳ ಅಧಿದೇವತೆಯರಾದ ಯೋಗಿನಿಯರು ಅಥವಾ ಶಕ್ತಿದೇವಿಯರು ಇದ್ದಾರೆ. ಇವುಗಳು ಚಿತ್ತವನ್ನು ಆವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬುದ್ಧಿ ಮತ್ತು ಬುದ್ಧಿಗೆ ಗೋಚರವಾಗುವ ಜಗತ್ತನ್ನು (ವಿಷಯ) ಪೂರ್ಣವಾದ ಪರತತ್ವಕ್ಕೆ (ಪೂರ್ಣವಾದುದು ಅಭೇದ ಮತ್ತು ಅನಂತವಾದುದು) ಅಪೂರ್ಣವಾದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಕೊಡುವುದರಿಂದಲೂ, (ಅಪೂರ್ಣವಾದುದು ಭೇದ ಮತ್ತು ಸಾಂತವಾದುದು) ಸಾಧಕನು ಆವರಣ ಒಂದೊಂದನ್ನೂ ದಾಟಿ ಕೇಂದ್ರ ಬಿಂದುವಿನತ್ತ ಸಾಗಬೇಕು. ಈ ಆವರಣದ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಕೇಂದ್ರ ಜ್ಯೋತಿಯಾಗಿರುವ ದೇವಿಯ ಕಿರಣಗಳೇ ಆಗಿದ್ದು ಪೂಜಾ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವೆಲ್ಲವೂ ದೇವಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಲೀನವಾಗುತ್ತವೆ.

ಈ ಪೂಜಾ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಸಾಧಕನು ಕ್ರಮಕ್ರಮವಾಗಿ ಮೇಲೇರುತ್ತಾ ಬಂದು ಶ್ರೀ ದೇವಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಐಕ್ಯನಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ.

ಆಚಾರ್ಯರು ದೇವಿ ಶಾರದೆಯನ್ನು ಶ್ರೀಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಸನ್ನಿಹಿತಳಾಗುವಂತೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರಷ್ಟೆ? ಶ್ರೀ ಶಾರದೆಯು ಶ್ರೀ ಲಲಿತಾ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ದಕ್ಷಿಣಾಮೂರ್ತಿ ರೂಪಿನಿಯೂ ಆಗಿರುತ್ತಾಳೆ. ಶ್ರೀ ಶಾರದಾಂಬೆ ಶುಕ, ಜಪಮಾಲೆ, ಅಮೃತಕಲಶ ಪುಸ್ತಕ ಮತ್ತು ಚಿನ್ನುದ್ರಗಳನ್ನು ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ, ಅನುಗ್ರಹ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ. ಶ್ರೀಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ವಿರಾಜಮಾನಳಾಗಿ ಸಾಕಾರ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಗೋಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಈಕೆ ಜಗನ್ಮತೆ, ಸೃಷ್ಟಿ, ಸ್ಥಿತಿ, ಲಯರೂಪಿಣಿ, ತ್ರಿಮೂರ್ತ್ಯಾತ್ಮಿಕೆ, ಈಕೆಯೇ ವೃಷ್ಟಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸರಸ್ವತಿ, ಲಕ್ಷ್ಮಿ, ಮಹಾಕಾಳಿ ಅಥವಾ ದುರ್ಗಾ ರೂಪಿಣಿ. ಸಮಸ್ತಿ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಈಕೆಯೇ ಶ್ರೀಚಾಮುಂಡಾ-ಚಮೂಮ್ ಲಾತಯತಿ ಚಾಮುಂಡಾ-ಆತ್ಮ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯಾಗಿರುವ ಮನಸ್ಸಿನ ರಾಗ ದ್ವೇಷಗಳನ್ನು ನಾಶಗೊಳಿಸುವಳು-ಎಂದರೆ ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪಿಣಿ. ಜಪಮಾಲೆಯ ಮಣಿಗಳು ಸ್ಥೂಲ ಜಗತ್ತಿನ ವರ್ಣಮಾಲೆಯ ಸಂಕೇತವೇ ಜಪಮಾಲೆ. ಶುಕವು ಜ್ಞಾನದ ಸಂಕೇತ ಮತ್ತು ಸಮಸ್ತ ಜೀವರಾಶಿಯೂ-ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ-ಆಕೆಯೇ ಆಶ್ರಯ ಎಂಬುದನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. ಅಮೃತ ಕುಂಭ ಈಕೆ ಭುಕ್ತಿದಾತೆಯೆಂಬುದರ ಸಂಕೇತ. ಪುಸ್ತಕವು ಸಮಸ್ತ ಜ್ಞಾನದ ಸೂಚಕ. ಚಿನ್ನುದ್ರ ಅದ್ವೈತದ ಚಿಹ್ನೆ. ಚಂದ್ರನನ್ನು ಧರಿಸುವ ಈಕೆ ಶಿವಶಕ್ತಿ ಸ್ವರೂಪಿಣಿ-ಶಿವನು ಜ್ಞಾನದ ಸಂಕೇತವಷ್ಟೆ? ಈ ಚಂದ್ರನು ಕಾಲಾತೀತವಾದ ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸಂಕೇತ. ಈಕೆಯೇ ಇಚ್ಛಾಶಕ್ತಿ, ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿ, ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿ ಸ್ವರೂಪಿಣಿ ಸೃಷ್ಟಿ ಸ್ಥಿತಿ ಲಯಕಾರಿಣಿ.

ಶ್ರೀ ಶಾರದೆಯು ಶ್ರೀ ಲಲಿತಾ ಪರಮೇಶ್ವರಿಯ ಇನ್ನೊಂದು ರೂಪವೇ. ಶ್ರೀ ಲಲಿತೆಯು ಮೇಲಿನ ಹಸ್ತಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಶ ಅಂಕುಶಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿರುತ್ತಾಳೆ. ಕೆಳಗಿನ ಕರಗಳಲ್ಲಿ ಇಕ್ಷುಧನು ಮತ್ತು ಪುಷ್ಪ ಬಾಣಗಳು ಕರ್ಮ-ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಸಂಕೇತ.

ದೇವಿಯ ಈ ರೂಪವನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಧ್ಯಾನಿಸುವ ಭಕ್ತನು ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತಿ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಗಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಸುಖ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಸಹಜವಾದ ವೈರಾಗ್ಯದಿಂದ ನಿವೃತ್ತಿ ಪರನಾಗಿ ಇಚ್ಛೆ ದ್ವೇಷ ಇವುಗಳಿಗೆ ಆಗರವಾದ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತು ಆಚ್ಛೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪಾಲಿಸುವ ಕರ್ಮ-ಜ್ಞಾನೇಂದ್ರಿಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಿಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡು ಬ್ರಹ್ಮ ವಿದ್ಯಾಸಾಧನೆಯಲ್ಲಿ ಪರಾಕಾಷ್ಠೆಯನ್ನು ಮುಟ್ಟುತ್ತಾನೆ.

ಆಚಾರ್ಯರು ತಮ್ಮ ಪರಮಕಾರುಣ್ಯದಿಂದ ಸಾಧಕರಿಗೆ ಇಹಪರಗಳೆರಡರಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರೇಯಶ್ರೇಯಗಳನ್ನು ಸಾಧಿಸಿಕೊಡುವಂತಹ ಶ್ರೀಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಶಾರದೆಯನ್ನು ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಿದರು. ಶ್ರೀ ಶಾರದೆಯು ಲೋಕಾನುಗ್ರಹಕಾರಿಣಿಯಾಗಿ ಭುಕ್ತಿದಾತೆಯೂ, ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾಸ್ವರೂಪಿಣಿಯಾಗಿ ಮುಕ್ತಿದಾತೆಯೂ ಆಗಿರುವಳೆಂಬುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದರು.

ಶ್ರೀದೇವಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ನಂತರ ಆಚಾರ್ಯರು ಶ್ರೀ ಶಾರದಾ ಭುಜಂಗ ಪ್ರಯಾತ ಸ್ತೋತ್ರವನ್ನು ಆನಂದದಿಂದ ಹಾಡುತ್ತ ಹಾಗೆಯೇ ಅಂತರ್ಮುಖರಾದರು.

ಸುವಕ್ಷೋಜ ಕುಂಭಾಂ ಸುಧಾ ಪೂರ್ಣಕುಂಭಾಂ  
ಪ್ರಸಾದಾವಲಂಬಾಂ ಪ್ರಪುಣ್ಯಾವಲಂಬಾಂ  
ಸದಾಸ್ಯೇಂದು ಬಿಂಬಾಂ ಸದಾನೋಷ್ಠ ಬಿಂಬಾಂ  
ಭಜೇ ಶಾರದಾಂಬಾ ಮಜಸ್ತ್ರಮದಾಂಬಾಂ॥

ಭವಾಂಭೋಜನೇತ್ರಬ್ಜ ಸಂಪೂಜ್ಯಮಾನಾಂ  
ಲಸನ್ಮಂದಹಾಸ ಪ್ರಭಾವಕ್ತೃ ಚಿಹ್ನಾಂ  
ಚಲಚ್ಚಂಚಲಾಚಾರು ತಾಟಿಂಕ ಕರ್ಣಾಂ  
ಭಜೇ ಶಾರದಾಂಬಾ ಮಜಸ್ತ್ರಮದಾಂಬಾಂ॥



ಕಗ್ಗದ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯಸತ್ತ್ವಕ್ಕೂ, ಜೀವಿತಕ್ಕೂ ಇರುವ ಸಂಬಂಧವೇನು ?

ಲೇ: ವಿ|| ಜಿ. ಎಸ್. ನಟೇಶ

ಭಿತ್ತಿಯೊಂದಿಲ್ಲದಿರೆ ಚಿತ್ರವೆಂತಿರಲಹುದು ?  
ಚಿತ್ರವಿಲ್ಲದ ಭಿತ್ತಿ ಸೊಗಸಹುದದೆಂತು ? |  
ನಿತ್ಯಸತ್ತ್ವವೆ ಭಿತ್ತಿ, ಜೀವಿತಕ್ಷಣಚಿತ್ರ  
ತತ್ತ್ವವೇ ಸಂಬಂಧ - ಮಂಕುತಿಮ್ಮ ||

ಗೋಡೆಯೊಂದು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಚಿತ್ರವಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಚಿತ್ರವಿಲ್ಲದ ಗೋಡೆಯೂ ಸೊಗಸೆನಿಸದು. ನಿತ್ಯ ಸತ್ತ್ವವಾದ ಭಗವಂತನೇ ಗೋಡೆ. ಜೀವಿಗಳು ಅದರಲ್ಲಿಯ ಕ್ಷಣ ಚಿತ್ರ. ತತ್ತ್ವ ವೆಂಬುದು ಅವೆರಡರ ನಡುವಿನ ಸಂಬಂಧ.

ಒಂದು ಚಿತ್ರ ಬರೆಯಬೇಕಾದರೂ ಅದಕ್ಕೊಂದು ಆಧಾರವಿರಬೇಕು. ಒಂದು ಹಾಳೆಯೋ, ವಸ್ತ್ರವೋ, ಗೋಡೆಯೋ ಬೇಕು, ಒಂದು ಪರಿಶುದ್ಧವಾದ ಗೋಡೆಯ ಮೇಲೆ ಚಿತ್ರ ಬರಿದಾಗ ಅದು ಸೊಗಸಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಗೋಡೆಯೇ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಚಿತ್ರ ಬರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ ಚಿತ್ರವಿಲ್ಲದ ಗೋಡೆ ಶೋಭಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಿತ್ಯಸತ್ತ್ವವಾದ ಬ್ರಹ್ಮವಸ್ತುವೇ ಗೋಡೆ, ಜೀವಿಗಳ ಬದುಕು ಅದರ ಮೇಲೆ ಬರೆದ ಕ್ಷಣಚಿತ್ರ. ಬ್ರಹ್ಮವಸ್ತು ಗೋಡೆಯದರೆ ಈ ಜಗತ್ತು ಚಿತ್ರ. ಇವೆರಡಕ್ಕಿರುವ ಸಂಬಂಧವೇ ಒಂದು ಸಿದ್ಧಾಂತ. ಜಗತ್ತಿಲ್ಲದೆ ಬ್ರಹ್ಮವಸ್ತುವು ಶೋಭೆಯಿರದು, ಬ್ರಹ್ಮವಸ್ತು ವಿಲ್ಲದೆ ಜಗತ್ತಿಗೆ ಶೋಭೆಯಿಲ್ಲ. ಈ ದೃಢವಾದ ಅವಿನಾಭಾವ ಸಂಬಂಧದಿಂದಲೇ ಜಗತ್ತು ನಿಂತಿದೆ. ಬ್ರಹ್ಮವಸ್ತು ನಿತ್ಯವಾದರೆ, ಜೀವಿತ ಚಿತ್ರಕ್ಷಣಕಾಲ ಇರುವಂತದ್ದು.

ಲೌಕಿಕ ಜೀವನದ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವುದು ಹೇಗೆ ?

ಚೌಕಟ್ಟುನಂತಹವದರೊಳು ಚಿತ್ರಪಟ ಸಾಂತ  
ಸಾಕಾರ ಘನತತಿ ನಿರಾಕಾರ ನಭದಿ |  
ಲೌಕಿಕಮೌಲ್ಯ ನಿಲೌಕಿಕದ ನಾಣ್ಯದಲಿ  
ಲೆಕ್ಕತಾತ್ಪ್ರಿಯಕನಿಗಿದು - ಮಂಕುತಿಮ್ಮ ||

ಚೌಕಟ್ಟು ಅನಂತವಾದುದು ಅದರಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಪಟ ಕೊನೆಯುಳ್ಳದ್ದು. ಆಕಾರವಿಲ್ಲದ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ವೋಡಗಳ ಸಲುಗಳು ಆಕರವುಳ್ಳವು. ಲೋಕದ ಮೌಲ್ಯ ಅಲೌಕಿಕವಾದ ನಾಣ್ಯದಲ್ಲಿ ಗಣ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ತತ್ತ್ವನಿಷ್ಠನಾದವನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇದರ ಲೆಕ್ಕ ಸಿಗುತ್ತದೆ.

ಒಂದು ಚಿತ್ರಪಟವಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೊಂದು ಚೌಕಟ್ಟು ಇರುತ್ತದೆ. ಚಿತ್ರಕ್ಕೊಂದು ಕೊನೆಯಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಚೌಕಟ್ಟು ಅನಂತ ವೋಡಗಳ ಸಾಲುಗಳಿಗೆ ಆಕಾರವಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಆಕಾಶಕ್ಕೆ ಆಕಾರವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನಿರಾಕರದ ನಡುವೆ ಆಕಾರದ ಅಸ್ತಿತ್ವ ನಿಂತಿರುತ್ತದೆ. ನಿರಾಕಾರ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿರುವಂಥದ್ದು. ಆದರೆ ಆಕಾರ ತಾತ್ಕಾಲಿಕ. ಯಥಾರ್ಥವಾದುದು ಎಂದೆಂದೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಅದೇ ಬ್ರಹ್ಮವಸ್ತು. ಆಕಾರ ಯಾವುದಕ್ಕಿಲ್ಲ ಇರುತ್ತದೆಯೋ ಅವೆಲ್ಲಾ ಒಂದಲ್ಲಾ ಒಂದು ದಿನ ನಾಶವಾಗುತ್ತವೆ. ಈ ಜಗತ್ತು ಆ ಬ್ರಹ್ಮವಸ್ತುವಿನ ಒಂದು ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿ ಮಾತ್ರ. ಲೋಕದ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸಬೇಕಾದಾಗ ಅಲೌಕಿಕವಾದ ಹಾಗೂ ನಿರ್ಧಾರಿತವಾದ ನಾಣ್ಯದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅ ಮೌಲ್ಯದ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಲೌಕಿಕವನ್ನು ನಿರ್ಣಯಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದು ತತ್ತ್ವವನ್ನು ತಿಳಿದವನಿಗೆ ಮತ್ರ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಲೌಕಿಕ ನಾಣ್ಯದ ಹಿಂದಿರುವ ಅಲೌಕಿಕದ ನಾಣ್ಯವನ್ನು ಎಂದೂ ಮರೆಯಬಾರದು.

ನಮ್ಮ ಶೋಧನೆ ಎಂತಿರಬೇಕು ?

ಅಜ್ಞಾತವಾದುದನಭಾವವೆನೆ ನಾಸ್ತಿಕನು  
ಅಜ್ಞೇಯವೆಂದದಕೆ ಕೈಮುಗಿಯೆ ಭಕ್ತ |

ಜಿಜ್ಞಾಸ್ಯವೆಂದು ಪರಿಕಿಸತೊಡಗೆ ವಿಜ್ಞಾನಿ  
ಸ್ವಜ್ಞಪ್ತಿಶೋಧಿ, ಮುನಿ - ಮಂಕುತಿಮ್ಮ ||

ತನಗೆ ತಿಳಿಯದುದನ್ನು ಇಲ್ಲವೆನ್ನುವವನು ನಾಸ್ತಿಕ. ತಿಳಿಯಲಾಗದಿದ್ದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಕೈಮುಗಿಯುವವನು ಭಕ್ತ. ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ನಿರಂತರ ಪರೀಕ್ಷಿಸುವವನು ವಿಜ್ಞಾನಿ. ತನ್ನದೇ ಆದ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಶೋಧಿಸುವವನು ಮುನಿ.

ದೇವರಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಇಲ್ಲದವನು ತನಗೆ ಯಾವುದು ತಿಳಿದಿರುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅದು ಇಲ್ಲವೆಂದು ಸಾಧಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಪ್ರಯಾಣಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ದಾರಿ ತಪ್ಪಿದವನು, ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಭಕ್ತ. ಅವನು ತನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಸಾಧಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಕೈ ಮುಗಿಯುತ್ತಾನೆ. ಇವನ ದಾರಿಯೂ ಸಂಶಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ ದಾರಿ. ವಿಜ್ಞಾನಿ ನಿರಂತರ ಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ತೊಡಗಿದವನು. ಅವನು ಗುರಿ ಸೇರದವನು. ಈ ಮೂವರೂ ಒಂದಲ್ಲಾ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ದಾರಿ ತಪ್ಪಿದವರು. ಆದರೆ ಮುನಿಯಾದವನು ತಾನು ಅರಿತುಕೊಂಡದ್ದನ್ನು ಅಂತರಂಗದ ಶೋಧನೆಯಿಂದ ಶೋಧಿಸಿ ನಿಜವಾದ ಬೆಳಕನ್ನು ಕಾಣುವವನು. ಭಗವಂತನನ್ನು ಕಾಣುವ ಹಂಬಲವಿದ್ದರೆ ಈ ದಾರಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕು. ಮುನಿಯ ದಾರಿಯೇ ಪ್ರಸ್ತುತವಾದ ದಾರಿ. 'ನಾಸ್ತಿ ಚೇತ್ ನಾಸ್ತಿ ನೋಹಾನಿಃ ಅಸ್ತಿಚೇತ್ ನಾಸ್ತಿಕೋಹತಃ' ದೇವರು ಇಲ್ಲವಾದರೆ ನಂಬಿದವನಿಗೇನೂ ನಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ದೇವರು ಇರುವುದಾದರೆ ನಾಸ್ತಿಕ ತನ್ನ ಸರ್ವಸ್ವವನ್ನೂ ಕಳೆದುಕೊಂಡಂತೆ.

ಈ ಜೀವಕ್ಕೆ ನಿಜವಾದ ವಸತಿ ಯಾವುದು ?

ಜಡವೇನು? ಜೀವವೇನು? ಚೈತನ್ಯ ನಿದ್ರಿಸಿರು  
ವೆಡೆಯೆಲ್ಲ ಜಡಲೋಕ ಕಲ್ಲುಕಡ್ಡಿ ಕಸ |  
ಅಡಗಿರ್ಪ ಚೈತನ್ಯವೆಚ್ಚರಲು ಜಂತು ಜಗ  
ಜಡವೆ ಜೀವದ ವಸತಿ - ಮಂಕುತಿಮ್ಮ ||

ಜಡ ವಸ್ತುವೆಂಬುದೇನು? ಜೀವ ಏನು? ಎಲ್ಲಿ ಚೈತನ್ಯ ನಿದ್ರಿಸಿರುತ್ತದೆಯೋ ಅದೆಲ್ಲ ಜಡಲೋಕ. ಕಲ್ಲು, ಕಡ್ಡಿ ಕಸ ಇವೆಲ್ಲ ಜಡ. ಅಡಗಿದ್ದ ಚೈತನ್ಯ ಎಚ್ಚರವಾದಾಗ ಜೀವ ಜಗತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಜಡವೇ ಜೀವದ ವಾಸಸ್ಥಾನ.

ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿರುವ ಜಡವಸ್ತುಗಳಿಗೂ ಜೀವಿಗಳಿಗೂ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಗುಂಡಪ್ಪನವರು ಇಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲಿ ಚೈತನ್ಯ ನಿದ್ರಿಸಿರುತ್ತದೆಯೋ ಅವೆಲ್ಲ ಜಡವಸ್ತುಗಳು. ಚೈತನ್ಯ ಎಚ್ಚರವಾಗಿ ಯಾವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಾ ಇರುತ್ತದೆಯೋ ಆಗ ಅದು ಜೀವವಾಗಿ ಮೆರೆಯುತ್ತದೆ. ಕಲ್ಲು, ಕಡ್ಡಿ, ಕಸ ಮುಂತಾದವುಗಳಲ್ಲಿ ಅದು ನಿದ್ರಿಸುವುದರಿಂದ ಅವೆಲ್ಲ ಜಡಲೋಕ. ಅದು ಎಚ್ಚರವಾದಾಗ ಜೀವಲೋಕ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಆ ಚೈತನ್ಯ ಎಲ್ಲದರಲ್ಲಿಯೂ ಇರುತ್ತದೆ. ಈ ಜಡಜಗತ್ತೇ ಜೀವ ಜಗತ್ತಿನ ವಸತಿ. ಚೈತನ್ಯದ ನಂಟು, ಜಡಕ್ಕೂ ಉಂಟು. ಬ್ರಹ್ಮಚೈತನ್ಯ ಸರ್ವವ್ಯಾಪಕವಾದುದು.



ವಚನಭಾಗವತ

## ವಿಕುಕ್ಷಿಯ ಮಗ ಪುರಂಜಯ

ಲೇ|| ತ. ಸು. ಶಾಮರಾಯ

ವೈವಸ್ವತಮನುವಿನ ಒಂಬತ್ತನೆಯ ಮಗ ಇಕ್ಷ್ವಾಕು. ಒಮ್ಮೆ ಮನುವು ಸೀನಲು, ಆತನ ಮೂಗಿನ ಹೊಳೆಯಿಂದ ಈತ ಹುಟ್ಟಿದನಂತೆ ! ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಈತನಿಗೆ ಆ ಹೆಸರು. ಈತನಿಗೆ ನೂರುಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಆರ್ಯಾವರ್ತನಾದ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜರಾದರು. ಇವರಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯನಾದ ವಿಕುಕ್ಷಿ ಒಮ್ಮೆ ತಂದೆಯು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ 'ಅಷ್ಟಕ' ಎಂಬ ಶ್ರಾದ್ಧಕ್ಕಾಗಿ ಶುದ್ಧವಾದ ಮಾಂಸವನ್ನು ತರಲೆಂದು ಅಡವಿಗೆ ಹೋದ ಅಲ್ಲಿ ಶ್ರಾದ್ಧಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಅನೇಕ ಮೃಗಗಳನ್ನು ಆತ ಬೇಟೆಯಾಡಿ ಕೊಂದ. ಆ ವೇಳೆಗೆ ಅವನಿಗೆ ತುಂಬ ಹಸಿವಾಯಿತು ; ತಾನು ಕೊಂದ ಮೃಗಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೊಲವನ್ನು ತಿಂದು ಹಾಕಿದ. ಉಳಿದುದೆಲ್ಲ ಆತ ಕೊಂಡು ಬಂದು ತಂದೆಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದ. ಶ್ರಾದ್ಧಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆ ಮಾಂಸವನ್ನೆಲ್ಲ ಮಂತ್ರದ ನೀರಿನಿಂದ ಶುದ್ಧಮಾಡಬೇಕೆಂದು ವಸಿಷ್ಠರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಲು, ಅವರು 'ಅಯ್ಯಾ, ಇದು ತಿಂದು ಬಿಟ್ಟ ಮಾಂಸ, ಇದು ಶ್ರಾದ್ಧಕ್ಕೆ ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ' ಎಂದರು. ವಿಚಾರ ಮಾಡಿದಾಗ ಅದು ನಿಜವೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಇಕ್ಷ್ವಾಕು ತುಂಬ ಕೋಪಗೊಂಡು, ಮಗನನ್ನು ರಾಜ್ಯದಿಂದ ಓಡಿಸಿಬಿಟ್ಟ, ರಾಜ್ಯಭ್ರಷ್ಟನಾದ ಮಗ ದೇಶದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅಲೆಯುತ್ತಿದ್ದು, ಇಕ್ಷ್ವಾಕು ಸತ್ತ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ರಾಜನಾದ. ಇವನು 'ಶಶಾದ' ಎಂದರೆ ಮೊಲವನ್ನು ತಿಂದುದರಿಂದ ಇವನಿಗೆ 'ಶಶ' ಎಂದು ಹೆಸರಾಯಿತು. ಇವನು ಅನೇಕ ಯಾಗಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಮಹಾಮಹಿಮನೆನಿಸಿದನು.

ವಿಕುಕ್ಷಿಯ ಮಗ ಪುರಂಜಯ. ಇವನು ತುಂಬಾ ಕೀರ್ತಿಶಾಲಿ. ಒಮ್ಮೆ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ರಾಕ್ಷಸರಿಗೂ ಯುದ್ಧ ನಡೆದು, ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲ ಸೋತು ಜೀವಭಯದಿಂದ ದಿಕ್ಕಾಪಾಲಾಗಬೇಕಾಯಿತು. ಆಗ ಮಹಾವಿಷ್ಣು ಈ ಪುರಂಜಯನನ್ನು ದೇವತೆಗಳ ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ನೇಮಿಸಿದನು. ಆಗ ಪುರಂಜಯನು ಕವಚವನ್ನು ತೊಟ್ಟು, ಬಿಲ್ಲು ಬಾಣಗಳೊಡನೆ ಸಜ್ಜಾಗಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಟನು.

ಆಗ ಸಾಕ್ಷಾತ್ ಇಂದ್ರನೇ ಎತ್ತಿನ ರೂಪದಿಂದ ಅವನ ವಾಹನವಾದನು. ಪುರಂಜಯನು ದೇವತೆಗಳ ಸೈನ್ಯದೊಡನೆ ದಂಡೆತ್ತಿ ಹೋಗಿ ರಾಕ್ಷಸರ ರಾಜಧಾನಿಯನ್ನು ಮುತ್ತಿದನು. ಆಗ ರಾಕ್ಷಸರಿಗೂ ಆತನಿಗೂ ಭಯಂಕರವಾದ ಯುದ್ಧವಾಯಿತು. ಆ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ರಾಕ್ಷಸರ ಕಗ್ಗೊಲೆಯಾಗಿಹೋಯಿತು. ಸಾಯದೆ ಉಳಿದವರೆಲ್ಲರೂ ಪಾತಾಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ತಲೆ ಮರೆಸಿಕೊಂಡರು. ರಾಕ್ಷಸರ ರಾಜಧಾನಿಯನ್ನು ಗೆದ್ದುದರಿಂದ ಈತನಿಗೆ ಪುರಂಜಯನೆಂಬ ಹೆಸರು ಅನ್ವರ್ಥವಾಯಿತು. ದೇವೇಂದ್ರ ಈತನಿಗೆ ವಾಹನವಾದುದರಿಂದ 'ಇಂದ್ರವಾಹನ' ಎಂಬ ಬಿರುದು ಬಂದಿತು. ಎತ್ತಿನ ಭುಜದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದುದರಿಂದ ಈತನಿಗೆ 'ಕಕುತ್ಸ್ಥ' ಎಂಬ ಹೆಸರಾಯಿತು. ಈತನಿಂದಲೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಕಾಕುತ್ಸ್ಥ ವಂಶ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರನು ಈ ವಂಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವನು.



## ಔಷಧೀಯ ಸಸ್ಯ ಸಂಪತ್ತು

ಆನೆ ತಗತ್ತೆ ಗಿಡ

ಲೇ: ಶ್ರೀ ಪಿ. ಎಸ್. ವೆಂಕಟರಾವ್ ದೈತೋಟ್.

ಚರ್ಮರೋಗಗಳಿಗೆ ಮದ್ದು

ಹೆಸರುಗಳು

ಕನ್ನಡ: ಆನೆ ತಗತ್ತೆ ಗಿಡ;  
ತುಳು: ಪೆತ್ತ ಸಂಜಕ್; ಕೊಂಕಣಿ: ದದ್ದುಪಾನ್;  
ಮಲಯಾಳಂ: ಸೀಮತ್ತವರ;  
ತಮಿಳು: ಶೀಮೈ ಅಗತ್ತಿ;  
ತೆಲುಗು: ಶೀಮೆತಂಗೇಡಿ; ಸಂಸ್ಕೃತ: ದದ್ದುಘ್ನ;  
ಇಂಗ್ಲಿಷ್: Ringworm Shrub;  
ಸಸ್ಯಶಾಸ್ತ್ರೀಯ: *Senna alata* (L.)  
Roxb. ಕುಟುಂಬ: Fabaceae  
(Leguminosae); ಉಪಯೋಗ: ಬೇರು,  
ಎಲೆ, ಚಿಗುರು, ಹೂ, ಬೀಜ.



ಮೂಲಿಕಾ ಪರಿಚಯ

ದೊಡ್ಡ ಗಿಡವೂ ಹೌದು, ಸಣ್ಣ ಮರವೂ ಹೌದು. 5-6 ವರ್ಷಗಳಿಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಬದುಕುಳ್ಳಿರುವ ಸಸ್ಯ. ಕಟುವಾಸನೆಯ ದೊಡ್ಡ ಎಲೆಕಣ್ಣೆಗಳು. ಚಳಿಗಾಲದಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಹಳದಿ ಕಿತ್ತಳೆ ಬಣ್ಣದ ಹೂಗೊಂಚಲ ಕಲಶ. ಚೋಟುದ್ದ, 4 ಏಣು (ಧಾರೆ)ಗಳ ಕೋಡುಗಳು, ವಜ್ರಾಕೃತಿಯ ಬೀಜಗಳು. ಮರದ ತಿರುಳು ಹಳದಿ ಬಣ್ಣ, ಗಟ್ಟಿ ಕೂಡ. ಪಶ್ಚಿಮ ಇಂಡೀಸ್‌ನಿಂದ ಮಲಯಾ ಮೂಲಕ ವಲಸೆ ಬಂದು ಭಾರತದ ಕಡಲ ತೀರಗಳಲ್ಲಿ ಬೀಡುಬಿಟ್ಟ ಗಿಡ. ಹಲವೆಡೆ ಅಂದವಾದ ಹೂಗಳಿಗಾಗಿ ಸಾಕಣೆ. ಔಷಧೀಯ ಗುಣಗಳಿಂದ ಪರಿಚಿತ. 'ಜಾನುವಾರು ಔಷಧಿ'ಯೆಂದೇ ಪ್ರಸಿದ್ಧ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಚರ್ಮರೋಗಗಳಲ್ಲಿ, ವಿಷ ಕಡಿತಗಳಲ್ಲೂ ಬಳಕೆ. ಬೀಜ, ಎಲೆಗಳ ಕಷಾಯ ಕ್ರಿಮಿಹರ. ಚಿಗುರುಗಳು ಅಡುಗೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಯುಕ್ತ.

ಉಪಯೋಗಗಳು

ಚರ್ಮದ ಮೇಲೆ ನೀರು ಸುರಿಯುವ ನಂಜು ಹಣ್ಣುಗಳು, ಕೃತಕ ನಾರಿನ ಬಟ್ಟೆ, ರಾಸಾಯನಿಕಗಳ ಉಪಯೋಗದಿಂದ ಬರುವ ಅಲರ್ಜಿಗಳು, ಬಿದ್ದಲ್ಲೇ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುವ ತುರಿಕೆಗಳು, ಉಂಗಿಲು ಹುಣ್ಣು (Ringworm) - ಇವುಗಳಿಗೆ (ಮಧ್ಯ ಆಳ ಬಿದ್ದ ವ್ರಣಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು) ಈ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಮಾಡಿ.

2 ಹಿಡಿ ಭರ್ತಿ ಆನೆ ತಗತ್ತೆ ಎಲೆ, 2 ಚಮಚ ಉಪ್ಪು ಸೇರಿಸಿ ಅರೆದು ತೊಂದರೆ ಇದ್ದ ಭಾಗಕ್ಕೆ ಲೇಪಿಸಿ. ಆರಿದಂತೆ ಪುನಃ ಲೇಪಿಸಿ. 3 ಗಂಟೆ ಬಳಿಕ ತೊಳೆಯಿರಿ. 5-6 ದಿನ ಮುಂದುವರಿಸಿ.

ಸೂಚನೆ: ನೀರು ಸುರಿಸಿ, ತುರಿಕೆ ಜಾಸ್ತಿಯಿದ್ದಾಗ ಒಂದು ತುಂಡು ಹಸಿ ಅರಿಶಿನ ಅಥವಾ ಅರ್ಧ ಚಮಚ ಅರಿಶಿನ ಪುಡಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ.

ಮುಂಗೈ ಹಾಗೂ ಪಾದಗಳಲ್ಲಿ ಒತ್ತೊತ್ತಾಗಿ ಬಿದ್ದು ಕಾಳುಗಟ್ಟದಂತೆ ತೋರುವ 'ಚಿಂಹೊಕ್ಕುಳು' ಮತ್ತು ಕೆಡು (Wart)ಗಳಿಗೆ ಈ ಎಲೆ 2 ಹಿಡಿ, ಹೆಬ್ಬೆಟ್ಟು ಗಾತ್ರ ಹಸಿ ಅರಿಶಿನ ಗಡ್ಡೆ, ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರೆದು 1 ಚಮಚ ತಿನ್ನುವ ಸುಣ್ಣ ಕಲಸಿ ದಪ್ಪ ಲೇಪಿಸಿ. ಒಣಗಿದಾಗ ಪುನಃ ಮಾಡಿ, ತೊಂದರೆ ನಿವಾರಣೆ.

ಸುಂದರ ಕಾಂಡದ ಸೌಂದರ್ಯ

## ಶ್ರೀ ವಿರಾಂಜನೇಯ

ಲೇ|| ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಎನ್. ಹೆಗಡೆ

ಶ್ರೀರಾಮನು ಜಯಂತನನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ಧರ್ಬೆಯೊಂದನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರವಾಗಿ ಮಂತ್ರಿಸಿ ಅವನ ಮೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಆ ದರ್ಭಾಸ್ತ್ರವು ಕಾಲಾಗ್ನಿಯಂತೆ ಉರಿಯುತ್ತಾ ಕಾಗೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಜಯಂತನು ಹೋದ ದಿಕ್ಕಿನತ್ತ ಮುಖಮಾಡಿ ಹೊರಟಿತು. ಆ ಅಸ್ತ್ರವು ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದ ಜಯಂತನು ಒಡುತ್ತಾ ದೇವತೆಗಳ ಹಾಗೂಯುಷಿ ಮುನಿಗಳ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ ಆದರೆ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರದ ಭಯದಿಂದ ಯಾರೂ ಆಶ್ರಯವನ್ನು ಕೊಡದಿದ್ದಾಗ ತಂದೆಯಾದ ಇಂದ್ರನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾನೆ ಆಗ ಇಂದ್ರನೂ ಕೂಡ ಅವನನ್ನು ಹೊರಗೆ ಹಾಕುತ್ತಾನೆ ಹೀಗೆ ಮೂರು ಲೋಕಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಿದ ಬಳಿಕ ಆ ಜಯಂತನು ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಶರಣಾಗುತ್ತಾನೆ ಹೀಗೆ ಅವನು ತನ್ನ ತಪ್ಪನ್ನು ಅರಿತು ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪದಿಂದ ಮೊರೆಯಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಆಗ ದಯಾಮಯಿಯಾದ ಶ್ರೀರಾಮನು ಕಾಗೆಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುವ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಹಾಗೆಯೇ ಅದಕ್ಕೆ ನುಗ್ಗುವಾಗ ಬಿಟ್ಟ ಅಸ್ತ್ರವು ನಿಷ್ಪಲವಾಗದಿರಲೆಂದು ಅದರ ಬಲಗಣ್ಣನ್ನು ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಿರಿಸಿ ಆ ಕಾಗೆಯ ಬಲಗಣ್ಣನ್ನು ನಾಶಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆ ಅನಂತರ ಆ ಕಾಗೆಯು ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ಸೀತಾದೇವಿಯು ತನ್ನ ನೆನಪಿಗಾಗಿ ಹೇಳಿರುವಳೆಂದು ಹನುಮಂತನು ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಹೇಳಿದಾಗ ಸೀತಾವೀಯೋಗದಿಂದ ನೊಂದಿದ್ದ ಅವನ ದುಃಖವು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ.

ಸೀತಾದೇವಿಯು ಹೇಳಿರುವ ಕಥೆಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮನ ಶೌರ್ಯ-ಪರಾಕ್ರಮಗಳು ಇವೆಯೆಂದು ಹನುಮಂತನು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾನೆ ಏಕೆಂದರೆ ಶ್ರೀರಾಮನು ಅಸ್ತ್ರ ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಕೋವಿದನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಅಸ್ತ್ರವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದನೆಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಹಿನ್ನಡೆಯಿಲ್ಲ. ಶ್ರೀರಾಮನ ಪರಾಕ್ರಮ ಹೇಗಿದೆಯೆನ್ನುವುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ವರ್ಣಿಸುತ್ತಾರೆ.

ನ ನಾಗಾ ನಾಪಿ ಗಂಧರ್ವಾ ನಾಸುರಾ ನ ಮರುದ್ಗಣಾ ಃ |

ನ ಚ ಸರ್ವೇ ರಣೇ ಶಕ್ತಾ ರಾಮಂ ಪ್ರತಿ ಸಮಾಸಿತುಮ್ ||

ಶ್ರೀರಾಮನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ನಿಂತನೆಂದು ಅವನನ್ನು ರಣರಂಗದಲ್ಲಿ ಎದುರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ಸಮರ್ಥರಲ್ಲ. ನಾಗಗಳಾಗಲೀ, ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಸೇರಿದರೂ ರಣರಂಗದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮನನ್ನೂ ಎದುರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾಗಿ ಇಂಥ ಶ್ರೀರಾಮನು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೆ ಅತ್ಯಂತ ಸುಲಭವಾಗಿ ರಾವಣನನ್ನು ಸಂಹಾರ ಮಾಡಿ ಸೀತೆಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾನೆಂದು ಹನುಮಂತನು ಸೀತೆಯು ಹೇಳಿದ ಸಂದೇಶವನ್ನು ನವನಪು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೀಗೆ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ಹೀಗೆ ಒಬ್ಬ ದೂತನಾಗಿ ಲಂಕೆಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದ ಹನುಮಂತನು ಸೀತೆಯ ಸಂದೇಶವನ್ನು ವಿನಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ರೂಪ, ಗುಣ, ಶೀಲ, ಕೃತಿ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಇಲ್ಲಿ ಸುಂದರವಾಗಿ ಚಿತ್ರಿಸಲಾಗಿದೆ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಮಹರ್ಷಿಗಳು ಈ ಸಂದರ್ಭವನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸುತ್ತಾ ಶ್ರೀರಾಮನಿಗೆ ಆಂಜನೇಯನ ಸಂದೇಶದ ಮಾತುಗಳು ಸೀತೆಯನ್ನು ಕಂಡ ಸಂತೋಷಕ್ಕೆ ಸಮಾನವಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಮುಂದುವರಿಯುವುದು.

## ಯಾರಿಗೆ\_ಯಾರು

ಜಗವೆಲ್ಲ ಸಾಗುತಿಹುದು  
ಆಧುನಿಕತೆಯ ಕಡೆಗೆ  
ಜನರಲ್ಲಿ ಕಳೆದಿಹುದು  
ಪ್ರೀತಿ ಪ್ರೇಮ ನಂಬುಗೆ||



ಮನವೆಲ್ಲ ನೊಂದಿಹುದು  
ನೋವ ಬೇಗೆಗೆ  
ಆಲಿಸದಾಗಿದೆ ಲೋಕವಿಂದು  
ಮನದ ಮಾತಿಗೆ||

ಪ್ರೀತಿಯ ಭಾವನೆಗಳೆಂದು  
ಬೇಕಿರುವುದಾರಿಗೆ  
ಕನಸಿನ ಜನನ ತಿರುಗುತಿಹುದು  
ರೋದನೆಯ ನೆರಳಿಗೆ||

ಕಣ್ಣುಂಚಿಹ ಕಂಬನಿಯದು  
ಜಾರುತಿಹುದು ಭೂಮಿಗೆ  
ವಿಶ್ವಾಸವಿಹುದಿಲ್ಲಿ  
ಯಾರ ಬಗೆಗೆ ಯಾರಿಗೆ||

ಮಾತು ಮೌನಗಳೆಂದು  
ಯಾರಲ್ಲಿಟ್ಟಿದೆ ನಂಬುಗೆ  
ನೋವು ನಲಿವುಗಳದು  
ಆಧಾರ ಬದುಕಿಗೆ||



ಲೇ|| ಪ್ರತಿಭಾ ಭಟ್ಟ

ಮಾನವೀಯತೆಯ ಬದುಕಿಂದು  
ತಿರುಗಿದೆ ಯಾಂತ್ರಿಕತೆಗೆ  
ಜನರ ಜೀವನವಿಂದು  
ಓಡುತಿಹುದು ಮಾಲಿನ್ಯದಡೆಗೆ||

ಯಾರಿಗೆ ಯಾರೆಂದು  
ತಿಳಿಯುವ ವೇಳೆಗೆ  
ಲೋಕವೆಲ್ಲ ಕಿವಿಯಾಗುವುದು  
ಯಂತ್ರಗಳ ಮಾತಿಗೆ||

ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಸುಲಭ ಸಂಭಾಷಣೆ  
ಬಂಗಾರಮಕ್ಕಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷಾಭೋದನವರ್ಗ  
12-05-2019 ರಿಂದ 21-05-2019

ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನರಾಶಿ ಇದೆ. ಪ್ರೌಢ ಸಾಹಿತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಬಹು ಕಠಿಣ ಎನ್ನುವ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಗತಿಗಳೂ ಕೂಡ ಜನಜನಿತವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇಂತಹ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸುಲಭವಾಗಿ 10 ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಲು ಕಲಿಯಬಹುದು ಎಂಬುದು ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷಾಂದೋಲನದಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಕನ್ಯಾಕುಮಾರಿಯಿಂದ ಕಾಶ್ಮೀರದ ತನಕ ಇಂತಹ ಸಂಸ್ಕೃತ ವರ್ಗಗಳು ದೇಶದಾದ್ಯಂತ ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ಏನೂ ಅರಿಯದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದ ಆಸಕ್ತಿ ಅಭಿಮಾನವಿರುವ ಎಲ್ಲರೂ 10 ದಿನಗಳ ನಂತರ ಸಂಸ್ಕೃತ ವರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವುದನ್ನು ಕಲಿತು ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಂಭಾಷಣೆ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಸಂಸ್ಕೃತದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ವಾಕ್ಯ ಕೌಶಲ್ಯವನ್ನು ಕಲಿತು ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪ್ರದರ್ಶಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗೆ ಇಂತಹ ಸಂಸ್ಕೃತ ವರ್ಗ ವಯಸ್ಸಿನ ನಿರ್ಭಂದವಿಲ್ಲದೆ, ಜಾತಿ ಮತ ಪಂಥ ಯಾವುದೆ ಕಟ್ಟು ಪಾಡುಗಳಿಲ್ಲದೆ ಸರ್ವರಿಗೂ ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷೆ ಕಲಿಯಲು ಚೈತನ್ಯ ಸಂಜೀವಿನಿ ಆಗಿದೆ.

ಇಂತಹ ಸಂಸ್ಕೃತ ಭಾಷಾ ಭೋದನ ವರ್ಗ ಕಳೆದ 18 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಬಂಗಾರಮಕ್ಕಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಮೇ-12-2019 ರಿಂದ ಮೇ-21-2019 ರ ತನಕ ಬಂಗಾರಮಕ್ಕಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಲಿದೆ. ವಸತಿ ಸಹಿತ ನಡೆಯುವ ಈ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಆಸಕ್ತರು ತಪ್ಪದೇ ಭಾಗವಹಿಸಬಹುದು.

ಈ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಓದುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರು ಕೂಡ ಸಂಸ್ಕೃತ ಸಂಭಾಷಣೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಾ ಆತ್ಮಾನಂದವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿವರಗಳಿಗಾಗಿ ಸಂಪರ್ಕಿಸಿ  
ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಹೆಗಡೆ  
ಬಂಗಾರಮಕ್ಕಿ  
08387-268545, 268333

|| ಪಕ್ಷಿ ||

ಬಣ್ಣ ಬಣ್ಣದ ಮೈಯ ಮಾಟ  
ಒಲುಮೆ ಸಿರಿಯ ಒಲವ ಬಣ್ಣ  
ಮುಟ್ಟಿ ಮೈಯ ತಡವುವಾಸೆ  
ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದಂತೆ ಕುಳಿತೆ

ಮೌನದಲ್ಲೂ ಮಿಡುವ ಹೃದಯ  
ಮೂಕಭಾಷೆ ಎಷ್ಟು ಚೆನ್ನ  
ನನಗೆ ನೀನು ನಿನಗೆ ನಾನು  
ಅಮರ ಮಧುರ ಪ್ರೇಮ

ಆಶೆಯೆಂಬ ಪಾಶವಿಲ್ಲ  
ಜಗದ ಜಂಜಾಟವಿಲ್ಲ  
ಹಾರಿ ಹಾರಿ ಕಾಳು ಹೆಕ್ಕಿ  
ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿ ಸುಖದ ನಿದ್ರೆ



ಲೇ|| ಶ್ರೀಮತಿ ಸಾವಿತ್ರಿ ಹೆಗಡೆ

ನಿನ್ನ ಭಾವ ಅರಿವರಾರು  
ಕಲಿತೆ ಹೇಗೆ ಬದುಕು ನಿತ್ಯ  
ಬಣ್ಣನೆಗೂ ನಿಲುಕದಂತ  
ನಿನ್ನ ನಿತ್ಯ ದಿನಚರಿ

ನೀಲಿ ಗಗನ ಹೊದಿಕೆ ನಿನಗೆ  
ಸಸ್ಯ ಸಂಕುಲ ಸುಖದ ಸುಪ್ಪತ್ತಿಗೆ  
ದೇವನಿತ್ತ ವರವೇ ನಿನಗೆ  
ಶಿವನೆ ಬಲ್ಲ ಪ್ರಕೃತಿ ಆಟ!

\* ಒಂದು ಬಟ್ಟಲು ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣಿನ ರಸಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟೇ ಪ್ರಮಾಣದ ಹಾಲು ಬೆರೆಸಿ ಜೇನುತುಪ್ಪದೊಂದಿಗೆ ದಿನವೂ ಒಂದು ಊಟದ ಸ್ಪೂನಿನಷ್ಟು ಸೇವಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಜ್ವಾಪಕಶಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚುವುದು.

\* ಮೆಂತ್ರದ ಸೊಪ್ಪು, ಮೂಲಂಗಿಯನ್ನು ಸಣ್ಣಗೆ ಹೆಚ್ಚಿ, ಮಿಶ್ರಮಾಡಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಉಪ್ಪು ಬೆರೆಸಿ, ಮೆಣಸು - ಜಿರಿಗೆಯ ಒಗ್ಗರಣೆ ಹಾಕಿ ಸೇವಿಸುವುದರಿಂದ ಜ್ವಾಪಕಶಕ್ತಿ ವೃದ್ಧಿಸುವುದು

\* ಒಂದು ಟೀ ಚಮಚದಷ್ಟು ಕೊತ್ತುಂಬರಿಸೊಪ್ಪಿನ ರಸಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ಚಮಚ ಜೇನುತುಪ್ಪವನ್ನು ಬೆರೆಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರತಿ ರಾತ್ರಿ ಊಟವಾದ ನಂತರ ಸೇವಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಜ್ವಾಪಕಶಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚುವುದು.

\* ಒಂದು ಚೂರು ಹಸಿಶುಂಠಿ ಹಾಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಜೀರಿಗೆ ಮತ್ತು ಕಲ್ಲು ಸಕ್ಕರೆಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಗೆದು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದರೆ ನಾಲಿಗೆಯ ರುಚಿ ಹೆಚ್ಚುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಜ್ವಾಪಕಶಕ್ತಿಯು ಹೆಚ್ಚುವುದು.

\* ಸೇಬು ಹಣ್ಣನ್ನು ಊಟ ಆದನಂತರ ಸೇವಿಸುವುದರಿಂದಲೂ ಜ್ವಾಪಕಶಕ್ತಿ ಹೆಚ್ಚುವುದು.

## ಪದಬಂಧ-43

-ಶ್ರೀ ಗುರು ದಾಸ.

ಎಡದಿಂದ ಬಲಕ್ಕೆ :-

1. ಹಿಂದುಗಳ ಹೊಸ ವರ್ಷದ ಆರಂಭ -3
3. ಒಂದು ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ಣಯ ಸೂಚಿಸಲು ಇರುವ ಒಂದು ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ -4
5. ಒಂದು ನಮಸ್ಕಾರ -3

1		2		3			4
		5					
				6		7	
8	9						
			10		11		12
13							
		14		15			
16							

6. ಎಳೆತನದಿಂದಲೂ ಜೊತೆಗೂಡಿ ಬಂದ ಸ್ನೇಹ -4
8. ಜತನದಿಂದ ಕಾಪಾಡಿದ ಬೆಳ್ಳಿ -3
10. ನವನವೀನವಾಗಿ ಮೂಡಿ ಬಂದ ಆನಂದ -5
13. ತಿರುಗಿರುವ ಬಾಗಿಲು -2
15. ಬಾಹ್ಯಾಕಾಶದ ಯಾನ -4
16. ಎರಡನೇ ಚಂದ್ರಗುಪ್ತನಿಗಿರುವ ಬಿರುದು -5

ಮೇಲಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ :-

1. ಯಮನ ವರಪ್ರಸಾದದಿಂದ ಜನಿಸಿದ ಕುಂತಿಪುತ್ರ -4
2. ಮೃತರಾದವರನ್ನು ಹೀಗೆ ಸಂಭೋದಿಸುತ್ತಾರೆ -4
3. ಮನೆಯಲ್ಲಿಯ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು -5
4. ನಯವಾಗಿರುವ ಕಣ್ಣು -3
7. ಗರತಿಯ ಹೆತ್ತ ಮನೆ -3
9. ಜನನಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದವನಿತ -3
10. ರೈತನ ಕರ್ಮಭೂಮಿ -2
11. ಕತ್ತರಿಸುವ ಈ ಆಯುಧ ಮೊನಚಾಗಿದೆ -3
12. 'ಓಂ ನಮಃ ಶಿವಾಯ ಎಂಬ ಆರು ಅಕ್ಷರದ ಮಂತ್ರ-4
13. ಹಾಸ್ಯಗಾರನಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅವನ ಹೆಸರು ತಿರುಗಿದೆ -3
14. ತಿರುಗಿದ ಮಾನವೀಯ ಗೌರವ -2
15. ಇದೇ ಕೊನೆ -2

(ಉತ್ತರ ಮುಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ)

ಪದಬಂಧ-42ರ ಉತ್ತರ

- ಎಡದಿಂದ ಬಲಕ್ಕೆ:- 11.ಹೇಮಪುರ, 4.ಮೆರಗು, 6.ಚರಣ, 7.ಮರಿಯಾನೆ, 9.ಸುಧಾಮ,  
12.ತಸಂವವನ(ನವವಸಂತ), 13.ವಾಕ್ಯ, 14.ಜಡ, 16.ವಿರಾಟಾ, 18.ಸುತ್ತಮುತ್ತ, 19.ಯುನಾನಿ.
- ಮೇಲಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ:- 2.ಮಯೂರಿ, 3.ರಚನೆ, 4.ಮೆಣಸು, 5.ಗುಲಾಮ, 7.ಮನ್ವಂತರ, 8.ಯಾಜ್ಞವಲ್ಕ್ಯ,  
10.ಧಾರವಾಡ, 11.ಬನ, 14.ಜಟಾಯು, 15.ಭತ್ತ, 16.ವಿತ್ತ, 17.ಹನಿ.